

Kartlegging av verdifulle naturtyper i Vest-Agder 2010

Mandal, Lindesnes, Lyngdal og Farsund

Roy Mangersnes, Rune Søyland, Bjarne Oddane og Christian Mong

Kartlegging av verdifulle naturtyper i Vest-Agder 2010

Mandal, Lindesnes, Lyngdal og Farsund

Ecofact rapport 81

www.ecofact.no

Referanse til rapporten:	Mangersnes, R., Søyland, R., Oddane, B. og Mong, C. 2011. Kartlegging av verdifulle naturtyper i Vest-Agder 2010. Ecofact rapport 81. 162 s.
Nøkkelord:	Naturtyper, kulturlandskap, slåttemark, naturbeitemark, biologisk mangfold, rødlistearter.
ISSN:	1891-5450
ISBN:	978-82-8262-079-6
Oppdragsgiver:	Fylkesmannen i Vest-Agder
Prosjektleder hos Ecofact AS:	Roy Mangersnes
Prosjektmedarbeidere:	Rune Søyland, Bjarne Oddane og Christian Mong
Kvalitetssikret av:	Rune Søyland
Samarbeidspartner:	Ove Førland, Svein Imsland, Sten Svantesson og Gunnar Kristiansen
Forside:	Svært viktig kulturlandskap på Helle, Flekkefjord kommune. Foto: Rune Søyland

www.ecofact.no

Innhold

FORORD	3
1 BAKGRUNN	4
2 FORMÅLET MED RAPPORTEN	4
3 NOEN SENTRALE BEGREP	4
4 METODER OG MATERIALE	5
5 UTVALG AV LOKALITETER.....	6
6 INNSAMLING AV INFORMASJON	6
7 VERDISETTING OG PRIORITERING	6
8 PRESENTASJON.....	7
9 RESULTATER OG FAKTAARK	10
BURÅSEN : NORD AV BURÅSEN	13
SKADBERG: SKADBERGKLEIVA	15
TORP: SØRVENDT SKOGLI NORD FOR TORP	16
RAMSDALEN: TRANG SKOGKLEDD DAL VEST FOR RAMSDALEN	18
SKOGSFJORDEN: STORBEEKKEN DELTAOMRÅDE	20
TOFTENES: SØYLEKILEN	22
KVÅFJORDEN: BRATTESTØ.....	24
HOMME: VALLESKARET	26
HOMME: HELLEKJÆR	28
EIKELAND: BORVIKA NORD.....	30
EIKELAND: BORVIKA SØR.....	32
EIKELAND: BORVIKABEKKEN	34
VALLE: DRONNINGHAUGEN VED VALLE KIRKE	36
LONE: VED LONETJØNNA.....	37
SKÅTELAND	39
DÅRØY: OLSAKERBAKKEN	41
DÅRØY: VEST FOR SKÅTELAND.....	43
DÅRØY: BEITESKOG VED REBBÅSEN.....	45
DÅRØY: BEKK VED DÅREIDSTRAND.....	47
DÅRØY: EDELLAUVSKOG VED DÅREIDSTRAND	49
DÅRØY: SØR FOR REBBÅSEN	51
HALLAND: SLÅTTEENG SØRVEST FOR HALLANDSVATNET.....	53
HALLAND: VEST FOR HALLAND	55

HALLAND: KYSTHASSELKRATT.....	57
KOTLAND: ÅKERHOLME.....	59
KOTLAND: LIGVEIEN	60
KOTLAND: MÅBERGMYRA.....	62
STEINSVOLL: STEINSVOLLMYRA.....	64
STEINSVOLL: STEINSVOLL VEST.....	65
STEINSVOLL: STEINSVOLL BEITESKOG	66
VIKA; ØST FOR ANDRÅSEN.....	67
LYNGDAL: PRESTNESET.....	69
LAUVSKARDHEIA: LAUTJØNN SØR FOR LAUVSKARDHEIA	71
LUNDEGARD-HUNDINGSLAND	73
REVØY: SLÅTTEMARK PÅ INDRE REVØY	75
SKOMRAK: STYVA ASK VEST FOR HUSET	77
GITLEVÅG: HAUGEN.....	79
JASUND: SPUNNEVIKA.....	81
FIDJA: GRÅDEHOLA.....	83
FIDJA: FIDJEBEKKEN	85
FIDJE: FIDJEKILEN.....	87
HELLE VED STOLSFJORDEN: SLÅTTEMARK	89
HELLE VED STOLSFJORDEN; BEITESKOG	91
HELLE VED STOLSFJORDEN; ALM-LINDESKOG	93
VESTNES: KALLHAMMAREN.....	95
SVENEVIG: KNOGEN	97
BUØYA: SKARVØYBUKTA.....	99
BUØYA: SKARVØY ØST.....	101
BUØYA: SKARVØY VEST.....	103
REMA: FEDA.....	105
OSNES: OSNESODDEN.....	107
TJAUM: BRYGGEHOLMEN STRAND.....	109
TJAUM: RØRKJÆR	111
UNNERØY: BREIVIKA	113
UNNERØY: UNDERØY NATURBEITEMARK	115
UNNERØY: SANDSTRAND ØST.....	117
RENNES: RONEKILEN SUMPSKOG	119
RENNES: SKJEBSTADKILEN SUMPSKOG.....	121
KVISTEDAL: ØVRE.....	123
KVISTEDAL: NEDRE.....	125
ÅMDAL; TJERN VED SØRDALSMYRA.....	127

ÅMDAL: HAGEMARK	128
ÅMDAL; SLATTEENG ØST.....	130
ÅMDAL; LØYNDALEN.....	132
ÅMDAL; BEITESKOG	134
ÅMDAL; SLATTEMARK.....	136
ÅMDAL; NATURBEITEMARK	138
TJÅMELAND: STIFTE.....	140
KITTELSNES: KITTELSNESBUKTA	142
GJERVOLLSTAD: JONSOKKNEBEN BEITEMARK	144
GAUKSHEIM: SLATTEMARK	146
SØRLIA: SØRLIEN.....	148
EGILSTAD: EGILSTAD ØST	150
BELLAND: HAGEMARK I NORDENDEN AV BØRREVATNET.....	152
REVØY: NATURBEITEMARK PÅ INDRE REVØY	154
SKOMRAK: STYVA ASK NORD FOR HUSET	156
LAUVSKARDHEIA; MUDDERBANK I LAUTJØNNA	158
VATLANDSVATNET; GAMMEL ASK NORD FOR VANNET	160
10 KILDER.....	162

Forord

Ecofact AS har utført kartlegging av verdifulle naturtypelokaliteter i kommunene Mandal, Lindesnes, Lyngdal og Farsund på oppdrag fra Fylkesmannen i Vest-Agder.

Prosjektleder for kartleggingen har vært Roy Mangersnes som også har utført en del av kartleggingsarbeidet. Rune Søyland, Bjarne Oddane og Christian Mong fra Ecofact har utført det meste av kartleggingsarbeidet. I tillegg er det blitt benyttet eksterne bidragsytere. Ove S. Førland, Svein Imsland og Sten Svantesson takkes for uvurderlig hjelp til feltarbeid og bestemmelse av krevende arter. I tillegg har Gunnar Kristiansen oppsøkt enkelte lokaliteter der det har blitt vurder et visst potensial for sjeldne vedboende sopp.

Prosjektet har blitt utført parallelt med kartlegging av edelløvskog i Vest-Agder på oppdrag fra Direktoratet for Naturforvaltning. Enkelte registreringer, spesielt knyttet til kulturlandskap, fra dette arbeidet har også blitt tatt med i denne rapporten.

Kontaktperson ved Fylkesmannen i Vest-Agder har vært Pål. De skal ha takk for å stille til disposisjon et omfattende materiale av tilgrensende undersøkelser og har i tillegg bidratt med elektronisk kartgrunnlag. Oppdragsgiver har også pekt ut prioriterte områder som har blitt oppsøkt i undersøkelsen.

Sandnes
1. mars 2011

Roy Mangersnes

1 Bakgrunn

Ecofact AS har på oppdrag fra Fylkesmannen i Vest-Agder gjennomført en supplerende kartlegging av prioriterte naturtyper i Vest-Agder. Tidligere undersøkelser i de fleste kommunene i Vest-Agder har ikke vært av tilfredsstillende kvalitet i forhold til metoder og omfang som kreves i dag (DN 2007a, 2007b). Fylkesmannen har i 2010 valgt et undersøkelsesområde mellom kysten og E39, i kommunene Mandal, Lindesnes, Lyngdal og Farsund, som særlig aktuelt for kontroll og supplerings av naturtypedata. Det ble også gjort enkelte registreringer i nabokommunen Flekkefjord etter innmeldt informasjon.

2 Formålet med rapporten

Hovedformålet med prosjektet er å gi Fylkesmannen, kommunene og andre arealforvaltere et godt naturfaglig grunnlag for den framtidige bruken av naturen i Vest-Agder, slik at en bedre kan ta hensyn til det biologiske mangfoldet i planarbeid.

Arbeidet har gått ut på å oppsøke områder som Fylkesmannen anser som særlig verdifulle for det biologiske mangfoldet. Dette kan være områder der det foreligger registrering fra tidligere kartlegging men med dårlig områdebeskrivelse, der det foreligger interessante funn eller det av annen grunna anses som et område med potensial for spennende funn. Kommunene har i tillegg blitt invitert til å komme med innspill, og noen av disse har blitt overlevert konsulenten. De utvalgte områdene har blitt undersøkt etter en nøye vurdering i forhold til hvorvidt disse kan være leveområder for særlig mange arter, eller for uvanlige eller kravfulle arter som har vanskelig for å finne leveområder ellers i landskapet (jfr. metodikk-kapitlet).

3 Noen sentrale begrep

Beitemarkssopp: grasmarkstilknytt sopparter med liten toleranse for gjødsling og jordarbeiding, og med preferanse for langvarig hevd – de har derfor tyngdepunkt i naturenger og naturbeitemarker.

Biologisk mangfold: mangfoldet av økosystemer, arter og genetiske variasjoner innenfor artene, og de økologiske sammenhengene mellom disse komponentene (Naturmangfoldloven §3c)

Edelløvskog: skog med vesentlig innslag av de varmekjære løvtreslagene (alm, ask, lind, svartor, eik og hassel).

Fattig vegetasjon: vegetasjon som mangler basekrevende arter; finnes på basefattig jord.

Feltsjikt: vegetasjonssjikt av urter og gras, og forvedete arter som er lavere enn 30 cm.

Indikatorart (signalart): en art som på grunn av strenge miljøkrav finnes bare der det er spesielle kombinasjoner av miljøforhold. Slike arter kan dermed gi god informasjon om miljøkvalitetene der den lever. En god indikatorart er vanlig å treffe på når disse miljøkravene er tilfredsstillende. For å identifisere en verdifull naturtype bør denne helst ha flere indikatorarter.

Kontinuitet: i økologien brukt om relativt stabil tilgang på bestemte habitat, substrat eller kombinasjon av bestemte miljøforhold over lang tid (ofte flere hundre til flere tusen år). Det kan i kulturlandskapet for eksempel dreie seg om gjentatt årlig forstyrrelse i form av beiting, slått eller tråkkpåvirkning. I skog kan det for eksempel dreie seg om kontinuerlig tilgang på død ved av ulik dimensjon og nedbrytingsgrad, eller et stabilt fuktig mikroklima.

Kryptogam: sporeplanter, fellesbetegnelse på moser, lav, sopp og alger.

Naturbeitemark: gammel beitemark med lav jordarbeidingsgrad, lav gjødslingsintensitet og langvarig hevd.

Nøkkelbiotop: en biotop (leveområde) som er viktig for mange arter, eller for arter med strenge miljøkrav som ikke så lett blir tilfredsstillende andre steder i landskapet.

Oseanisk: har å gjøre med kysten og havet. Blir brukt om et klima med mild vinter og kjølig sommer, dvs. liten forskjell mellom sommer og vinter, og mye og hyppig nedbør. Oseaniske planter og oseaniske vegetasjonstyper trives best i et slikt klima. Det motsette er kontinental.

Rødliste: liste over arter som i større eller mindre grad er trua av menneskelig aktivitet (Kålås m. fl. 2010).

Rødlistearter: arter som er oppførte på den norske rødlista.

Skjøtsel: aktive tiltak på økologisk grunnlag som gjennomføres for å opprettholde og/eller utvikle en ønsket kulturtilstand i et område.

Tradisjonelt kulturlandskap: dominerende typer av jordbrukslandskap for minst 50-100 år siden, formet av slått, husdyrbeite, tråkk, krattrydding, lauving og lyngheiskjøtsel kombinert med lav gjødslingsintensitet og relativt lite jordarbeiding, med innslag av naturtyper som naturenger og naturbeitemarker, hagemark, slåttelunder og lynghei.

Viktig naturtype: en ensartet, avgrenset enhet i naturen som omfatter plante- og dyreliv og miljøfaktorer.

4 Metoder og materiale

Registreringsarbeid og rapportering, det vil si avgrensning, beskrivelse og verdisetting, følger DN-håndbok nr. 13, 2. utgave (DN 2007). Vilt- og fiskekartlegging inngår ikke i metodeopplegget, heller ikke kartlegging av

marine område. Likevel er kunnskap om fugl, pattedyr og annet av og til nevnt under lokalitetsbeskrivelsene.

5 Utvalg av lokaliteter

Fylkesmannen har plukket ut områder som har vært særlig aktuelle for kontroll og supplering i prosjektet. Det er i tillegg gjort enkelte registreringer utenfor disse avgrensningene i forbindelse med transportetapper og tips.

6 Innsamling av informasjon

Metoden går i hovedsak ut på å identifisere områder som er særlig verdifulle for det biologiske mangfoldet, fordi disse inneholder naturtyper og vegetasjon det er lite av eller som er i tilbakegang, fordi de er levesteder for særlig mange arter, eller for uvanlige eller kravfulle arter som har vanskelig for å finne leveområder ellers i landskapet. Identifisering av nye område er basert på feltarbeid, men også noen kjente områder (Naturbase) er undersøkt for å oppdatere beskrivelsene og verdisetting. For å få tak i eksisterende kunnskap er det brukt litteratur, Naturbase og diverse andre databaser på internett, samt kontakt med lokale ressurspersoner.

7 Verdisetting og prioritering

Generelt

Ved verdisetting av naturmiljøet blir det i praksis gjort en innbyrdes rangering av det biologiske mangfoldet. Det kan framsettes flere påstander som grunnlag for å verdisetts spesielle naturmiljø eller arter høyere enn andre, og de to viktigste er trolig:

- Naturmiljø og arter som er sjeldne, er viktigere å ta vare på enn de som er vanlige
- Naturmiljø og arter som er i tilbakegang, er viktigere å ta vare på enn de som har stabile forekomster eller er i framgang

Kriterium og kategorier

En viser her til verdisettingskriteriene i DN (2007 på Internett). Kategoriene her er:

- A (svært viktig)
- B (viktig)
- C (lokalt viktig)

I denne rapporten er kriteriene i DN-håndbok 13 (2007) for naturtyper og rødlistearter innarbeidet. Kriteriene gir helt klart rom for en del skjønn. Generelle krav til A-lokaliteter er at lokalitetene er store og/eller velutvikla og/eller inneholdt bestander av rødlistearter i kategori VU, EN og CR i rødlista

(Kålås et al. 2010), evt. mange rødlistearter eller viktige bestander av sjeldne arter. For å komme i kategori B blir det ikke stilt så strenge krav, men noen definerte vilkår må være oppfylt. Kriteriene for C - "lokalt viktig" er ikke presentert i håndboka. En del lokaliteter som trolig ikke tilfredsstiller kriteriene for kategori B - viktig, er plasserte i kategori C - lokalt viktig.

Bruk av rødlistearter/signalarter

Når de ulike lokalitetene er beskrevet, er det av og til listet opp mange arter som er funnet på stedet. Dette kan være for å illustrere trekk ved for eksempel vegetasjonen, og ikke alle artsfunn er like viktige for å verdisette lokaliteten. Noen arter blir lagt særlig mye vekt på i verdisettinga. Rødlistearter og såkalte signalarter (indikatorarter) er eksempel slike.

Rødlistearter er omtalt i et eget kapittel i rapporten. Signalarter blir kort omtalt her. Nedenfor blir det oppramset en del arter som er brukt som signalarter og vektlagt i verdisettingen.

Edelløvskog: for eksempel lundgrønnaks, blåveis, myske, ramsløk, tannrot og skogsvingel.

Naturbeitemark/slåttemark: en del plantearter blir regnet som indikatorer på ugjødsla beitemark og blir også gjerne brukt for å identifisere slåttemark, for eksempel øyentrøst-arter, søteartar, marinøkkel, småengkall m.fl., ellers er en rekke såkalte beitemarkssopp gode indikatorer, dette gjelder særlig vokssopper, fingersopper, jordtunger og rødskivesopper.

Bruk av trua vegetasjonstyper

En rapport om vegetasjonstyper som er trua nasjonalt (Fremstad & Moen 2001) er brukt som støtte i verdisetting. Vegetasjonstyper som er sterkt trua understøtter verdi A.

8 Presentasjon

Områdebeskrivelser

De enkelte naturtypelokalitetene er presentert som faktaark etter DN (2007). Lokalitetsnavn følger stort sett skrivemåten på M711-kart, eller på økonomisk kart. Bruk, tilstand og påvirkning, samt skjøtsel og hensyn omtaler konkrete og potensielle fremtidige trusler, men er på ingen måte uttømmende for hver lokalitet. Opphør av beite og skjøtsel er en trussel som gjelder flertallet av lokalitetene knyttet til kulturlandskapet, og hogst og planting av kulturskog er fremdeles en trussel for edelløvskogene. Strandsonen er svært sårbare for en rekke tekniske inngrep. Fysiske inngrep i ulike former vil også gjerne være en trussel for de fleste lokalitetene. Bilder fra de aller fleste registrerte lokalitetene er lagt til den enkelte områdebeskrivelsen. I tillegg til rapporten blir områdebeskrivelsene levert oppdragsgiver i Access database.

Kartavgrensing

Alle nummererte lokaliteter er blitt digitalisert ut fra manuskart tegnet under feltarbeid. Digitalisering ble gjort parallelt med feltarbeidet slik at disse ble så riktige som mulig, mens data var friskt i minnet hos registranten. Avgrensningene er i all hovedsak gjort med stor presisjon, men enkelte større kompleks, spesielt skogområder, kan ha noe unøyaktighet i deler av lokalitetene. Kartdata overleveres oppdragsgiver i shape-format. Alle data er i UTM, WGS 84, sone 32 N.

Rødlistearter

Med rødlistearter (sjeldne og trua arter) menes her arter som er oppført på den nasjonale rødlista (Kålås et al. 2006, 2010), som har følgende kategorier:

RE	regionalt utdødd	VU	sårbar
CR	kritisk trua	NT	nær trua
EN	sterkt trua	DD	kunnskapsmangel

Under feltbefaring ble det gjort registreringer av arter etter nasjonal rødliste fra 2006. I ettertid, høsten 2010, har denne blitt oppdatert og enkelte arter har blitt tatt ut, mens andre har kommet til. I det videre listes arter på nasjonal rødliste 2010.

Alm (NT) og ask (NT) ble funnet på en rekke lokaliteter og var beslutningsrelevante for flere rike edelløvskoger. Flertallet av disse ble imidlertid ikke koordinatfestet og blir heller ikke tatt med i denne oversikten. De står imidlertid fremhevet i de enkelte områdebeskrivelsene. Enkelte funn av disse artene utenfor undersøkte områder og avgrensede naturtyper har blitt tatt med i oversikten.

Generelt ble det gjort relativt få funn av rødlistearter i denne undersøkelsen. Det er mange faktorer som spiller inn. I de fleste tilfeller ble det ikke søkt målrettet etter rødlistearter da dette kan være svært tidkrevende. De funnene som ble gjort på tross av dette var mer tilfeldige funn under generell beskrivelse av artssammensetningen i lokalitetene. I tillegg er edelløvskogene i regionen unge, ofte etablert på tidligere kulturmark, og i stor grad preget av tidligere tiders hogst. Kontinuitetsavhengige arter har ofte store avstander til egnet habitat, slik at nyetablering i disse skogene vil skje svært sakte. Avsatte undersøkelsesområder var også i stor grad kulturlandskap sterkt preget av degenerering eller modernisering. Potensialet for rødlistede arter ble vurdert som lavt de fleste steder. Det var imidlertid en rekke lokaliteter med slåttemark og naturbeite der det er et visst potensial for beitemarkssopp, der flere i denne gruppen er rødlistet, men feltundersøkelsene ble generelt utført på en tid av året da disse artene enda ikke var å finne. Det ble foretatt noen stikkprøver senere i sesongen uten at det gav mange spennende funn. Se forøvrig tabell under.

Tabell: Oversikt over funn av rødlistearter (etter rødliste av 2010) i Vest-Agder i 2010. cf = usikkert bestemt. Gr = organismegruppe. Kat = kategori på rødlista 2010 (Kålås et al. 2010). Lok-nr = lokalitetsnummer i rapporten. Lok-nr 0 = forekomst uten tilknytning til registrert naturtypelokalitet. Alle posisjoner er UTM sone 32V, kartdatum WGS84.

Finnere	Rødlistekategorier 2010	Grupper (Gr)
BJO = Bjarne Oddane RSØ = Rune Søyland ROM = Roy Mangersnes OVF = Ove S. Førland SSV = Sten Svantesson GUK = Gunnar Kristiansen	EN sterkt truet VU sårbar NT nær truet DD kunnskapsmangel	L lav M mose P karplante S sopp

Gr	Latinsk navn	Norsk navn	Kat	Loknr.	Komm	Lokalitet	Økologi	Dato	UTM Ø	UTM N	Ant skudd/planter/ individer	Finner
P	<i>Taxus baccata</i>	Barlind	VU	ECO0004	Lindesnes	Trang skogkledd dal vest for Ramsdalen	Fattig eikeskog	28.07.2010	4033	64369	5	BJO
L	<i>Flavoparmelia caperata</i>	Eikelav	NT	ECO0009	Lyngdal	Brattestø	Hagemark	27.07.2010	4020	64334	1	OVF
L	<i>Physconia grisea</i>	Grådogglav	EN	ECO0015	Lindesnes	Dronninghaugen ved Valle kirke	Stort, gammelt eiketre	03.08.2010	40013	643893	1	BJO
S	<i>Hygrocybe colemanniana</i>	Brun engvokssopp	VU	ECO0031	Farsund	Kotland: Ligveien	Naturbeitemark	09.07.2010	3620	64435	1	BJO
P	<i>Circaea lutetiana</i>	Stortrollurt	VU	ECO0036	Farsund	Øst for Andråsen	Alm-lindeskog	13.07.2010	366992	6446811	20	RSØ
P	<i>Taxus baccata</i>	Barlind	VU	ECO0039	Lyngdal	Lautjønn sør for Lauvskardheia	Gammel fattig edelløvskog	12.07.2010	387964	6448900	2	RSØ
P	<i>Taxus baccata</i>	Barlind	VU	ECO0039	Lyngdal	Lautjønn sør for Lauvskardheia	Gammel fattig edelløvskog	12.07.2010	387997	6448899	2	RSØ
L	<i>Flavoparmelia caperata</i>	Eikelav	NT	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvskog	14.07.2010	34673	82981	8	BJO
L	<i>Flavoparmelia caperata</i>	Eikelav	NT	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvskog	14.07.2010	34650	82993	1	BJO

Gr	Latinsk navn	Norsk navn	Kat	Loknr.	Komm	Lokalitet	Økologi	Dato	UTM Ø	UTM N	Ant skudd/planter/ individer	Finner
L	<i>Parmotrema chinense</i>	Liten praktkrinslav	VU	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	34673	82981	5	SSV
S	<i>Skeletocutis lenis</i>	Tyrikjuke	NT	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	3467	8298	1	GUK
S	<i>Hymenochaete corrugata</i>	Rutebroddsopp	NT	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	34610	82985	1	SSV
S	<i>Hymenochaete corrugata</i>	Rutebroddsopp	NT	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	34913	83100	1	SSV
S	<i>Hymenochaete corrugata</i>	Rutebroddsopp	NT	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	35192	83284	1	SSV
S	<i>Hymenochaete corrugata</i>	Rutebroddsopp	NT	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	34865	83092	2	SSV
S	<i>Hymenochaete corrugata</i>	Rutebroddsopp	NT	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	34900	83103	1	SSV
L	<i>Pachyphiale carneola</i>		VU	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	34747	83084	2	SSV
L	<i>Pachyphiale carneola</i>		VU	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	34675	82996	1	SSV
L	<i>Pachyphiale carneola</i>		VU	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	34610	82985	2	SSV
L	<i>Pachyphiale carneola</i>		VU	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	34675	82955	1	SSV
L	<i>Pachyphiale carneola</i>		VU	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	34710	83062	3	SSV
L	<i>Pachyphiale carneola</i>		VU	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	35109	83346	1	SSV
L	<i>Pachyphiale carneola</i>		VU	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	34956	83026	1	SSV
L	<i>Pachyphiale carneola</i>		VU	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	34573	83068	4	SSV
L	<i>Pachyphiale carneola</i>		VU	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	34664	83011	1	SSV
L	<i>Pachyphiale carneola</i>		VU	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	34673	82981	1	SSV
L	<i>Pachyphiale carneola</i>		VU	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	34968	83011	1	SSV
L	<i>Pachyphiale carneola</i>		VU	ECO0045	Lyngdal	Lundegard-Hundingsland	Rik edelløvsog	14.07.2010	35079	82921	1	SSV

Gr	Latinsk navn	Norsk navn	Kat	Loknr.	Komm	Lokalitet	Økologi	Dato	UTM Ø	UTM N	Ant skudd/planter/ individer	Finner
P	<i>Taxus baccata</i>	Barlind	VU	ECO0050	Lyngdal	Spunnevik	Svartor sumpskog	09.07.2010	39047	64388	1	ROM
L	<i>Flavoparmelia caperata</i>	Eikelav	NT	ECO0056	Flekkefjord	Helle	På eik i alm-lindskog	16.07.2010	365021	6457575	1	RSØ
P	<i>Odontites vernus litoralis</i>	Strandrødtopp	VU	ECO0057	Mandal	Kallhammaren	Strandeng	26.07.2010	40696	64328	Flere	BJO
P	<i>Gentiana pneumonanthe</i>	Klokkesøte	VU	ECO0060	Mandal	Skarvøybukta	Vik i elv med kantvegetasjon	26.07.2010	409717	643318	3	ROM
P	<i>Taxus baccata</i>	Barlind	VU	ECO0075	Mandal	Kvistedal	Rik edelløvskog	03.08.2010	41540	64321	1	ROM
P	<i>Arnica montana</i>	Solblom	VU	ECO0080	Farsund	Åmdal; Beiteskog	Beiteskog	08.07.2010	329933	6491733	10	RSØ
P	<i>Arnica montana</i>	Solblom	VU	ECO0080	Farsund	Åmdal; Beiteskog	Beiteskog	08.07.2010	363171	6443783	7	RSØ
P	<i>Arnica montana</i>	Solblom	VU	ECO0080	Farsund	Åmdal; Beiteskog	Beiteskog	08.07.2010	363172	6443780	20	RSØ
L	<i>Flavoparmelia caperata</i>	Eikelav	NT	ECO0089	Lyngdal	Sørli	Tuntre, morell	16.07.2010	382136	644559	1	BJO
L	<i>Parmotrema chinense</i>	Liten praktkrinslav	VU	ECO0091	Lyngdal	Belland	På tre i eikehage	12.07.2010	36903	83071	1	SSV
L	<i>Pachyphiale carneola</i>		VU	ECO0091	Lyngdal	Belland	På tre i eikehage	12.07.2010	36935	83125	1	SSV
L	<i>Pachyphiale carneola</i>		VU	ECO0091	Lyngdal	Belland	På tre i eikehage	12.07.2010	36895	83089	1	SSV
L	<i>Pachyphiale carneola</i>		VU	ECO0091	Lyngdal	Belland	På tre i eikehage	12.07.2010	36903	83071	1	SSV
L	<i>Pachyphiale carneola</i>		VU	ECO0091	Lyngdal	Belland	På tre i eikehage	12.07.2010	36919	83177	2	SSV
L	<i>Parmotrema chinense</i>	Liten praktkrinslav	VU	ECO0094	Lyngdal	Indre Revøy	På tre i hagemark	12.07.2010	33913	83028	3	SSV
L	<i>Flavoparmelia caperata</i>	Eikelav	NT	ECO0094	Lyngdal	Indre Revøy	På tre i hagemark	12.07.2010	33804	83021	1	BJO
L	<i>Flavoparmelia caperata</i>	Eikelav	NT	ECO0094	Lyngdal	Indre Revøy	På tre i hagemark	12.07.2010	33913	83028	2	BJO
L	<i>Flavoparmelia caperata</i>	Eikelav	NT	ECO0094	Lyngdal	Indre Revøy	På tre i hagemark	12.07.2010	33816	82906	4	BJO
L	<i>Flavoparmelia caperata</i>	Eikelav	NT	ECO0094	Lyngdal	Indre Revøy	På tre i hagemark	12.07.2010	33978	83057	1	BJO

Gr	Latinsk navn	Norsk navn	Kat	Loknr.	Komm	Lokalitet	Økologi	Dato	UTM Ø	UTM N	Ant skudd/planter/ individer	Finner
L	<i>Flavoparmelia caperata</i>	Eikelav	NT	ECO0094	Lyngdal	Indre Revøy	På tre i hagemark	12.07.2010	33901	83045	2	BJO
P	<i>Ulmus glabra</i>	Alm	NT	0	Lyngdal	Nær Lautjønnsør for Lauvskardheia	Kant av beitemark	12.07.2010	387812	6448550	1	RSØ
P	<i>Ulmus glabra</i>	Alm	NT	0	Lyngdal	Vegkant mot Gauksheim	Vegkant	12.07.2010	385803	6452355	1	RSØ
P	<i>Ulmus glabra</i>	Alm	NT	0	Farsund	BN00061642, Frestadvika	Edellauvskog. Langs skogsveg.	13.07.2010	366195	6446084	5	RSØ
P	<i>Ulmus glabra</i>	Alm	NT	0	Farsund	BN00061642, Frestadvika	Edellauvskog. Langs skogsveg.	13.07.2010	366242	6446115	6	RSØ
P	<i>Ulmus glabra</i>	Alm	NT	0	Farsund	BN00061642, Frestadvika	Edellauvskog. Langs skogsveg.	13.07.2010	366264	6446176	7	RSØ
P	<i>Fraxinus excelsior</i>	Ask	NT	0	Lyngdal	Vatlandsvatnet; gammel ask nord for vannet	Gårdstun	12.07.2010	385149	6452005	1	RSØ
P	<i>Ulmus glabra</i>	Alm	NT	0	Lyngdal	Nord for Vatlandsvatnet	Blåbæreikeskog/beitemark	12.07.2010	385360	6452026	4	RSØ

9 Resultater og faktaark

Konsulentene fikk utdelt kartmateriale med 99 lokaliteter rangert fra 1 til 3, der 1- og 2-områder hadde høyest prioritet for feltbefaring. 48 av disse lokalitetene ble undersøkt fysisk i felt. På bakgrunn av dette ble det kartlagt og beskrevet 78 ny naturtyper for fylket. Noen av disse ble registrert utenfor prioriterte områder, og ble fanget opp mer eller mindre tilfeldig, eller via parallelt oppdrag for Direktoratet for naturforvaltning som også pågikk i fylket. Av de registrerte naturtypene er 26 svært viktige A-områder, 41 viktige B-områder og 11 lokalt viktige C-områder. Store deler, ca. 50 %, av disse er i hovedkategorien kulturlandskap (D). For øvrig ble det registrert en rekke nye skog (F) lokaliteter. Fordeling av naturtyper og verdi er vist i tabell under.

ID	Type	Verdi	Undersøkt av
ECO0001	F02	C	BO, SI
ECO0002	F01	C	CM, OF
ECO0003	F01	B	BO, SI
ECO0004	F01	B	BO
ECO0005	G07	A	CM, OF
ECO0008	G05	B	BO, SI
ECO0009	D05	A	CM, OF
ECO0010	F01	B	RM, SI
ECO0011	F01	B	RM, SI
ECO0012	D01	A	RM, SI
ECO0013	D01	A	RM, SI
ECO0014	F05	B	RM, SI
ECO0015	D12	A	BO, SS
ECO0016	D01	A	RM, SI
ECO0018	D01	C	RS, OF
ECO0019	F01	A	RS, OF
ECO0020	F01	B	RS, OF
ECO0021	D06	B	RS, OF
ECO0022	F06	A	RS, OF
ECO0023	F01	B	RS, OF
ECO0024	F02	B	RS, OF
ECO0027	D01	B	RS, OF
ECO0028	D06	C	RS, OF
ECO0029	F01	B	RS, OF
ECO0030	D11	B	CM, OF
ECO0031	D04	B	CM, OF
ECO0032	A08	B	CM, OF
ECO0033	A08	A	CM, OF
ECO0034	D01	C	CM, OF
ECO0035	D05	B	CM, OF
ECO0036	F01	A	RS, OF
ECO0038	D05	B	BO
ECO0039	F02	B	RS, SI
ECO0045	F01	A	BO, SS
ECO0046	D01	A	BO, SS
ECO0048	D12	B	BO, RM, RS, CM, OF
ECO0049	F01	B	RM, RS
ECO0050	F05	B	RM, RS
ECO0051	D04	C	RM, SI

ID	Type	Verdi	Undersøkt av
ECO0052	E06	B	RM, SI
ECO0053	F01	B	RM, SI
ECO0054	D01	A	RS, OF
ECO0055	D06	B	RS, OF
ECO0056	F01	A	RS, OF
ECO0057	G05	B	BO, SI
ECO0058	F01	B	RM, SI
ECO0060	E12/F05	B	RM
ECO0061	D04	B	RM
ECO0062	D01	A	RM
ECO0063	D04	C	RM, SI
ECO0064	D04	B	RM, SI
ECO0065	G05	B	RM, SI
ECO0067	G05	C	RM, SI
ECO0068	G04	C	RM, SI
ECO0069	D04	B	RM, SI
ECO0070	G04	C	RM, SI
ECO0072	F06	A	BO, SI
ECO0073	F06	A	BO, SI
ECO0074	D01	B	RM, SI
ECO0075	F01	B	RM, SI
ECO0076	E10	B	RS, OF
ECO0077	D05	B	RS, OF
ECO0078	D01	B	RS, OF
ECO0079	F01	A	RS, OF
ECO0080	D06	A	RS, OF
ECO0081	D01	A	RS, OF
ECO0082	D04	A	RS, OF
ECO0083	D01	A	CM, SI
ECO0086	D01	A	RS, RM
ECO0087	D04	B	RM, CM
ECO0088	D01	B	RS, SI
ECO0089	D01	A	BO, SS
ECO0090	D01	A	BO, SS
ECO0091	D05	B	BO, SS
ECO0094	D04	A	BO, SS
ECO0095	D12	B	BO, RM, RS, CM, OF
ECO0096	E02	C	RS, SI
ECO0097	D12	B	RS, SI

Registrantene over er som følger; BO; Bjarne Oddane, RS; Rune Søyland, RM; Roy Mangersnes, SS; Sten Svantesson, CM; Christian Mong, OF; Ove Førland, SI; Svein Imslund.

En rekke naturtyper registrert i Naturbase overlapper med undersøkelsesområdene i dette prosjektet. Disse har blitt vurdert i forhold til nye beskrivelser og avgrensninger. Det ble også gjort undersøkelser av tidligere avgrensede naturtyper som ikke ble vurdert som viktige naturtyper etter kvalitetssikringskriteriene etter DN-håndbok 13 (rev. 2007). Liste over allerede avsatte lokaliteter i Naturbase som har blitt undersøkt og der det bør foretas justering er listet i tabell under.

BN lok	Navn	Type	Verdi	Ny status 2010
BN00017086	Torp ved Fasselandsvannet	D04	B	OK
BN00017039	Bue	D01	B	Bør gå ut
BN00017042	Ramsdalen 2	F01	A	Området ble gjennomgått uten at det ble vurdert å sette av naturtypelokalitet her.
BN00017064	Ramsdalen	D01	B	OK
BN00005477	Søylekilen	G05	A	Grensene er justert og området er
BN00017089	Homme	F01	B	Arealet er redusert og området har fått beskrivelse
BN00017090	Homme 1	D01	B	I følge grunneier blir jorda snudd jevnlig og gjødsles. Lokaliteten bør utgå.
BN00069074-78	Dronninghaugen	D12	A/B	Bør samles til en lokalitet med verdi A
BN00061652	Skodåsen-Rebbåsen	F01	B	Bør slettes / blir erstattet av flere nye naturtyper med områdebeskrivelser
BN00036210	Revøy indre	D05	B	Bør slettes / blir erstattet av flere nye naturtyper med områdebeskrivelser
BN00005605	Vestnes; Kallhammeren	D01	A	Bør slettes / erstattes av ny utforming og beskrivelse
BN00005467	Kallhammeren	G05	A	Bør slettes / erstattes av ny utforming og beskrivelse
BN00005584	Storestøl	D01	B	Gjødselpreget og uten interessante arter / bør utgå
BN00005567	Skarvøy	D01	B	Bør utgå / erstattes av tre ny lokaliteter med beskrivelse
BN00005511	Osnes	D01	B	Bør utgår. Et mindre område er avsatt og erstatter denne lokaliteten som omfatter større områder med fulldyrka innmark
BN00017080	Bryggerholmen II	D01	B	Bør utgå / erstattes av ny lokalitet med ny avgrensning.
BN00037509	Austegården, Tjøm	D04	B	Lokaliteten er ikke beitepreget og bør settes til Strandeng og strandsump (G05) / avgrensning er noe justert
BN00017079	Bryggeholmen I	G05	B	Bør utgå da denne omfattes av ny avgrensning og beskrivelse
BN00017084	Eikeland	D01	B	Bør utgå / sterkt gjødselpåvirket, fuktig beiteområde med gjengroingspreg.
BN00017077	Rørkjær	D01	B	Bør utgå / mindre strandeng med lokal verdi er avsatt her.
BN00017112	Underøy	D01	C	Bør utgå / 3 nye naturtyper er avsatt i dette område med beskrivelser
BN00037474	Åmdal	D04	B	Erstattes av 7 nye lokaliteter med beskrivelser basert på eksisterende kunnskap
BN00037545	Tjåmeland	D04	C	Del av lokaliteten ble vurdert som viktig slåttemark. Ny avgrensning og beskrivelse bør erstatte denne.
BN00005587	Rennes	D01	C	Bør utgå

Buråsen : nord av Buråsen

Lokalitetsnummer (ID): ECO0001

Kommune: Mandal

Dato: 26.07.2010

Areal: 7,7 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Gammel fattig edellavskog (F02)

Utforming: Eikeskog

Verdi: Lokalt viktig, C

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Svein Imsland 26.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Bjarne Oddane 26.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Bjarne Oddane i oktober 2010, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 26.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i den nordvendte skogslie nord for Buråsen i Mandal kommune. Avgrensingen er gjort i felt og avgrensingens nøyaktighet er vurdert til å være bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Forekommende naturtypeutforminger er gammel fattig edelløvskog med eikeskogutforming. Eik dominerte tresjiktet, men med enkelte hassel, kristtorn, bjørk, rogn og edelgran. Mange av eikene var ganske store og en eik ble målt til å ha en diameter på 114 cm. Død ved var nesten fraværende. På noen av trærne vokst det eføy. Feltsjiktet var forholdsvis fattig med arter som gjøkesyre, tveskjeggveronika, legeveronika, sisselrot, ormetelg, geittelg, storfrytle, hengeving og fugletelg.

Artsmangfold: Det ble bare i liten utstrekning søkt etter rødlistearter men det ble ikke funnet noen. Et vist potensial for rødlistarter finnes på de gamle trærne, særlig der de står litt lysåpent.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen har nok tidligere vært mer lysåpen da noen av de største eikene hadde forholdsvis vid krone og de fleste trærne som ikke var eik var av forholdsvis ung alder.

Fremmede arter: Det ble registrert noen få edelgraner og litt amerikahumleblom.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene vil bevares og videreutvikles best dersom området får utvikle seg fritt.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi C da den er forholdsvis liten og har lite død ved (ingen kontinuitet). Områdets kvaliteter stemmer ikke med de som kreves for A- eller B-verdi.

Skadberg: Skadbergkleiva

Lokalitetsnummer (ID): ECO0002

Kommune: Mandal

Dato: 29.07.2010

Areal: 11,8 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik edelløvskog (F01)

Utforming: Lågurt-eikeskog (D2a) 80 %, Alm-lindeskog (D4) 20 %

Verdi: Lokalt viktig, C

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Christian Mong og Ove Førland 29.07.2010.

Annen dokumentasjon:

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Christian Mong i desember 2010, basert på feltarbeid sammen med Ove Førland 29.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: En liten del av undersøkelsesområdet for naturtyper ble funnet godt nok; ei sørvendt skråning med en bekk, et lite parti edelløvskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det meste er suksesjonsskog av typen rik edelløvskog, med spisslønn, ask, eik og osp. Hassel i busksjiktet. Vest for bekken er det alm-lindeskog.

Artsmangfold: Stort sett relativt vanlige edelløvskogsarter som vårkål, skogkarse, kratthumleblom. Alm og ask er vanlig treslag. Mosene krusfagermose, kystbustehette, bekkerundmose og kysttornemose, samt soppen glimmerblekksopp. Rødlisteartene alm og ask.

Bruk, tilstand og påvirkning: Hele den lille skogen er ganske ung og i en suksesjonsfase, som vil si at det har vært hogd/brent/beitet tidligere. Det bygges litt i området, og lokaliteten har en del søppel.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Det bør fjernes søppel fra lokaliteten.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Ingen spesielle verdier utenom litt ung alm-lindeskog. Lokaliteten er også liten. Den vurderes å ha et visst utviklingspotensial og verdisettes til lokal verdi.

Torp: sørvendt skogsli nord for Torp

Lokalitetsnummer (ID): ECO0003

Kommune: Lindesnes

Dato: 28.07.2010

Areal: 26,8 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik edelløvskog (F01)

Utforming: Alm-lindeskog (D4)

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Svein Imsland 28.07.2010.

Annen dokumentasjon: Naturbase, bilder Bjarne Oddane 28.07.2010

Områdebeskrivelse

Innledning: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Svein Imsland 28.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er lokalisert i en bratt sørvendt skråning nord for Torp på nordøstsiden av Fasselandsvatnet i Lindesnes kommune. Avgrensingen stopper i nedre kant ved den gamle veien. Avgrensingens nøyaktighet er vurdert til å være bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Den forekommende naturtype-utformingen er alm-lindeskog (LR). Skogen består for en stor del av lind, med innslag av eik, spisslønn og alm. I de øvre delene av avgrensing ble eik vanligere. Skogen er forholdsvis ung, men med noen eldre styva alm- og lindetrær. Det var lite død ved og med tanke på skogens alder og tegn etter gammelt jordbrukslandskap (styvingstrær) er kontinuiteten på død ved trolig lav. Feltvegetasjonen er for en stor del rik med arter som skogsvingel, myske, lundrapp, storfrytle (stedvis 50% dekke), gullris, fagerperikum, mjødurt, knollerteknapp, hengeaks, firtann, ramsløk, blåveis, sanikkel, ormetelg og hengeving

Artsmangfold: Det ble bare i liten utstrekning søkt etter rødlistearter og det ble med unntak av alm (NT) ikke funnet noen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det finnes noen styva trær i nedre del av lokaliteten. Skogen bærer generelt preg av å være ung og det har nok tidligere blitt drevet hogst der. Trusler for skogen vil være hogst og da særlig flatehogst.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene vil bevares og videreutvikles best dersom området får utvikle seg fritt.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Verdien på lokaliteten er satt til B – *Viktig*, siden naturtypen er en *Rik edellauvskog*, men savner de kvaliteter som kreves for verdi A.

Ramsdalen: Trang skogkledd dal vest for Ramsdalen

Lokalitetsnummer (ID): ECO0004

Kommune: Lindesnes

Dato: 28.07.2010

Areal: 26,5 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik edelløvskog (F01)

Utforming: Lågurt-eikeskog (D2a), rikt kysthasselkratt (D2c) med innslag av fattigere skog

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane 28.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilder Bjarne Oddane 28.07.2010

Områdebeskrivelse

Innledning: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane 28.07.2010

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er lokalisert i en forholdsvis trang dal øst for Fasselandsvatnet og øst for Ramsdalen. Avgrensingen følger i stor grad den trange dalen. Avgrensingens nøyaktighet er vurdert til å være bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen består for en stor del av eik, med stedvis en god del hassel og noe spisslønn, barlind og ask. Kristtorn forekommer mest som krattvegetasjon. Skogen er forholdsvis ung men med enkelte gamle trær, blant annet en styva ask. Død ved finnes i bare i liten mengde og med de tydelige tegnene etter ett gammelt jordbrukslandskap er kontinuiteten på død ved trolig lav. Storfrytle var stedvis tallrik. Av andre arter kan smyle, lundrapp, lundhengeaks, ormetelg, gjøkesyre, blåbær, brunrot og einstape nevnes. I avgrensingens nedre del var det et felt med blåveis i den sørvestvendte

skråningen. I øvre del av dalen var feltvegetasjonen noe fattigere og mer blåbærdominert, men det ble valgt å inkludere denne delen for å få med barlindene.

Artsmangfold: Det ble bare i liten utstrekning søkt etter rødlistearter og det ble med unntak av ask (NT) og 5 barlind (VU) ikke funnet noen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er trolig i et sent gjengroingstadium av en langt mer lysåpen beiteskog eller tilnærmet åpen kulturmark.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene vil bevares og videreutvikles best dersom området får utvikle seg fritt.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Verdien på lokaliteten er satt til B – *Viktig*, siden naturtypen er en Rik edellauvskog, men savner de kvaliteter som kreves for verdi A.

Skogsfjorden: Storbekken deltaområde

Lokalitetsnummer (ID): ECO0005

Kommune: Mandal

Dato: 26.07.2010

Areal: 28,5 daa

Hovednaturtype: Havstrand / kyst

Naturtype: Brakkvannsdelta G07

Utforming: Brakkvannsdelta med takrørutforming U8d

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Christian Mong og Ove Førland 26.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Christian Mong 26.07.2010

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Christian Mong i desember 2010, basert på feltarbeid sammen med Ove Førland 26.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Et ganske stort delta ved en terskelfjord med lite tidevann, antagelig brakt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Brakkvannsdelta som er dominert av takrør.

Artsmangfold: Artsrikt på urter; mjødukt, lyssiv, kystjordrøyk, kattehale, fredlaus og graset vassrøyrkvein. Svartor og korsved langs bekken og grøftene. Karakterarter som myrsauløk, mannasøtgras, dikeforglemmegei og melkerot.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det har vært grøftet noe i området i den senere tid.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Omgitt av innmark og eng hvor bare midtpartiene slås. Det ser ut som takrørskogen brer seg.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Dette er en svært sjelden og trua naturtype. Sannsynligvis et viktig habitat for en rekke dyr. Lokaliteten har potensial for flere sjeldne arter.

Toftenes: Søylekilen

Lokalitetsnummer (ID): ECO0008

Kommune: Mandal

Dato: 28.07.2010

Areal: 44,9 daa

Hovednaturtype: Havstrand/kyst

Naturtype: Strandeng og strandsump (G05)

Utforming: Strandeng som hevdes av beite og brakkvannssump

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Svein Imsland 28.07.2010

Annen dokumentasjon: Naturbase og Artskart (03.02.2011), bilder Bjarne Oddane 28.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Svein Imsland 28.07.2010

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er lokalisert innerst og langs et smalt belte rundt hele Søylekilen ved Toftenes i Mandal kommune. Avgrenses i indre del av veien mens resten av avgrensingen går som en smal sone langs hele kilens strandlinje. Lokaliteten ble registrert i Naturbase i 2001. Ved ny registrering i 2010 ble strandengene i indre del av lokaliteten undersøkt. Avgrensingens nøyaktighet er vurdert til å være bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Den nordre og vestre del av avgrensingen (nærmest veien) domineres av et belte med mjødurrt med innslag av gåsemure, sølvbunke, fredløs, slåtestarr og sløke. Nedenfor og ned mot indre del av Søylekilen er vegetasjonen kortvokst og domineres totalt av artene gåsemure, strandkjempe, fjøresauløk og rødsvingel. Vegetasjonen her kan føres til øvre salteng (U5) med rødsvingel-, fjærekoll-, tiriltunge-utforming (U5c). Sør av dette feltet (på vestsiden av kilen) er det gjerdet inn et område som blir beitet av sau. Her dominerer rødsvingel, mens andre arter som saltstarr, småsivaks,

gåsemure og hanekam forekommer i ulik mengde. Øst av kilen domineres av takrør og kan føres til brakkvannsump (U8).

Artsmangfold: Det ble søkt etter rødlista karplanter men ingen ble funnet i det undersøkte området 28.07.2010. I Artskart (03.02.2011) finnes det noen registreringer av karplanter fra 1991 gjort av Oddvar Pedersen og Knut Rydgren. Av disse kan de sørlige og varmekjære artene strandrødtopp (VU) og grisenestarr nevnes. I Artskart er det også observasjoner av syngende gresshoppasangere (VU) og et høstfunn av skjeggmeis (NT) som begge er knyttet opp mot takrør og buskvegetasjonen.

Bruk, tilstand og påvirkning: En mindre del av området blir i dag bruk til beite. Tidligere har nok store deler av dette området blitt beitet. Det er mange spor etter dreneringsgrøfter i strandenga.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Skjøtsel og hensyn: Det bør beites på hele strandengen for å holde den i hevd og hindre gjengroing.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Verdien på lokaliteten er satt til B – *Viktig*, siden naturtypen er en forholdsvis velutviklet strandeng/strandsump som delvis fortsatt holdes i hevd. Det er også registrert noen rødlistearter knytta til lokaliteten, men den savner de kvaliteter som kreves for verdi A.

Kvåfjorden: Brattestø

Lokalitetsnummer (ID): ECO0009

Kommune: Lyngdal

Dato: 27.07.2010

Areal: 128,7 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Hagemark D05

Utforming: Eikehage 60%, lågurteikeskog 30% og grunnlendt knauskog 10%

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Christian Mong og Ove Førland 27.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Christian Mong 27.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Christian Mong i desember 2010, basert på feltarbeid sammen med Ove Førland 27.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Området er artsrikt og topografisk variert med små poller, knauser og berglendt skog. Gamle kulturminner som åkerterrasser og kjerreveg. Mange flerstamma eiketrær røper at det har vært lysåpent landskap på grunn av slått og/eller beite her i lang tid. Avgrensing foretatt i felt og vurderes til å ha bedre enn 20 meters nøyaktighet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: 60% hagemark, eikeskog 30% og grunnlendt knauskog 10%.

Artsmangfold: Eikelav (NT) vokser på noen av eikestammene. Tendenser mot rik edelløvskog i den sørvendte lia i nord, hvor det er en del lindetrær, korsved og osp. Her er det også en del død ved. Mangfoldet av sopp og lav er stort, det ble funnet blant annet madeirastrylav,

eikebroddsopp, eikemusling, ospeildkjuke, kystrustkjuke, eikelærsopp, sotstift (*Stemonitis fusca*), ruststift (*Stemonitis axifera*).

Bruk, tilstand og påvirkning: Det har tidligere vært et småbruk som nå er et landsted. Eierne skjøtter stedet bra og relativt tradisjonelt, men det er grøftet og hogd en korridor ned til sjøen som endrer lys og fuktighetsforhold.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Det burde utarbeides en skjøtelsesplan i samråd med eier.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Etter hvert et sjeldent kulturlandskap som har rester av lysåpen, skjøttet eikeskog med eikelav og kulturminner som åkerterrasser og kjerreveg oppbygd av stein.

Homme: Valleskaret

Lokalitetsnummer (ID): ECO0010

Kommune: Lindesnes

Dato: 04.08.2010

Areal: 4,2 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik edelløvskog (F01)

Utforming: Alm-lindeskog (D4)

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 04.08.2010.

Annen dokumentasjon: Naturbase lok. BN00017089, bilder Roy Mangersnes 04.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 04.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten grenser til innmark på Homme, mellom hovedveien og Fløyheio. Mot høydedraget grenser lokaliteten til steil bergvegg. Terrenget er bratt, sørvendt og preges av blokkmark. Eik er dominerende treslag i området rundt, men langs innmark er det plantet en del gran, og edelgran.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Rik edelløvskog med alm-lindeskog utforming dominerer på lokaliteten. Det er mye store steinblokker på lokaliteten og lokaliteten kan best beskrives som tresatt blokkmark. Bunnsjiktet her bærer allikevel preg av flekkvis rikere lågurtvegetasjon. Flere varmekjære treslag finnes i lokaliteten, med alm i ulik alder som mengdeart.

Artsmangfold: Flere varmekjære treslag forekommer, men alm (NT) dominerer. I tillegg er ask (NT) vanlig forekommende her, sammen med noe høyreist osp, hassel og enkelte store eiketrær. Bunnsjiktet er flekkvis distribuert på blokkmark. Typiske arter er lundgrønnaks, hvitveis, hengeaks, gullris, vendelrot, vivendel, skogfiol, stankstorkenebb og storfrytle. Det ble også registrert flatkjuke og trollsjør i skogen her. Det har tidligere blitt registrert kantkonvall, firtann, skogsvinerot og fingerstarr på denne lokaliteten. Disse ble imidlertid ikke gjenfunnet under befarings i 2010.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er noe skogsdrift i nærområdet. Uttak av skog til ved må unngås. I tillegg spres gran og edelgran fra tilgrensende plantefelt seg inn i lokaliteten.

Fremmede arter: Edelgran fra ”leplanting langs innmark har invadert lokaliteten og er vanlig forekommende.

Skjøtsel og hensyn: Edelgran bør forsøkes fjernet fra lokaliteten. Utover dette bør skogen bevares uten videre inngrep og tiltak.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Varmekjære edelløvskog med rødlisteartene alm og ask som dominerende treslag.

Homme: Hellekjær

Lokalitetsnummer (ID): ECO0011

Kommune: Lindesnes

Dato: 04.08.2010

Areal: 3.3 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik edelløvskog (F01)

Utforming: Alm-lindeskog (D4)

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 04.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 04.08.2010

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 04.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Et mindre avgrenset område på oppsiden av bebyggelse nord på Homme, på østsiden av Audna. Bratt terreng, vestvendt eksposisjon. Lokaliteten er relativt liten og følger et skar omkranset av fattig eikeskog i sørvest og skrin eik og furuskog mot nord. Det er mye steinblokker i området og stedvis svært løst vegetasjonsdekke på løs rasmark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Rik edelløvskog med alm-lindeskog utforming er avgrenset. Lokaliteten er dominert av lindeskog på blokkrik mark, men også noe høyreist eik og osp forekommer.

Artsmangfold: Lind er dominerende treslag, men også eik, osp og hassel forekommer. Bunnsjiktet er artsfattig, men enkelte typiske arter knyttet til vegetasjonstypen forekommer; hengeaks, storfrytle og korsved. Stedvis blåbærdominert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Boligbygging forekommer nær inntil lokaliteten, men terrenget er så bratt at det virker unaturlig at dette skal spre seg videre inn i skogen her.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Bør bevares uten videre tiltak.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Rik edelløvskog med alm-lindeskog-utforming.

Eikeland: Borvika nord

Lokalitetsnummer (ID): ECO0012

Kommune: Lindesnes

Dato: 04.08.2010

Areal: 0,9 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Slåttemark (D01)

Utforming: Hestehavre-eng (G10)

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 04.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 04.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 04.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Forekomsten ligger på østsiden av Sniksfjorden, ved utløpet av Audna i Lindesnes. Adkomst er via gårdsanlegg ved Eikeland, gjennom plantet granskog. Lokaliteten er vestvendt og omkranset av fattig eikeskog og noe svartor. Det er flere spor etter tidligere jordbruksdrift her med steinhauger nær enga, og steingjerde og jordvoll på sidene. Slåttemarka ligger typisk til i terrenget som en kile mellom utmark og fjorden. Det ligger et naust ved fjorden.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Fin forekomst av slåttemark uten skjøtsel. Stort arts mangfold, men dominert av fattigarter. Settes til hestehavre-eng G10 med flere typiske arter for forekomsten.

Artsmangfold: Lokaliteten var relativt artsrik og hadde mange av de typiske artene knyttet til hestehavre-eng. Svartknoppurt, hestehavre og gulaks var dominerende arter. I tillegg ble det registrert tveskjeggveronika, prestekrage, grov nattfiol, ryllik, engkvein, grasstjerneblom, engsyre, engsoleie, rødsvingel, hårfrytle, gjerdevikke, vivendel, engfrytle, stormarimjelde, engkarse, lundrapp, knollerteknapp, engrapp, smyle, smalkjempe, blåklokke og blåkoll. Det ble også sett spor etter grevling som nylig hadde gravd frem et jordvepsbol i enga.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det forekommer ikke skjøtsel på lokaliteten. På tross av det er ca. 40 % av slåttemarka relativt inntakt. Resterende areal er sterkt invadert av einstape og ung ask, samt noen få små eikeoppslag.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert

Skjøtsel og hensyn: Oppslag av einstape, ask og eik må fjernes. Det bør innføres støtteordning for å stimulere til slått som skjøtselstiltak. Lokaliteten bør slås sensommer etter at karplantene har fått frøsådd seg.

Del av helhetlig landskap: Slåttemark som inngår i helhetlig kulturlandskap.

Verdibegrunnelse: Slåttemark med stort potensial for restaurering. Fin, artsrik utforming.

Eikeland: Borvika sør

Eikeland: Borvika sør

Lokalitetsnummer (ID): ECO0013

Kommune: Lindesnes

Dato: 04.08.2010

Areal: 0,7 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Slåttemark (D01)

Utforming: Hestehavre-eng (G10)

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 04.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 04.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 04.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Forekomsten ligger på østsiden av Sniksfjorden, ved utløpet av Audna i Lindesnes. Adkomst er via gårdsanlegg ved Eikeland, gjennom plantet granskog. Lokaliteten er vestvendt og omkranset av ung løvskog og fuktig svartorskog. Det er flere spor etter tidligere jordbruksdrift her med steinhauger og steingjerder. Slåttemarka ligger typisk til i terrenget mellom utmark og fjorden. Det ligger et naust ved fjorden. Det står også en gammel campingvogn på lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Fin forekomst av slåttemark uten skjøtsel. Settes til hestehavre-eng G10. Enkelte næringskrevende arter som hundekjeks, bringebær og bjørnebær indikerer nitrogentilførsel.

Artsmangfold: Lokaliteten har mange av de typiske artene knyttet til hestehavre-eng. Svartknoppurt og hestehavre var dominerende arter. I tillegg ble det registrert tveskjeggveronika, ryllik, grasstjerneblom, sløke, fredløs, timotei, hundekjeks, bringebær, bjørnebær, fuglevikke, gjerdevikke, engsyre, rødsvingel, firkantperikum, krypsøleie, grøftesøleie og småsyre. Flere av disse artene indikerer høyt nivå av nitrogen i jordmonnet. Osp, eik og ask er også forekommende.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det forekommer ikke skjøtsel på lokaliteten. Arealet er i stor grad invadert av ung osp, noe eik og ask. Trolig noe gjødselpåvirket. Det står en campingvogn på lokaliteten og noe skrot ligger og flyter.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Oppslag av løvtrær må fjernes. Det bør innføres støtteordning for å stimulere til slått som skjøtselstiltak. Lokaliteten bør slås sensommer etter at karplantene har fått frøsådd seg. Campingvogn og annet skrot bør fjernes.

Del av helhetlig landskap: Slåttemark som inngår i helhetlig kulturlandskap.

Verdibegrunnelse: Slåttemark med potensial for restaurering.

Eikeland: Borvikabekken

Lokalitetsnummer (ID): ECO0014

Kommune: Lindesnes

Dato: 04.08.2010

Areal: 2,4 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Gråor-heggeskog (F05)

Utforming: Svartor-utforming (C3c)

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 04.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 04.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 04.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Forekomsten ligger på østsiden av Sniksfjorden, ved utløpet av Audna i Lindesnes. Adkomst er via gårdsanlegg ved Eikeland, gjennom plantet granskog. Lokaliteten er vestvendt og omkranset av tidligere tiders kulturlandskap i gjengroing. Her finnes steinhauger og steingjerder. Slåttemarker finnes på begge sider av skogen. Skogen følger i sin helhet bekken som renner til fjorden her, og som brer seg ut i fuktområde her. Det ligger et naust ved fjorden.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen føres til gråor-heggeskog, med svartor-utforming. Skogen har trolig blitt beitet tidligere, men omfanget er lite og vegetasjonen er mer preget av oversvømmelse, enn av beiting. Det er noe død ved i skogen.

Artsmangfold: Svartor er dominerende treslag på lokaliteten. Feltsjiktet er fattig, men enkelte typiske arter forekommer. Skogburkne dominerer, men også fredløs og mannasøtegras ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er mye jernutfelling i bekken. Opphavet til dette er uklart.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Bør bevares uten videre tiltak.

Del av helhetlig landskap: Skille mellom slåttemarken i helhetlig kulturlandskap.

Verdibegrunnelse: Svartorskog med noe kontinuitetspreg og tydelig flompåvirket.

Valle: Dronninghaugen ved Valle kirke

Lokalitetsnummer (ID): ECO0015

Kommune: Lindesnes

Dato: 03.08.2010

Areal: 1,0 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Store gamle trær (D12)

Utforming: Gammelt tre

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Sten Svantesson 03.08.2010

Annen dokumentasjon: Naturbase (BN00069074 - 078 Dronninghaugen).

Områdebeskrivelse

Innledning: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Sten Svantesson 03.08.2010

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av 5 store eiketrær som er lokalisert omtrent 100 meter sør for Valle kirke på en stor gravhaug (Dronninghaugen). Avgrensingen følger i stor grad Dronninghaugen som grenser mot krattskog i nord og vest og mot dyrka mark i sør og øst.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av fem store eiker med en omkrets i brysthøyde på 312 cm, 188 cm, 265 cm, 261 cm og et tostamme tre med en omkrets på henholdsvis 255 cm og 164 cm. Eikene skygger litt for hverandre, noe som fører til at solavhengige lavarter er lite representerte. Den største eika står solåpent til, men også den har en svært sparsom lavflora (I nedre tilgjengelige del).

Artsmangfold: Det var lite lav på stammene, men det ble imidlertid gjort et interessant funn av grådogglav, som er oppført på rødlisten som sterkt truet (EN). Dette er trolig det fjerde funnet av arten i Norge.

Bruk, tilstand og påvirkning: En årsak til ”manglende” lav på den ytterste eika kan være utilsikta spredning av bløtgjødsel under gjødsling av jorden rundt.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Skjøtsel og hensyn: Trærne må kun skjøttes av personell som har fått opplæring i skjøtsel av gamle trær med biologisk verdi. Bruker av dyrkamarka må vise spesiell stor aktsomhet under spredning av bløtgjødsel.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Verdien på lokaliteten er satt til A – *Svært viktig*, siden trærne er store og er voksested for en sterkt truet art.

Lone: ved Lonetjønna

Lokalitetsnummer (ID): ECO0016

Kommune: Lindesnes

Dato: 06.08.2010

Areal: 2,0 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Slåttemark (D01)

Utforming: Frisk fattigeng (G4)

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 06.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 06.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 06.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Tydelig avgrenset lokalitet mellom veien inn til bebyggelse og Lonetjønna. Mot sør er lokaliteten avgrenset av steingjerde. På sørsiden av gjerde er det også slåttemark, men denne er mer gjødselpreget. Terrenget er relativt flatt, men det er noe sig mot tjernet. Mot vannkanten går vegetasjonen over i mer fuktpreget vannkantvegetasjon. Dette arealet er ikke inkludert i slåttemarklokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Slåttemark med noe gjødselpreg, og som skjøttes. Relativt artsfattig. Settes til frisk fattigeng (G4) med enkelte typiske arter.

Artsmangfold: Ryllik, følblom og engkvein var dominerende arter. I tillegg ble det registrert svartknoppurt, grasstjerneblom, blåklokke, firkantperikum, engsyre, rød jonsokblom, smørbukk, gullris, noe strandrør mot tjernet og noen få hundekjeks.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten ligger nær inntil vei og vil være svært utsatt for gjødsling. Den blir fremdeles slått med maskin. Det er noe gjødselpåvirkning.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Det bør inngås skjøtselsavtale med grunneier som forutsetter årlig slått og opphørt gjødsling om dette forekommer regelmessig.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Noe gjødselpåvirket slåttemark med potensial for restaurering og videre skjøtsel.

Skåteland

Lokalitetsnummer (ID): ECO0018

Kommune: Farsund

Dato: 14.07.2010

Areal: 2,7 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Slåttemark (D01)

Utforming: Frisk fattigeng (G4)

Verdi: Lokalt viktig, C

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 14.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Ove Førland 14.07.2010

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 07.02.2011 basert på feltarbeid 14.07.2011.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Slåtteeng innerst ved gamle gårdsbygninger på Skåteland. Enga er omkranset av en steingard, og kantskog av morell, eik, selje, hassel og rogn. Berggrunnen i området består av hornblendegranitt, stedvis biotittførende, og morenedekket er tynt (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Slåttemark D01 av fattig utforming (G4). Hoveddelen av enga er G4a vanlig utforming, men det er noen fuktigere partier som trolig hører til G1 fuktig fattigeng.

Artsmangfold: Dominerende arter er engkvein og hundegras. Ellers ble det notert blåklokke, bjørnebær, englodnegras, engrapp, engsvingel, einstape, engsyre, firkantperikum, fuglevikke, gulaks, gulmaure, harestarr, hundekjeks, høymol, knappsiv, raigras, rødsvingel, ryllik, sløke, slåtestarr, sølvbunke, tepperot, timotei, trådsiv, engtjæreblom og tiriltunge.

Bruk, tilstand og påvirkning: Enga blir ikke slått i dag, men gjengroingen er foreløpig ikke for omfattende til at den kan ivaretas ved gjenopptatt slått. Det er enkelte partier i vestre del som har gjengroing med einstape og bjørnebær (kantene), mens østre deler har fineste utforminger. Det er et vedlager midt i enga, og det er spor etter brenning.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Enga bør skjøttes ved slått. Gjenopptatt slått vil raskt gi økt verdi på enga. Brenning og lager av ved bør om mulig unngås/flyttes.

Del av helhetlig landskap: Enga inngår i et spennende og variert landskap med flere viktige naturtypelokaliteter, og dette er delvis grunn til at lokaliteten er blitt registrert.

Verdibegrunnelse: Enga har fortsatt potensial for kunne restaureres, og inngår i et spesielt landskap med flere naturtypelokaliteter. Det er valgt å gi verdi C på grunn av noe gjengroing og manglende hevd.

Dårøy: Olsakerbakken

Lokalitetsnummer (ID): ECO0019

Kommune: Farsund

Dato: 14.07.2010

Areal: 15,6 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik edellauvskog (F01) 85%, gammel lauvskog (F07) 10%, sørvendt berg og rasmark (B01) 5 %

Utforming: Alm-lindeskog D4 og Bergvegg og bergsprekk F2

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 14.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Ove Førland 14.07.2010

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 07.02.2011 basert på feltarbeid 14.07.2010. Lokaliteten er i høyden avgrenset mot fattigere skog på skrinne mark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Område med rik edellauvskog ved Ronemyra og Husefjellet på Dårøy. Eksposisjonen er delvis nordlig og vestlig. Berggrunnen i området består av hornblendegranitt, stedvis biotittførende, og morenedekket er tynt (NGU). Nedenfor kalkrikt berg er det en ur, og det er også grovt blokkmateriale flere steder i skogen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Rik edellauvskog F01 av alm-lindeskogutforming er dominerende (D4c vestlig utforming). Det ble også funnet et kalkrikt berg som ikke er skilt ut som egen naturtypelokalitet.

Artsmangfold: Alm (NT) og lind er dominerende treslag, sammen med eik. Det er også mye spisslønn. Ramsløk er en viktig mengdeart. Ellers ble det funnet svartor, bjørk, hassel, osp, firblad, skogsvingel, myske, bergmjølke, myskegras, Korsved, vendelrot, teiebær, skogsvæve,

storfrytle, hengeaks, knollerteknapp, kranskonvall, liljekonvall, lundrapp, stankstorkenebb, lunghengeaks, storlundmose, krypsilkemose, stripefoldmose, rottehailemose, rød muslingmose, eplekulemose, blanksigd, bladgelesopp, ospeildkjuke, putelær og stiftglye. På kalkrikt berg ble det blant annet funnet murburkne, svartburkne, krusfellmose, putevrimose, fettmose, bekkerundmose, storkulemose, saglommemose og kystlommemose.

Bruk, tilstand og påvirkning: Flere av alme- og lindetrærne er styvede. Flere av trærne er hule, og det er stående og liggende død ved i hele lokaliteten. Under feltbefaringen var det pågående gravearbeid i kanten av skogen. Det er bygget hytter i flere av de gamle almetrærne.

Fremmede arter: Plantet gran i nedre del av lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør ligge urørt. Fjellklatring i kalkrike berg og hyttebygging i de gamle trærne bør unngås.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et område med flere ulike naturtyper.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten har god forekomst av alm (NT), og en rik og variert edellauvskogsflora. Kontinuiteten av død ved er god, og det er flere styvede og hule gamle trær. Potensialet for rødlistearter vurderes som stort, og det gis verdi svært viktig (A).

Dårøy: Vest for Skåteland

Lokalitetsnummer (ID): ECO0020

Kommune: Farsund

Dato: 14.07.2010

Areal: 12,7 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik edellauvskog (F01)

Utforming: Alm-lindeskog (D4)

Verdi: B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 14.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilde Ove Førland 14.07.2010. Overlapper med BN00061652, Skodåsen-Rebbåsen som bør slettes.

Områdebeskrivelse

Innledning: Beskrivelse av lokaliteten av Rune Søyland 07.02.2011 ut fra feltarbeid 14.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Mindre parti med alm-lindeskog som følger langs vegen mot Skåteland på Dårøy. Mot øst går lokaliteten over i en beiteskog som ikke er tatt med som egen naturtypelokalitet, siden området var preget av granplanting. Eksposisjonen er sørvestvendt. Berggrunnen i området består av hornblendegranitt, stedvis biotittførende, og morenedekket er tynt (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Rik edellauvskog F01 av typen alm-lindeskog D4c (vestlig utforming).

Artsmangfold: Alm (NT), lind, hassel, spisslønn, ask (NT), grov nattfiol, lundhengeaks, hundekveke, lundgrønaks, skogsalat, haremat, knollerteknapp, skogfiol, fingerstarr, liljekonvall, bleikstarr, storfrytle, korsknapp, bergflette, ramsløk, kratthumleblom,

ugrasklokke, gjerdevikke. Ragglærsopp, barksprengersopp, blanknever. Det er noe innslag av furu i vestre del.

Bruk, tilstand og påvirkning: Flere av almene og en ask var styvet. En veg går gjennom lokaliteten. Det er noe død ved i lokaliteten.

Fremmede arter: Rødhyll står i kanten av lokaliteten. Lokaliteten grenser mot hager som ikke ble undersøkt, men hvor det sannsynligvis kan forekomme fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør ligge urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et område med mange ulike naturtypelokaliteter.

Verdibegrunnelse: Siden det er en rik edellauvskog gis det verdi viktig (B).

Dårøy: Beiteskog ved Rebbåsen

Lokalitetsnummer (ID): ECO0021

Kommune: Farsund

Dato: 14.07.2010

Areal: 25,8 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Beiteskog (D06)

Utforming:

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 14.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Ove Førland 14.07.2010. Overlapper med BN00061652, Skodåsen-Rebbåsen som bør slettes.

Områdebeskrivelse

Innledning: Beskrivelse av lokaliteten av Rune Søyland 07.02.2011 ut fra feltarbeid 14.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokalitet beliggende øst og sørøst for Rebbåsen ved Dårøy. Berggrunnen i området består av hornblendegranitt, stedvis biotittførende, og morenedekket er tynt, delvis med fjell i dagen (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er satt til beiteskog D06, men det er også et visst hagemarkspreg (bjørkehage). De laveste delene av lokaliteten er grasdominert, mens bunnvegetasjonen går over til blåbærskog (A4) i høyden.

Artsmangfold: Bjørk er dominerende treslag. Rødsvingel, smyle, kystmaure, gulaks, finnskjegg, sølvbunke, revebjelle, knuskkjuke. Ingen spesielle arter ble registrert, men lokaliteten er tydelig beitepreget. Nærmere undersøkelser av beitemarkssopper er aktuelt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten beites av sau. Det kan være noe gjødselpåvirkning i nedre del. Flere steingarder i området.

Fremmede arter: Plantet gran i østre del.

Skjøtsel og hensyn: Beite med sau bør fortsettes som nå. Plantede grantrær kan med fordel fjernes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et område med flere ulike naturtypelokaliteter.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten er velskjøttet og i bruk som beite. Det ble ikke funnet spesielle arter men er valgt å gi verdi viktig (B). Nærmere undersøkelser av beitemarkssopper kan tilsi en høyere verdisetting.

Dårøy: Bekk ved Dåreidstrand

Lokalitetsnummer (ID): ECO0022

Kommune: Farsund

Dato: 14.07.2010

Areal: 4,6 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik sumpskog (F06)

Utforming: Svartor-strandskog (E6)

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 14.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Ove Førland 14.07.2010. Overlapper med BN00061653, Dårøybekken.

Områdebeskrivelse

Innledning: Beskrivelse av lokaliteten av Rune Søyland 07.02.2011 ut fra feltarbeid 14.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokalitet langs nederste del av Dårøybekken ved Dårøy. Selve bekken er gytebekk- og oppvekstbekk for sjørret. Berggrunnen i området består av hornblendegranitt, stedvis biotittførende, og morenedekket er tykt (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er satt til rik sumpskog F06. Vegetasjonsmessig vurderes lokaliteten å ligge nærmest rik sumpskog, og artssammensetning tilsier at det er svartorstrandskog F0602 (E6, sterkt truet vegetasjonstype).

Artsmangfold: Tresjiktet er dominert av svartor. Det ble funnet klourt (karakteristisk for svartorstrandskog), skjoldbærer, fredløs, sløke, skogburkne, geittelg, hengjeving, sisselrot, gjøkesyre, kvitveis, mjødukt, mjølkerot, vivendel, skogstjerne, kristtorn, vendelrot, myrmaure, grov nattfiol, mellomtrollurt, flikvårmose, kysttornemose, storbjørnemose.

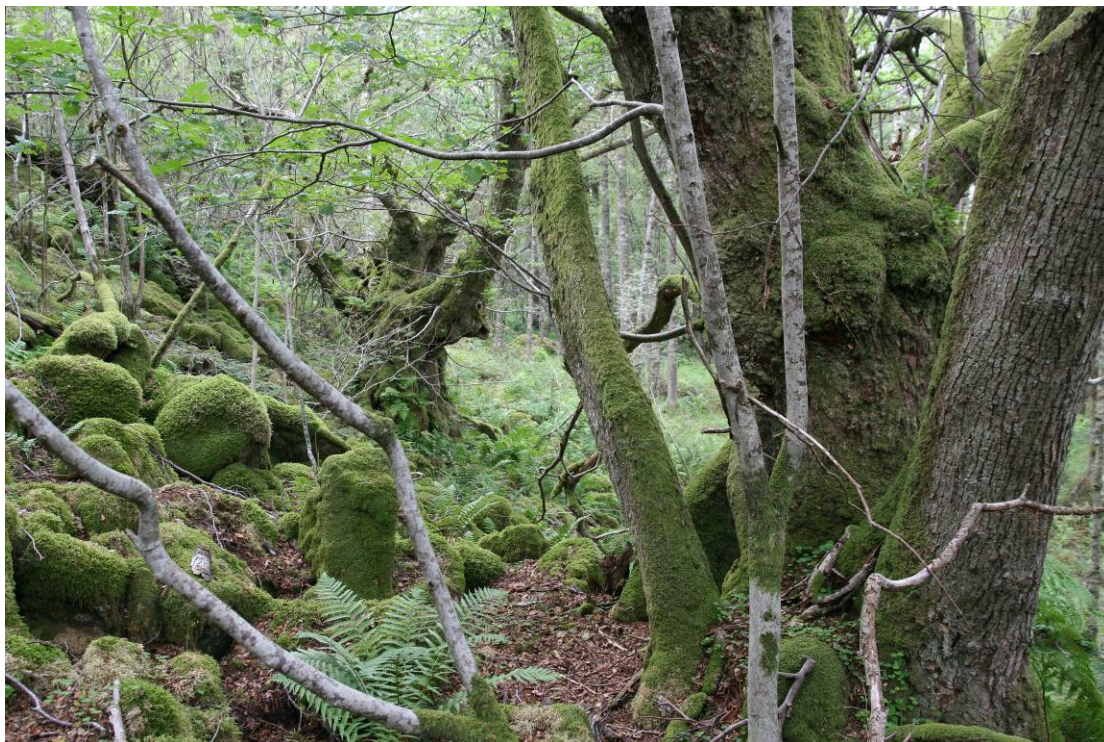
Bruk, tilstand og påvirkning: Det er lite død ved og svartortrærne er ikke spesielt store. Det går en gammel sti/veg langs bekken. Det står ellers noen gamle ålekjær i bekken.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør ligge urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er nederste del av Dårøybekken, som er registrert som gyte- og oppvekstbekk for sjørret. I området på Dårøy er det registrert flere ulike naturtypelokaliteter.

Verdibegrunnelse: Alle forekomster av svartor-strandskog (EN) skal gis verdi svært viktig (A).

Dårøy: Edellauvskog ved Dårøidstrand

Lokalitetsnummer (ID): ECO0023

Kommune: Farsund

Dato: 14.07.2010

Areal: 35,1 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik edellauvskog (F01) 80 % og gammel lauvskog (F07) 20%

Utforming: Alm-lindeskog vestlig utforming (D4c)

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 14.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Ove Førland 14.07.2010

Områdebeskrivelse

Innledning: Beskrivelse av lokaliteten av Rune Søyland 07.02.2011 ut fra feltarbeid 14.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Østvendt li med styvet alm og lind ned mot Dårøidstrand ved Dårøy. I sørøst er lokaliteten avgrenset mot hogstflate, i vest, nord og nordøst mot fattigere bjørkeskog og delvis mot svartorstrandskog i nedre del av bekken mot Dårøstrand. Berggrunnen i området består av hornblendegranitt, stedvis biotittførende, og morenedekket er tykt (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Rik edellauvskog F01 av alm-lindeskog D4c dominerer området. Noe gammel lauvskog F07 av fattig blåbærutforming.

Artsmangfold: Alm (NT) og lind dominerer tresjiktet, selv om deler av bunnvegetasjonen er fattig. Spisslønn, bjørk, hassel. Myske, hengeaks, lundrapp, kristtorn, liljekonvall, blanknever, knuskkjuka, flatkjuka. Partier med fattig blåbærutforming.

Bruk, tilstand og påvirkning: Styvede og hule alm- og lindetrær i det meste av lokaliteten. Det er gode forekomster av stående og liggende død ved. Kantene av lokaliteten er preget av hogst.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør ligge urørt. Gjenopptatt styving vil berike lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Styvingstrærne inngår som viktige landskapselement ned mot Dårøystrand, og lokaliteten ligger i et område med mange verdisatte naturtypelokaliteter.

Verdibegrunnelse: Det er gitt verdi Viktig (B) ut fra at det er en rik edellauvskog. Nærmere undersøkelse av soppflora kan eventuelt gi høyere verdi. Det kan også argumenteres for høyere verdi ut fra kontinuiteten i død ved.

Dårøy: Sør for Rebbåsen

Lokalitetsnummer (ID): ECO0024

Kommune: Farsund

Dato: 14.07.2010

Areal: 34,5 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Gammel fattig edellauvskog (F02) 60% og Rik edellauvskog (F01) 40%

Utforming: Alm-lindeskog, vestlig utforming (D4c)

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 14.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Ove Førland 14.07.2010. Overlapper med BN00061652, Skodåsen-Rebbåsen som bør slettes.

Områdebeskrivelse

Innledning: Beskrivelse av lokaliteten av Rune Søyland 07.02.2011 ut fra feltarbeid 14.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokalitet med gammel skog nord for Storetjønn ved Dårøy. Lokaliteten er i vest avgrenset mot yngre skog, mot beiteskog i nord og

bebyggelse/kulturmark i sør. Berggrunnen i området består av hornblendegranitt, stedvis biotittførende, og morenedekket er tykt (NGU). Eksposisjonen er sørlig.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Delvis gammel fattig edellauvskog F02 dominert av eik, og rik edellauvskog F01 av alm-lindeskog D4c, Vestlig utforming dominert av lind. Østre del av lokaliteten har rikest utforming.

Artsmangfold: Lind og eik er dominerende treslag. Osp forekommer også. Grov natffiol, liljekonvall, ramsløk, lundhengeaks, krattlodnegras, kristtorn, knollerteknapp, blåknapp, vivendel, hassel, stormarinjelle, gjøkesyre, vifterynkesopp, stor ospeildkjuke. Enkelte furutrær forekommer.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noen større, styvede trær av lind og eik. Det er en god del stående og liggende død ved. Grove osper med stor ospeildkjuke indikerer kontinuitet.

Fremmede arter: Det er registrert plantet gran. Grenseområdene mot hagearealer ble ikke spesielt undersøkt.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør ligge urørt. Plantet gran kan med fordel hugges ut.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et område med flere verdisatte naturtypelokaliteter.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten kan verdisettes som viktig (B-område) både ut fra rik edellauvskog og gammel fattig edellauvskog.

Halland: Slåtteeng sørvest for Hallandsvatnet

Lokalitetsnummer (ID): ECO0027

Kommune: Farsund

Dato: 08.07.2010

Areal: 2,7 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Slåttemark D01

Utforming: Frisk fattigeng (G4)

Verdi: B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 08.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Rune Søyland 08.07.2010

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 09.02.2011 basert på feltarbeid 08.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Slåtteeng ved sørvestenden av Hallandsvatnet, ved Halland. Lokaliteten er fint avgrenset av steingarder rundt alle kanter, og et belte av plantegran i nordvest og delvis i sørvest. Ellers er kantene rundt enga eikeskog, svartor og hassel. Utløpet av bekken sørøst for enga har tendenser til svartorsumpskog, men ble ikke vurdert å tilfredsstille kravet til naturtypelokalitet. Berggrunnen i området består av Charnockitt (ortopyroxen-granitt), og løsmassdekket er tykk morene (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Slåttemark D01. Frisk fattigeng D0104 og delvis fuktig fattigeng D0101. Vegetasjonstype Frisk fattigeng G4a vanlig utforming dominerer.

Artsmangfold: Engkvein er viktigste mengdeart, og det er mye krattlodnegras. Bergsvineblom, blåknapp, blåmunke, bråtestarr, engfrytle, englodnegras, engrapp, engsyre, firkantperikum, grasstjerneblom, gulaks, gullris, harestarr, jonsokkoll, kystgriseøyre,

kystmaure, lyssiv, legeveronika, raigras, rødsvingel, ryllik, smyle, småsyre, sølvbunke, tepperot, villtimotei og vrangdå ble notert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Enga ser ikke ut til å være slått på noen år, og det er noe begynnende gjengroing med bjørnebær, eik, svartor og bjørk særlig i nordvestre del. I det nordvestre hjørnet av lokaliteten er det også fylt på med noe jordmasser.

Fremmede arter: Raigras ble registrert, og det er plantet gran rundt eng.

Skjøtsel og hensyn: Gjengroingen er ikke for omfattende til at slått kan gjenopptas. Enga bør slås og materialet fjernes.

Del av helhetlig landskap: Enga er fint arrondert av steingarder på alle kanter, men blir først synlig når man kommer helt ned til den. Det er andre kulturlandskapselementer rundt Halland, men ingen andre naturtypelokaliteter ble avsatt.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten er i begynnende gjengroing, men kan fortsatt ivaretas ved gjenopptatt slått. Det gis verdi viktig (B).

Halland: Vest for Halland

Lokalitetsnummer (ID): ECO0028

Kommune: Farsund

Dato: 08.07.2010

Areal: 14,3 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Beiteskog (D06)

Utforming: Blåbærutforming av bjørke- og eikeskog (A4)

Verdi: Lokalt viktig, C

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 08.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Rune Søyland 08.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 09.02.2011 basert på feltarbeid 08.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Nordvendt li med beiteskog beliggende mellom Åmdal og Halland, sør for vegen mot Halland. Berggrunnen er båndgneiss, stedvis migmatittisk, og løsmassdekket både tykk og tynn morene (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Beiteskog D06. Vegetasjonen er blåbærutforming av bjørke- og eikeskog (A4), og det er fuktigere drag i området.

Artsmangfold: Eik og bjørk er dominerende treslag. Liljekonvall, sumphaukeskjegg, gulaks, harestarr, engkvein, engrapp, knollerteknapp, stormarimjelle, engfrytle, kystmaure, heisiv, maiblom, krattlodnegras og englodnegras var noen av artene som ble registrert. Det er også en god del bærlyng.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten beites av hest. Beitepreget er ikke tydelig i alle deler av lokaliteten, og det er trolig ikke lang kontinuitet i beite.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Beite med hest bør fortsettes. Beitepresset kan med fordel økes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten grenser til en mindre lokalitet av Rik edellauvskog.

Verdibegrunnelse: Det er trolig ikke lang beitekontinuitet i lokaliteten, men den beites per 2010. Beiteskog i god hevd er en truet naturtype, og det er valgt å ta med lokaliteten som lokalt viktig (C-område). Nærmere undersøkelser av sopp kan tilsi en høyere verdisetting.

Halland: Kysthasselkratt

Lokalitetsnummer (ID): ECO0029

Kommune: Farsund

Dato: 08.07.2010

Areal: 2,0 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik edellauvskog (F01)

Utforming: Rikt kyst-hasselkratt (D2c)

Verdi: B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 08.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Rune Søyland 08.07.2010

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 09.02.2011 basert på feltarbeid 08.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lite område med hasselkratt ved Halland. Ligger ovenfor lokalitet med beiteskog, og er i sør avgrenset ved steingarder og gjerde, mot hogstflate. Berggrunnen er båndgneiss, stedvis migmatittisk, og løsmassdekket både tykk og tynn morene (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Rik edellauvskog F01. Rikt kyst-hasselkratt D2c med hassel som dominerende treslag og kusymre som viktig mengdeart.

Artsmangfold: Hassel, kusymre, engsoleie, sumphaukeskjegg, hvitveis, rød jonsokblom, gjøkesyre, fiol sp, skogsnelle, sløke, liljekonvall, glansperlemose, storkransmose, ragglærsoopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Hassel har middels grove dimensjoner, og det er noe kontinuitet i død ved, både stående og liggende. Det var pågående gravearbeid like ved lokaliteten ved feltarbeidet i 2010, i forbindelse med hogstflate.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør ligge urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten grenser mot en naturtypelokalitet av typen beiteskog.

Verdibegrunnelse: Vegetasjonstypen rikt kyst-hasselkratt D2c er sterkt truet. Det er noe kontinuitet i død ved i lokaliteten, men området er svært lite. Det er valgt å gi lokaliteten verdi B, men det kan argumenteres for høyere verdi ut fra DN's verdisettingskriterier.

Kotland: Åkerholme

Lokalitetsnummer (ID): ECO0030

Kommune: Farsund

Dato: 09.07.2010

Areal: 1,1 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Småbiotop (D05)

Utforming: Åkerholme

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Christian Mong og Ove Førland 09.07.2010.

Annen dokumentasjon:

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Christian Mong i desember 2010, basert på feltarbeid sammen med Ove Førland 09.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Ved veien, et næringsrikt berg som stikker opp av en åker. Avgrensing i felt med bedre enn 20 meters nøyaktighet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Åkerholme

Artsmangfold: Villapal, tiriltunge, blodstorkenebb, lintorskemunn, bustnype, fjørekoll, blodtopp. Blodstorkenebb indikerer noe baserikt berg. Eik, rogn og krypvier i ferd med å gjøre seg gjeldende.

Bruk, tilstand og påvirkning: Spor av fersk brenning. Trues av gjødsling fra nærliggende innmark.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør få ligge urørt.

Del av helhetlig landskap: Inngår i helhetlig kulturlandskap

Verdibegrunnelse: Det er etter hvert få slike lokaliteter igjen. Åkerholmer utgjør tilfluktsted for planter, dyr og fugler, særlig fugleunger, i et stadig mer ensretta jordbrukslandskap.

Kotland: Ligveien

Lokalitetsnummer (ID): ECO0031

Kommune: Farsund

Dato: 09.07.2010

Areal: 5,1 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Naturbeitemark (D04)

Utforming: Frisk fattigeng (G4)

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Christian Mong og Ove Førland 09.07.2010.

Undersøkt for beitemarkssopp av Bjarne Oddane 22.10.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Christian Mong 09.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Christian Mong i desember 2010, basert på feltarbeid sammen med Ove Førland 09.07.2010, og feltbefaring med fokus på beitemarkssopp 23.10.2010 utført av Bjarne Oddane. Registrerte beitemarkssopp ble bekreftet av Gunnar Kristiansen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Ligger inntil hus/hage og gjødslet beitemark. Slak vestvendt skråning. Avgrensing gjort i felt med bedre enn 20 meters nøyaktighet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturbeitemark med frisk fattigeng utforming.

Artsmangfold: Under første befaring ble det vurdert at lokaliteten hadde et godt potensial for beitemarkssopp. Under senere befaring ble det registrert grå vokssopp, kritt vokssopp og brun engvokssopp, sistnevnte er sårbar VU etter rødlista. Det ble også observert bloddråpesvermer og neslesommerfugl.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokalteteten er tilsynelatende ugjødset og beitet, men oppslag av skjørpil i nedre del indikerer lavt beitetrykk.

Fremmede arter: Skjørpil

Skjøtsel og hensyn: Med fortsatt moderat beitepress og fravær av gjødsel vil området holdes i hevd. Antagelig kan beitepresset intensiveres en periode for å holde pileoppslaget nede. Det kan vurderes om pil bør slås for å sikre at beitet ikke degenereres.

Del av helhetlig landskap: Ligger i tilknytning til kulturlandskap med steingarder og innmark.

Verdibegrunnelse: Ugjødsla naturbeitemark er sjelden i fylket og uvanlig i Norge, en del sjeldne beitemarkssopp er knytta til slike habitat. På denne lokaliteten ble blant annet brun engvokssopp (VU) funnet.

Kotland: Måbergmyra

Lokalitetsnummer (ID): ECO0032

Kommune: Farsund

Dato: 09.07.2010

Areal: 10,9 daa

Hovednaturtype: Myr

Naturtype: Kystmyr (A08)

Utforming: Fattigmyr i mosaikk med tuemyr (K2), fastmattemyr (K3) og mykmatte/løsbunnmyr (K4).

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Christian Mong og Ove Førland 09.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilde Christian Mong 09.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Christian Mong i desember 2010, basert på feltarbeid sammen med Ove Førland 09.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Myr omgitt av skog, plantet skog og vei mot øst. Lokaliteten ligger i sterkt oseanisk seksjon (O3), og sørboreal vegetasjonssone. Større myrer er sjeldne i denne delen av landet. Avgrensing gjort i felt og vurderes til å ha bedre enn 20 meters nøyaktighet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kystmyr over relativt stort område, sammensatt av flere ulike utforminger og noe åpent vann. Hele myra er av typen fattigmyr, men med lyngdominert tuemyr, fastmattemyr og mykmatte/løsbunnmyr utforminger med sphagnum-arter.

Artsmangfold: Typiske arter for fattig/intermediær myr ble registrert. Trådstarr, bjørk, øyrevier, pors, elvesnelle, myrhatt, flaskestarr, frynsestarr, bukkeblad, klokkeløng, rome,

rundsoldogg, smalsoldogg, sløke, lyssiv, kvit nøkkerose, kantnøkkerose, gul nøkkerose, kvitmyrak, småtranebær og kvitlyng. I tillegg ble det registrert en rekke sphagnum- arter (torvmoser).

Bruk, tilstand og påvirkning: Myra ligger tilsynelatende urørt, men det er trolig noe svakt beite i området. Det er relativt nylig grøftet ved myra, antagelig for å hindre vannstanden å gå over veien i nedbørsperioder.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Det vil være svært viktig å opprettholde grunnvannstanden i området. Videre grøfting vil være uheldig for lokaliteten.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Myra er en av de mest velutviklede og intakte i kommunen, og er av en slik størrelse at det automatisk kvalifiserer til regional verdi som kystmyr (over 5 daa).

Steinsvoll: Steinsvollmyra

Lokalitetsnummer (ID): ECO0033

Kommune: Farsund

Dato: 09.07.2010

Areal: 19,1 daa

Hovednaturtype: Myr

Naturtype: Kystmyr (A08)

Utforming: Fattigmyr i mosaikk med tuemyr (K2), fastmattemyr (K3) og mykmatte/løsbunnmyr (K4).

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Christian Mong og Ove Førland 09.07.2010.

Annen dokumentasjon:

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Christian Mong i desember 2010, basert på feltarbeid sammen med Ove Førland 09.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Myr omgitt av beitet mark, noe skog og hei. Lokaliteten ligger i sterkt oseanisk seksjon (O3), og sørboreal vegetasjonssone. Større myrer er sjeldne i denne delen av landet. Avgrensing gjort i felt og vurderes til å ha bedre enn 20 meters nøyaktighet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kystmyr over relativt stort område, sammensatt av flere ulike utforminger. Hele myra er av typen fattigmyr, men med lyngdominert tuemyr, fastmattemyr og mykmatte/løsbunnmyr utforminger med sphagnum-arter.

Artsmangfold: Mange typiske myrarter, men området er ikke spesielt rikt så karplanter har ikke potensial for sjeldne arter. Stedvis er lokaliteten dominert av elvesnelle. Mannasøtegras, vanlig tjønnaks, myrhatt, myrmjølke, grøftesoleie, dikeforglemmegei, myrmaure, slåtestarr, flaskestarr, frynsestarr, knappsiv, lyssiv, duskull, gråstarr, ryllsiv, soleihov, takrøyr og fredlaus ble registrert. Imidlertid er området sannsynligvis viktig for fugl i et relativt stort område, både som hekkeområde og som fødesøksområde. Det er en del død ved i form av gadd av selje og bjørk. Det er spor etter beveraktivitet på ørevier.

Bruk, tilstand og påvirkning: Myra ligger tilsynelatende urørt, men det er sannsynlig at lokaliteten har vært beitet.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Det vil være svært viktig å opprettholde grunnvannstanden i området. Grøfting vil være uheldig for lokaliteten.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Myra er av en slik størrelse at det automatisk kvalifiserer til regional verdi som kystmyr (over 5 daa).

Steinsvoll: Steinsvoll vest

Lokalitetsnummer (ID): ECO0034

Kommune: Farsund

Dato: 09.07.2010

Areal: 7,1 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Naturbeitemark (D04)

Utforming: Frisk fattigeng (G4)

Verdi: Lokalt viktig, C

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Christian Mong og Ove Førland 09.07.2010.

Annen dokumentasjon:

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Christian Mong i desember 2010, basert på feltarbeid sammen med Ove Førland 09.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Mindre avgrenset naturbeitemark omgitt av skog og gjødslet beite, innmark. Avgrensing gjort i felt og vurderes til å ha bedre enn 20 meters nøyaktighet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lettere gjødslet naturbeitemark med frisk fattigeng utforming. Et visst restaureringspotensial gjør at denne lokaliteten tas med.

Artsmangfold: Enkelte typiske arter for naturtypen ble registrert; lodnefaks, rødsvingel, engsvingel, veitistel, stormarimjelde, engfrytle, blåklokke, engkvein, engsoleie, krypssoleie, engsyre, grasstjerneblom, hundegras, hundekjeks, hvitkløver, kystgriseøre, kystmaure, grov nattfiol, ryllik, smalkjempe, smyle, tepperot, timotei, tiriltunge, snauveronika og tveskjeggveronika. Villapal står også på beitet. Det ble ikke undersøkt for beitemarkssopp eller insekter her, men det vurderes å være et visst potensial for interessante funn.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er et svakt beite på lokaliteten, og den er noe preget av gjødselpåvirkning.

Fremmede arter: Rødhyll vokser innen avgrensningen.

Skjøtsel og hensyn: Gjødsling bør opphøre og beitetrykket bør økes. Det er et vist restaureringspotensial for forekomsten.

Del av helhetlig landskap: Ligger som del av et sammenhengende kulturlandskap.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten har et visst restaureringspotensial og det kan forekomme interessante funn av beitemarkssopper her.

Steinsvoll: Steinsvoll beiteskog

Lokalitetsnummer (ID): ECO0035

Kommune: Farsund

Dato: 09.07.2010

Areal: 13,9 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Beiteskog (D06)

Utforming:

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Christian Mong og Ove Førland 09.07.2010. Undersøkt for sopp av Bjarne Oddane 22.10.2010.

Annen dokumentasjon:

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Christian Mong i desember 2010, basert på feltarbeid sammen med Ove Førland 09.07.2010. Det ble gjort søk etter sopp av Bjarne Oddane 22.10.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Ved elv og vann, avgrenset med steingjerder. En del hytter med kolle og beiteskog i nærområdet. Avgrensing gjort i felt og vurderes til å ha bedre enn 20 meters nøyaktighet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Beiteskog med fin mosaikk og vekslende beiteintensitet.

Artsmangfold: Det er flere ulike treslag i lokaliteten og ingen virker spesielt dominerende. En del urtearter ble registrert der flere av disse indikerer beiting; rødsvingel (mengdeart), engrapp, gulaks, harestart, ryllik, kystmaure og grasstjerneblom. I tillegg ble det funnet grov nattfiol, myrtistel og lintorskemunn. Det ble gjort søk etter sopp her 22.10.2010. uten at det ble gjort noen spennende funn. Det må legges til at det hadde vært flere frostnetter før soppundersøkelsen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er et svakt beite på lokaliteten, og den er noe preget av tilgroing enkelte steder.

Fremmede arter: Rødhyll, hvitgran og platanlønn vokser innen avgrensningen.

Skjøtsel og hensyn: Jevnt og tilpasset beitetrykk vil øke stedets verdi over tid.

Del av helhetlig landskap: Ligger som del av et sammenhengende gammelt kulturlandskap.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten har lang kontinuitet og er tydelig beitepreget med forekomster av typiske arter for beitepåvirket skog.

Vika; Øst for Andråsen

Lokalitetsnummer (ID): ECO0036

Kommune: Farsund

Dato: 13.07.2010

Areal: 130 daa (naturreservat ikke inkludert)

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik edellauvskog (F01)

Utforming: Alm-lindeskog, vestlig utforming (D4c)

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 13.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Rune Søyland 13.07.2010. Registrering av Oddvar Pedersen (1998, Artskart), Anna Grostøl (1922, Artskart).

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 08.02.2011, basert på feltarbeid 13.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Område med alm-lindeskog beliggende sør for Listeid naturreservat (VV00000952, Listeid), nord for Eitland og Frestadbukta. Området mellom registrert naturtypelokalitet ved Vika og Listeid naturreservat ble undersøkt. Lokaliteten bør vurderes slått sammen med naturreservatet og tidligere registrert rik edellauvskog. Mot vest er lokaliteten avgrenset mot fattigere blåbæreiskog med innslag av furu og bjørk i høyden. Eksposisjonen er østlig, og det er flere urer og bratte partier. Berggrunnen består av charnockitt (ortopyroxen-granitt) og granittiske gneiser, varierende fin- til middelskornete kvarts- og feltspatrike gneiser. Løsmassene er delvis tynn morene og skredmateriale (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Rik edellauvskog F01. Alm-lindeskog D4c – Vestlig utforming. Alm og lind forekommer i hele lokaliteten, og alm-lindeskog er helt klart dominerende utforming. Enkelte partier har mye eik og det kommer også inn osp. Mindre partier kan settes til lågurteikeskog D2a. Det ble funnet et berg med noe rikere vegetasjon, men dette var så lite at det ikke var aktuelt å skille ut som egen naturtypelokalitet.

Artsmangfold: Alm (NT), ask (NT), lind, eik, osp, hassel. Stortrollurt (VU) ble funnet ett sted i lokaliteten, med minst 20 planter. Det finnes en eldre registrering av arten fra området (Anna Grostøl, 27.08.1922). Ellers ble det registrert hundekveke, lundrapp, hengeaks, korsved, knollerteknapp, sløkje, bergmjølke, kristtorn, skogsvingel, hegg, fingerstarr, blanksigd. På rikere bergvegg ble det funnet glansperlemose, bergpolstermose og bekkevrangmose. Rødrandkjuke. Det er tidligere registrert bustsivaks (NT) i området (O. Pedersen, 1998). Strandsonen ned mot sjøen ble ikke undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Flere eldre alm- og lindetrær har tidligere blitt styvet, men fremstår i dag ikke som typiske styvingstrær. Det er lite spor av hogst. Restene av en noe som kan være en gammel husmannsplass ligger ved Hestespranget. Lokaliteten har god kontinuitet i stående og liggende død ved.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør ligge urørt. Voksested for stortrollurt bør særlig ivaretas urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten henger sammen med et større belte av rik edellauvskog med ulike utforminger, og vurderes derfor som spesielt viktig i et landskapsøkologisk perspektiv.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten har god kontinuitet i stående og liggende død ved, og rødlistearten stortrollurt vokser i området. Det gis verdi svært viktig (A).

Lyngdal: Prestneset

Lokalitetsnummer (ID): ECO0038

Kommune: Lyngdal

Dato: 08.07.2010

Areal: 86,0 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap (D)

Naturtype: Hagemark (D05) 97 % og fiskeløse dammer 3%

Utforming: Bjørkehage og furuhage

Verdi: B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane 08.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilder Bjarne Oddane 08.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane 08.07.2010

Beliggenhet og naturgrunnlag: Hagemarken er lokalisert på den ytre delen av Prestneset (vest av kraftlinjene). Avgrensingens nøyaktighet er vurdert til å være bedre enn 5 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Feltsjiktet er gressdominert med arter som blant annet geitsvingel, gulaks, engrapp, harestart, kystmaure, sølvbunke og engkvein og feltvegetasjonen kan føres til frisk fattigeng (G4). Trærne var forholdsvis gamle - i den østre delen dominerte bjørk og i den vestre delen dominerte furu. Rett sør for driftsbygningen var det innslag av noen eiker og søtkirsebær.

Det var også to dammer innenfor avgrensingen. Den ene var veldig opptråkket rundt hele kanten med noe flotblad i selve dammen. Vegetasjonen her kan føres til flyteblad-vegetasjon (P2) med flotblad-utforming (P2a). Rundt den andre dammen var det en del slåttestar og i vannet stod det en del sumpsivaks. Vegetasjonstypen kan føres til elvesnelle-starr-sump (O3)

med sivaksutforming (O3f). Disse smådammene ble innlemmet i avgrensingen til hagemarken.

Artsmangfold: Det ble ikke registrert noen rødlistearter, men lokaliteten har et potensial for rødlistearter, særlig er for marksopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området blir beitet. Under befaringen ble området beitet av sau, ungdyr av storfe og en hest.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Skjøtsel og hensyn: Området bør skjøttes slik som i dag. Det bør ikke gjødsles innenfor området og ikke drives med hogst. Det bør sørges for at utgående trær blir erstattet av nye.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (svært viktig) på grunn av at den er en inntakt hagemark som fortsatt blir hevdet, man mangler de kvalitetene som kreves for verdi A.

Lauvskardheia: Lautjønn sør for Lauvskardheia

Lokalitetsnummer (ID): ECO0039

Kommune: Lyngdal

Dato: 12.07.2010

Areal: 86,0 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Gammel fattig edellauvskog (F02)

Utforming: Eikeskog (D1a)

Verdi: B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Svein Imsland 12.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilde Rune Søyland 12.07.2010. Informasjon fra Naturbase om Lautjønn naturreservat (VV00001469)

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 09.02.2011 basert på feltarbeid 08.07.2010. Eksisterende naturreservat ble ikke undersøkt ved feltarbeidet i 2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokalitet med blåbæreikeskog med noen rikere innslag, beliggende rundt Lauvtjønnen sør for Lauvskardheia. Avgrensningen omfatter også naturreservatet, og område vest for dette. Avgrensning er gjort mot furuskog i nord og vest, og mot hogstflate og vannkantvegetasjon rundt Lautjønn. Berggrunnen består av båndgneis, stedvis migmatittisk (vestre del) og granittiske gneiser, varierende fin- til middelskornete kvarts- og feltspatrike gneiser (østre del). Løsmassedekket er tynt morenedekke og stedvis bart fjell med tynt løsmassedekke (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Gammel fattig edellauvskog F02 med blåbæreikeskog D1a som viktigste vegetasjonstype. Det er innslag av noen rikere arter.

Artsmangfold: Eik, furu, alm (NT), barlind (VU), ask (NT), kristtorn, skogsvinerot, korsved, trollhegg, blåbær, smyle, marimjelle. Mye eikemusling (bilde øverst), kystruskjuke. Det ble registrert 2 unge almetrær og 4 barlind. Barlindtrærne var i dårlig forfatning.

Bruk, tilstand og påvirkning: Eikeskogen i vestre del, undersøkt i 2010, er relativt ung. Det er likevel forholdsvis stort innslag av stående og liggende død ved, trolig på grunn av insektangrep, sykdom eller lignende. Det er også noe beitepreg i vestre del av området. En kraftlinje krysser gjennom lokaliteten. En større furu ble målt til å ha brysthøydeomkrets på 232 cm (ca 74 cm diameter).

Fremmede arter: Berberis ble funnet spredt i østre del av undersøkt område.

Skjøtsel og hensyn: Inngrep og hogst bør unngås. Beite i vestre del kan med fordel fortsettes som nå. Død ved bør ikke fjernes.

Del av helhetlig landskap: Blåbæreikeskoger er relativt vanlige i regionen. Kantsonene rundt Lautjønn er registrert som egen naturtypelokalitet av typen mudderbank.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten er tatt med på grunn av god andel død ved og innslag av rikere vegetasjon og rødlistede arter. Det er valgt å gi verdi viktig (B-område)

Lundegard-Hundingsland

Lokalitetsnummer (ID): ECO0045

Kommune: Lyngdal

Dato: 14.07.2010

Areal: 202,5 daa

Hovednaturtype: Skog (F)

Naturtype: Rik edellauvskog (F01)

Utforming: Alm-lindeskog 60 %, Rikt hasselkratt 15 %, 10 % Lågurt-eikeskog , 15 % Gammel fattig edellauvskog; eikeskogutforming

Verdi: Svært viktig (A)

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Sten Svantesson 14.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilder Bjarne Oddane 14.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Sten Svantesson 14.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Det avgrensa området strekker seg innenfor trekanten Lundegard – Hundingsland – Holvik på vestsiden av Grønsfjorden i Lyngdal kommune. Avgrensingens nøyaktighet er vurdert til å være bedre enn 20 meter for det meste av området.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Hovedparten av lokaliteten er kategorisert til rik edellauvskog, med utformingene alm-lindeskog (LR), lågurt-eikeskog (VU) og rikt hasselkratt (EN), mens den nordøstlige delen (Hundingsland) føres til gammel fattig edellauvskog med eikeskogutforming. Tresjiktet fordelte seg grovt med eikeskog på toppene og i den øvre delen av lisidene, lind i midtre del av lisidene og hassel i de lavere delene. Eikeskogen i den sørlige delen var lav og ikke så grov, men ga inntrykk av å være gammel, med gammelskogkvaliteter som grov bark, sprekker og hule trær. Skogen i denne del var ganske lysåpen. Eikeskogen ved Hundingsland skilte seg ut ved å være grovere enn i resten av

området (mange trær med diameter på 60-70 cm). Spredt i området finnes en god del gamle, grove og tidligere styva trær; i hovedsak lind, men også litt alm. Også gamle hasseltrær finnes spredt, men største delen var ganske unge og ser ut til å ha vokset opp på gammel åpen kulturmark. Mengden død ved er liten og har trolig dårlig kontinuitet, siden større deler av området er gammelt jordbrukslandskap. Feltsjiktet var både mest artsrik og mest næringsrikt i området ved Prinsebakken, og ble gradvis fattigere nordover. Ved Prinsebakken var ramsløk svært dominerende i feltsjiktet. Vanlige arter i de rikere områdene var bland annet kusymre, kranskonvall, liljekonvall, småmarimjelle, tannrot og jordnøtt. Av andre arter kan lundhengeaks, hundekveke, blodstorkenebb og firtann nevnes. I den fattige eikeskogen i nord var smyle, vivendel og gulaks dominerende.

Artsmangfold: Det ble bare i liten utstrekning søkt etter rødlistearter og det var mest konsentrert på kryptogamer. I tillegg til alm (NT) ble det gjort funn av eikelav (NT; 11 trær), liten praktkrinslav (VU; 5 trær), *Skeletocutis lenis* (NT; 1 funn konfirmert av Leif Ryvarden), rutebroddsopp (NT; 6 funnplasser) og den trua arten *Pachyphiale carneola* (VU; 12 funnplasser). De to sistnevnte virker til å være mer eller mindre vanlige i større deler av skogen. Lokaliteten er har trolig et godt potensial for andre rødlistearter. Dette på grunn av sin rike tilgang på gamle, grove tre i flere ulike miljø og med tanke på det forholdsvis store antallet funn av rødlistearter som ble gjort på kort tid under befaringen. Funn ble også gjort av indikatorartene kystnever, flatfellmose, vifterynkesopp, småporekjuke, eikelærsoopp, mykkjuke, vortekjuke, stor ospeildkjuke og krypsilkemose. Som en kuriositet kan det også nevnes at det ble gjort et funn av grå åmeklubbe.

Bruk, tilstand og påvirkning: En god del gamle, grove alm- og lindetrær har tidligere vært styva. En stor del av skogen er i første suksessjonsfase etter opphørt jordbruk.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Skjøtsel og hensyn: På de lysåpne, høyereliggende eikeskogen i den sørlige delen av området vil det være en fordel med en plan for å fortsatt holde skogen lysåpen, siden en del trua arter er avhengig av dette miljøet. Dette kan f.eks. gjøres ved å drive plukkhogst eller fjerne en del av trærne og siden bruke marken for beite. Hvis dette skal gjøres er det viktig at det gjøres etter en skjøtselsplan slik at ikke for mange tre blir tatt ut, at gamle trær etterlates og kontinuitet på gamle trær sikres (rekruttering av yngre trær sikres). For resten av området vil naturverdiene bevares og videreutvikles best dersom området får utvikle seg fritt.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Verdien på lokaliteten er satt til A – svært viktig. Dette siden skogen klassifiseres som en rik edellauvskog, er av god størrelse og inneholder en god del gamle trær av flere forskjellige arter, stor forekomst av flere rødlistearter og sannsynligvis utgjøre et godt livsmiljø for andre.

Revøy: Slåttemark på Indre Revøy

Lokalitetsnummer (ID): ECO0046

Kommune: Lyngdal

Dato: 12.07.2010 og 23.10.2010

Areal: 4,6 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Slåttemark (D01)

Utforming: Frisk fattigeng (G4)

Verdi: A

Undersøkt, kilder: 12.07.2010 av Bjarne Oddane og Sten Svantesson og 23.10.2010 av Bjarne Oddane

Annen dokumentasjon: Bilder Bjarne Oddane 14.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Sten Svantesson 12.07.2010 samt søk etter sopp 23.10.2010 av Bjarne Oddane.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er lokalisert helt nord på Revøy (ved Revøysundet) i Lyngdal kommune. Området består av gammel kulturmark. Området må ses på som et helhetlig kulturlandskap med slåtteeng, naturbeitemark og hagemark med delvis glidende overganger. Vi har avgrenset og skilt slåttengen fra naturbeitemarken og hagemarken mest grunnet ulik skjøtsel. Avgrensingens nøyaktighet er vurdert til å være bedre enn 5 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Velskjøttet slåttemark (D01) som nok kan føres til frisk fattigeng (G4). Den passer ikke inn i noen spesiell utforming beskrevet i Fremstad, men liknende utforminger er beskrevet som kritisk til akutt truet i Fremstad og Moen (2001) og det er sannsynlig at også denne utformingen her er truet.

Artsmangfold: Slåttemarken var ganske artsrik med blant anna godt innslag av kamgras. Andre arter som blei notert er engrapp, engfrytle, ryllsiv, raigras, gulflatbelg, hundegras, engkall, engsoleie, kvitkløver, sølvbunke, engkvein, fuglevikke, løvetann, smalkjempe, blåklokke, rødkløver.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten blir i dag ikke gjødslet med kunstgjødsel og er trolig aldri eller bare i liten grad blitt gjødslet. Området blir slått årlig og etterbeitet av sau utover høsten.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Skjøtsel og hensyn: Området bør skjøttes slik som i dag. Det bør ikke gjødsles med kunstgjødsel.

Del av helhetlig landskap: Området er i høyeste grad en del av et helhetlig landskap, med naturbeitemark, hagemark, slåtteeng og større områder med kystlynghei innenfor samme område.

Verdibegrunnelse: Området får verdi A (Svært viktig) fordi det er en stor ugjødla/lite gjødsla slåttemark som fortsatt er i god hevd, det inngår i et helhetlig kulturlandskap og består av en trua vegetasjonstype.

Skomrak: Styva ask vest for huset

Lokalitetsnummer (ID): ECO0048

Kommune: Lyngdal

Dato: 07.07.2010

Areal:

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Store gamle trær (D12)

Utforming: Styvet ask

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes, Rune Søyland, Christian Mong, Svein Imsland, Ove Førland og Bjarne Oddane 07.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 07.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes, Rune Søyland, Christian Mong, Svein Imsland, Ove Førland og Bjarne Oddane 07.07.2010. Området ble undersøkt av flere registranter for å kalibrere verdisetting av kulturlandskap.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Treet er ett av to stor styva asker i tunet på gården Skomrag øst for Agnefest i Lyngdal kommune. Treet er lokalisert rett vest for hovedhuset på gården.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Asketreet er sett til naturtypen store gamle trær (D12). Asken har en omkrets på 340 cm i brysthøyde. Den har tidligere styvet, men er også i senere tid styvet med ujevne mellomrom. Hulrom i øvre del.

Artsmangfold: Ask er oppført som nær truet (NT) på rødlisten. Det ble ikke funnet noen rødlistede lav eller moser knyttet til treet, men ekornmose, krypsilkemose, gulband og stiftglyelav kan nevnes.

Bruk, tilstand og påvirkning: Tidligere styvet. Men blir nå styvet bare mer tilfeldig og med for lange perioder mellom hver gang.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Skjøtsel og hensyn: Det bør vurderes om asken skal restaureres som styvingstre.

Del av helhetlig landskap: Står sentralt i miljøet rundt det gamle gårdtunet.

Verdibegrunnelse: Verdien på lokaliteten er satt til B – *viktig*, siden asken er gammel, har vært styva og fortsatt holdes i delvis hevd, men den savner de kvaliteter som kreves for verdi A.

Gitlevåg: Haugen

Lokalitetsnummer (ID): ECO0049

Kommune: Lyngdal

Dato: 09.07.2010

Areal: 3,2 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik edelløvskog (F01)

Utforming: Alm-lindeskog (D4)

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Rune Søyland 09.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 09.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Rune Søyland 09.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvendt og starter 25 meter ovenfor hovedveien på den sørøstre siden av Gitlevåg naturreservat. Forekomsten grenser til reservatet mot vest. Skogen står her i et dypt skar med bergvegger både mot øst og vest. Noe gran mot hovedveien i sør. Det er noen kulturspor i lokaliteten. Trolig er det tufter etter uteløe som står her, samt noen steingarder som indikerer tidligere bruk.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen består i all hovedsak av svært høyreiste lindetrær, spisslønn og eik, i tillegg til noe hassel og rogn, og settes derfor til rik edelløvskog med alm-lindeskog-utforming.

Artsmangfold: I tillegg til flere varmekjære trær som lind, spisslønn, eik og hassel finnes noe rikere bakkevegetasjon med spesielt tette bestander av ramsløk, storfrytle, geitetelg og ormetelg. Det ble også registrert skogsalat, skogburkne, vendelrot og liljekonvall.

Bruk, tilstand og påvirkning: Uteløe og steingarder i lokaliteten tyder på at området tidligere ble nyttet til landbruksformål som beite og/eller slått. Dette er trolig så lenge siden at det ikke har betydning for verdisetting av lokaliteten. Noe granplanting langs hovedveien kan spre seg inn i området, men foreløpig er skogen så høyreist at trærne skygger ut nye skudd.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Bør bevares uten videre tiltak.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Rik edelløvskog med alm-lindeskog utforming.

Jåsund: Spunnevika

Lokalitetsnummer (ID): ECO0050

Kommune: Lyngdal

Dato: 09.07.2010

Areal: 0,6 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Gråor-heggeskog (F05)

Utforming: Svartor-utforming (C3c)

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Rune Søyland 09.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 09.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Rune Søyland 09.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Skogen ligger i et lite dalsøkk med plantet granskog på begge sider. Det passerer en gammel skogsvei nord for lokaliteten. Mot sørvest går forekomsten over i kulturpreget område. Det renner en bekk gjennom lokaliteten. Dalen er sørvestvendt og jordsmonnet er fuktig, med stedvis noe stillestående vann på overflaten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skog dominert av svartor med åpent feltsjikt og noe naken brunjord. Lokaliteten omfatter gråor-heggeskog med svartor-utforming. Det er mye død ved i lokaliteten.

Artsmangfold: Svartor er dominerende treslag, men også rogn, hassel og noe gran ble registrert. En ung barlind (VU) ble registrert sentralt i lokaliteten. Bunnvegetasjonen var relativt skrinn, men flere typiske arter for naturtypen ble registrert; gauksyre, hvitveis,

skogburkne, hengeving, teiebær, skogstjerne, kratthumleblom, maiblom, fugletelg, geitetelg og skogsalat.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noe gran fra tilgrensende plantefelt har spredt seg inn i lokaliteten. Det går steingjerde gjennom området.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Det kan være aktuelt å overvåke spredning av gran inn i lokaliteten, men i utgangspunktet bør skogen bevares uten videre tiltak.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Svartorskog med noe kontinuitetspreg og tydelig flompåvirket. Forekomst av rødlisteart – barlind.

Fidja: Grådehola

Lokalitetsnummer (ID): ECO0051

Kommune: Lindesnes

Dato: 05.08.2010

Areal: 5,6 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Naturbeitemark (D04)

Utforming: Fuktig fattigeng med knappsiv/lyssiv-utforming(G1b)

Verdi: Lokalt viktig, C

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 05.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 05.08.2010. Opplysninger fra grunneier.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 05.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Enga ligger tett inntil grusvei ved Fidja, på nordsiden av veien. Området rundt er svært kupert og preget av lengre tids landbruksdrift i form av gjerder, kultivert eng og plantet skog. Det er noen gårdsbruk i området. Det går en liten traktorvei ut i enga. I følge grunneier ble området beitet med storfe frem til ca. 1995. Lokaliteten ble også slått jevnlig, for deretter å bli beitet. Det ble tilført noe gjødsel. Det renner en bekk mellom enga og grusveien og enga er stedvis svært fuktig.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Fuktig naturbeitemark med fuktig fattigeng-utforming. Større forekomst av lyssiv gjør at lokaliteten føres til G1b, fuktig fattigeng med knappsiv/lyssiv-utforming.

Artsmangfold: Svært mange typiske arter for fuktig fattigeng, og enkelte som indikerer næringstilførsel, ble registrert; trådsiv, slåttestarr, stjernestarr, harestarr, engsyre, sølvbunke, hanekam, krypsoleie, rødsvingel, engsoleie, strandrør, lyssiv, sløke, melkerot, myrmjølke, følblom, tepperot, nyseryllik, englodnegras, smyle, myrtistel, engfrytle, myrmaure, vanlig karse, gråstarr, gulldusk og mjødukt. Det er noe oppslag av svartor fra kantvegetasjonen i enga.

Bruk, tilstand og påvirkning: Opphørt beite og slått har ført til at svartor har etablert seg i enga. I tillegg er lokaliteten tydelig preget av dårlig hevd.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Det bør utarbeides skjøtelsesplan og slått/beite bør gjenopptas snarest, før trær skygger ut engvegetasjonen. Skjøtsel forutsetter at det ikke gjødsles, for å fremme arts mangfoldet i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Lokaliteten settes til C da det er lenge siden enga ble skjøttet og det er noe tilvekst med svartor. Samtidig er lokaliteten relativt lite påvirket av gjødsling og har et stort potensial. Undersøkelser rettet mot beitemarksopp kan tilsi høyere verdisetting.

Fidja: Fidjebekken

Lokalitetsnummer (ID): ECO0052

Kommune: Lindesnes

Dato: 05.08.2010

Areal: 5,1 daa

Hovednaturtype: Ferskvann/våtmark

Naturtype: Viktig bekkedrag (E06)

Utforming: Bekk i kulturlandskap og gytebekk 80 %, svartorskog (C3c) 20 %

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 05.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 05.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 05.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Bekken renner forbi gården på Fidje og mot Fidjekilen i Tarvatnet. Store deler av dette strekket er fulldyrket og intensivt brukt jordbruksareal. Bekken er sakteflytende med sand og fin grus i bunnen. Den svinger seg naturlig gjennom dalen uten steinsettinger. Det krysser en traktorvei over bekken. Her går den i rør noen få meter. Ved utløpet meandrerer bekken noe og lokaliteten inkluderer et mindre areal med flommarkskog med svartor. Det er usikkert om sjørret bruker bekken, men det er sett stor fisk her. Tarvatnet er kjent for å huse en bra bestand med sjørret og har også en av svært få bestander av røye på Sørlandet. Under befaring ble det sett mye yngel av ukjent art i bekken. Det er nærliggende å anta at sjørret kan bruke bekken som gytebekk. Det er tidvis lite vann i bekken, men noen mindre kulper med overhengende vegetasjon gjør det mulig for fisk å overleve. Det er i tillegg flere større trestokker som ligger delvis i bekken, som skaper gode skjuleplasser for fiskeyngel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Bekken regnes som et viktig bekkedrag på grunnlag av at den fungerer som ferdselskorridor i et kulturlandskap, men aller helst på bakgrunn av at bekken trolig et gytebekk for sjørret. Nedre del av bekken mot Fidjekilen passer gjennom et mindre parti med gråor-heggeskog med svartor-utforming.

Artsmangfold: Bunnvegetasjonen i bekken er svært sparsom, noe som kan være et resultat av at bunnsedimentet hovedsakelig består av fin sand og grus. Hele strekket har frodig kantvegetasjon med arter som svartor, ask (NT), elvesnelle, gulldusk, grøftesoleie, vasspepper, storfrytle, bakkestjerneblom, mannasøtegras, mjødurt, brunrot, mynte, skogburkne og flikvårmose. Noen av disse artene gikk også igjen i flommarksskogen ved Fidjekilen, men i tillegg ble det registrert blåtopp og korsved.

Bruk, tilstand og påvirkning: Jordbruksavrenning i form av fosfor og nitrogen vil kunne medføre sedimentering og gjengroing på sikt. Bekkelukking og utretting av bekkeløpet vil alltid være en trussel i områder med aktivt jordbruk.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: For å bedre forholdene for sjørret bør det vurderes tiltak ovenfor flommarksskogen som vil heve vannspeilet. På den måten vil gyteforholdene bedres. Dette vil imidlertid medføre dårligere driftsforhold på tilgrensende innmark, der det allerede er problem med fuktig mark, så dette må gjøres i tett dialog med grunneier.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Lokaliteten verdisettes til B siden bekken har tilnærmet intakte kantsoner i området med fulldyrket areal. I tillegg har bekken trolig viktig funksjon som gytebekk for sjørret.

Fidje: Fidjekilen

Lokalitetsnummer (ID): ECO0053

Kommune: Lindesnes

Dato: 05.08.2010

Areal: 4,0 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik edelløvskog (F01)

Utforming: Alm-lindeskog (D4)

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 05.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 05.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 05.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsiden av traktorvei mellom gården på Fidje og Fidjekilen vest for Tarvatnet. Skogen er sørvendt og strekker seg som et belte langs veien fra bukta. På nordsiden av skogen avgrenses lokaliteten av en steil bergvegg. Det er steingjerde mellom veien og skogen. Det er mye store steinblokker i lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lind og alm er dominerende treslag her og naturtypen settes til rik edelløvskog med alm-lindeskog-utforming.

Artsmangfold: I tillegg til alm (NT) og lind, forekommer varmekjære treslag som ask (NT), hassel og eik. Bunnsjiktet er relativt rikt med arter som fingerstarr, knollerteknapp, hengeving, fugletelg, liljekonvall, vivendel, stormarimjelde, skogburkne, hengaks, gullris,

einstape, gauksyre, firtann, hårfrytle og ormetelg. Noen kulturbetingede arter som gravmyrt og surkirsebær forekommer.

Bruk, tilstand og påvirkning: Uttak av ved er en reell trussel mot forekomsten på grunn av nærhet til vei. Spesielt forekomst av gravmyrt er en klar trussel i dag. Arten har spredt seg langt inn i skogen og dominerer skogbunnen på et større område.

Fremmede arter: Gravmyrt, surkirsebær.

Skjøtsel og hensyn: Det bør gjøres tiltak mot gravmyrt for å hindre at hele skogbunnen overtas av denne krypende planten. Utover det bør skogen bevares uten videre tiltak.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Varmekjær edelløvskog med rødlisteartene alm og ask, samt lind som dominerende treslag.

Helle ved Stolsfjorden: slåttemark

Lokalitetsnummer (ID): ECO0054

Kommune: Flekkefjord

Dato: 16.07.2010

Areal: 7,9 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Slåttemark (D01)

Utforming: Frisk fattigeng (G4)

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 16.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Rune Søyland 16.07.2010. Undersøkelser av Svein Olav Drangeid juli 2010. Opplysninger fra grunneier Øyvind Helle.

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 10.02.2011 basert på feltarbeid 16.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Skjøttet slåtteeng beliggende nord og sør for bygningene på Helle, ved Stolsfjorden. I nord er lokaliteten avgrenset mot områder som har karakter av beiteskog, sentralt er lokaliteten delt i to av noe hageareal knyttet til husene på Helle, og i sør går lokaliteten over i en rik edellauvskogslokalitet dominert av alm-lindeskog. De ytterste, snaue bergene med noe strandkantvegetasjon er ikke inkludert i lokaliteten.. Den øverste enga går under navnet "Storåkeren", mens partiet nederst nedenfor området med engnellik går under navnet "Hella". Berggrunnen i området består av båndgneis, stedvis migmatittisk, og løsmassedekket er tynt (NGU). Lokaliteten ligger i *nemoral vegetasjonssone, klart oseanisk seksjon (N-O3)*.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Slåttemark D01 av vegetasjonstypen Frisk fattigeng (G4a) – Vanlig utforming.

Artsmangfold: Variert artssammensetning med grov nattfiol, firtann, hanekam og engnellik som de mest interessante artsfunnene. Gulaks, smyle, harestarr, engkvein, engsoleie og hundegras er noen av de dominerende artene, men det er store variasjoner. Enkelte partier har fuktigere utforming. Kusymre står delvis i kantene på enga.

Bruk, tilstand og påvirkning: Enga har blitt slått siden 1700-tallet, med mindre opphold (opplysninger fra grunneier). Videre har hele området blitt beitet av sau. Beite av sau opphørte i 2009, og enga skjøttes nå utelukkende med slått. Grunneier opplyser at høyet tørkes og vendes før det fjernes. Det er ett mindre parti innenfor enga som er blitt gjødslet.

Fremmede arter:. Det ble registrert platanlønn i området, tett opp mot enga. Hagevegetasjonen ble ikke undersøkt men det er sannsynlig at svartelistede arter kan finnes her.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør fortsatt slås fra midten av juli, og alt materiale fjernes. Alle former for gjødsling og kalking bør unngås. Inngrep bør unngås. Lokaliteten er delvis blitt skjøttet ved beiting i noen tiår, samtidig som det er blitt gjennomført slått. Slått uten beiting vil sikre en større artsvariasjon og er den mest optimale skjøtselsformen - slik det er blitt gjennomført siden 2009.

Del av helhetlig landskap: Slåttemarka ligger i et område med flere viktige naturtypelokaliteter, og inngår dermed i et viktig helhetlig landskap.

Verdibegrunnelse: I tillegg til å være velskjøttet med lite gjengroing inngår enga i et helhetlig kulturlandskap. Verdien er uten tvil Svært viktig (A-område).

Helle ved Stolsfjorden; beiteskog

Lokalitetsnummer (ID): ECO0055

Kommune: Flekkefjord

Dato: 16.07.2010

Areal: 63,4 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Beiteskog (D06) 95 % Sørvendt berg- og rasmark (B01) 5 %

Utforming: Beiteskog D0601, Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg B0101

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 16.07.2010. Undersøkelser av Svein Olav Drangeid juli 2010. Opplysninger fra grunneier Øyvind Helle.

Annen dokumentasjon: Bilde Rune Søyland 16.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 10.02.2011 basert på feltarbeid 16.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: : Beiteskog på Helle som omkranser områder med slåtte- og slåttemark. Lokaliteten er avgrenset mot åpnere slåtte- og slåttemarker, og partier som på grunn av terrengets helning ikke har samme tydelige beitepreg. I sør går lokaliteten over i en rik edellauvskog av alm-lindeskog. Området har blitt beitet av sau helt fram til 2009. En myr (Kalvehagen) som tidligere er drenert ligger innenfor lokaliteten. Et mindre kalkrikt berg ligger innenfor lokaliteten, men er så lite at det er valgt å ikke skille ut som egen naturtypelokalitet. Berggrunnen i området består av båndgneis, stedvis migmatittisk, og løsmassedekket er tynt (NGU). Lokaliteten ligger i *nemoral vegetasjonssone, klart oseanisk seksjon (N-O3)*.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Beiteskog D06 med et visst hagemarkspreg. Eikeskogen er også så pass gammel at kategorien Gammel fattig edellauvskog F02 kunne vært aktuell. Partier innenfor beiteskogen har preg av slåtteeng av G4-utforming. Det kalkrike berget kommer inn under *Bergsprekk og bergvegg F2 av Baserik utforming (F2c)*.

Artsmangfold: Området er artsrikt. Av artsfunn nevnes firtann, hanekam, murburkne, grønnburkne, kystlommemose, putevrimose, bergpolstermose, kammose, bergmjølke, steinhutremose, valkildkjuke og sølvhette. Det er gode forekomster av stående og liggende død ved i området, og det ble funnet mye spor etter spetter. Soppfloraen ser ut til å være artsrik, men tidspunktet var noe tidlig for detaljerte undersøkelser av sopp. På befaringsdagen ble det funnet 189 arter av karplanter, sopp, lav og mose i de tre naturtypelokalitetene i området.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er blitt beitet av sau frem til 2009, og lokaliteten har tydelig beitepreg. Det er trolig tatt ut tømmer fra området tidligere. En mindre luftledning krysser over lokaliteten. Det er flere steingarder, opplødde terrasser, rydningsrøyser, uteløe og andre kulturspor i området. Innenfor lokaliteten ligger det områder som tidligere har vært slått men som nå er noe gjengrodd. Det ligger flere oppbygde terrasser (Brendebakken) som trolig har vært brukt til slått eller dyrking av korn. Eik er dominerende treslag og flere eiker har grove dimensjoner med BHD opp mot 80 cm. BHO på 5 større eiker er av grunneier målt til å være fra 203 – 255 cm. En hul eik med BHO på 98 cm er også registrert. Det er noe innslag av død ved.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Myra som tidligere er grøftet og terrasser med tidligere slått/korndyrkning bør ryddes og slås. Dersom det er mulig å gjenoppta beite i skogen uten å beite i registrert slåttemark vil dette være en fordel. Ivaretagelse av slåtteenger bør være førsteprioritet for området. Naturtypens særpreg vil kunne ivaretas ved at mindre lauvoppslag ryddes manuelt. Klatring og andre fysiske påvirkninger bør unngås i det kalkrike berget. Høgst av større eiketrær bør unngås.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger som et viktig element i et variert natur- og kulturlandskap på Helle, med flere verdisatte naturtypelokaliteter.

Verdibegrunnelse: Området har fortsatt preg av å være skjøttet, selv om beite opphørte i 2009. Vegetasjonssammensetningen viser en klar beitepåvirkning, selv om det er noe gjengroing enkelte steder. Det er gitt verdi viktig (B-område), men kan argumenteres for høyere verdi på grunn av beliggenhet i et helhetlig kulturlandskap.

Helle ved Stolsfjorden; Alm-lindeskog

Lokalitetsnummer (ID): ECO0056

Kommune: Flekkefjord

Dato: 16.07.2010

Areal: 38,5 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik edellauvskog (F01) 95 %, Sørvendt berg og rasmark (B01) 5 %

Utforming: Alm-lindeskog F0105 Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg B0101

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 16.07.2010. Undersøkelser av Svein Olav Drangeid juli 2010. Opplysninger fra grunneier Øyvind Helle.

Annen dokumentasjon: Bilde Rune Søyland 16.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 10.02.2011 basert på feltarbeid 16.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Alm-lindeskog beliggende på Helle ved Stolsfjorden. Lokaliteten strekker seg fra Buhelleren like bak husene, og sørover langs den vestvendte lisida. I sør er lokaliteten avgrenset mot bratt kant ned mot sjøen. Områder sør for Helle ble ikke undersøkt. Lokaliteten følger ellers bergkanten mot øst, og går i nord over i kulturlandskap med slåtteenger og beiteskog. Innenfor lokaliteten er det registrert et kalkrikt berg som ikke er avsatt som egen naturtypelokalitet. Berggrunnen i området består av båndgneis, stedvis migmatittisk, og løsmassedekket er tynt (NGU). Lokaliteten ligger i *nemoral vegetasjonssone, klart oseanisk seksjon (N-O3)*.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Rik edellauvskog (F01), av alm-lindeskog, vestlig utforming (D4c). Bergsprekk og bergvegg av baserik utforming (F2c).

Artsmangfold: Lind går helt ned til vannkanten, mens alm har størst konsentrasjon i øvre del av lokaliteten. I mellompartiet er eik dominerende treslag. Innslag av rikere mosearter ble funnet flere steder langs bergkanten, men alle deler ble ikke undersøkt. Alm (NT) forekommer i det meste av lokaliteten, i alle aldre, eikelav (NT) ble funnet på ett eiketre. Storfrytle, knollerteknapp, fagerperikum, vendelrot, sløkje, lundrapp, lind, eik, skogsalat, mjørdurt, lundgrønnaks, hengeaks, bleikstarr, korsved, firtann og brunrot er blant artene. På det rike berget ble det funnet murburkne, svartburkne, olavsskjegg, rosenrot, bergmjølke, lundrapp, revemose, krinsflatmose og putevrimose, for å nevne noen arter. Det er god kontinuitet av død ved og det ble bla funnet valkildkjuke, orekjuke, ospeildkjuke, skorpelærsopp, ragglærsopp, kreftkjuke, kystrustkjuke, grønnkremle, ulvemelk og eikebevre.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det ble funnet noen få trær av alm som tidligere er blitt styvet. Grunneier har etter feltarbeidet opplyst om at det er funnet til sammen 4 tidligere styvede trær av alm og lind, hvorav 3 er tydelig hule. Ett styvet almetre står forholdsvis nær bygningene. Noen partier ned mot sjøen har bratte "terrasser" som tidligere er blitt slått. Ett eiketre har BHO på 240 cm (opplysning fra grunneier), og flere eiker med hulrom har BHO fra 95 – 170 cm. Det er et betydelig innslag av død ved, og alm forekommer i alle aldre.

Fremmede arter:. Det står noen få grantrær nær bygningene. Platanlønn ble funnet i området.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør ligge urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger som et viktig element i et variert natur- og kulturlandskap på Helle, med flere verdisatte naturtypelokaliteter.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten har stort artsamangfold, god forekomst av alm (NT) i alle aldre og dødvedstadier. I tillegg til kalkarter i berg ble det funnet eikelav (NT) og god forekomst av den mindre vanlige arten firtann. Det gis verdi svært viktig (A-område).

Vestnes: Kallhammaren

Lokalitetsnummer (ID): ECO0057

Kommune: Mandal

Dato: 26.07.2010

Areal: 2,9 daa

Hovednaturtype: Havstrand/kyst

Naturtype: Strandeng og strandsump (G05)

Utforming:

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Svein Imsland 26.07.2010

Annen dokumentasjon: Naturbase, Artskart (03.02.2011). Bilder Bjarne Oddane 26.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokaliteten ble registrert i Naturbase i 1999. Ved ny registrering av Bjarne Oddane og Svein Imsland 26.07.2010 ble avgrensingen noe justert på grunn av gjengroing. Avgrensingens nøyaktighet er vurdert til å være bedre enn 5 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Kallhammaren ved Vestnes i Mandal kommune. Området består av en liten saltvannspåvirket eng med tilhørende sandstrand og er naturlig avgrenset mellom sjø, skog, bryggeanlegg og tursti.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensingen omfatter et smalt belte med strandrug og litt strandmjelde mot sjøen. Innefor dette belte med blant annet krusehøymol, strandkjempe og strandkjeks. Videre var det et belte som er ganske tørt og som strekker seg til fuktenga. Her bestod vegetasjonen av rødsvingel, strandsmelle, sandstarr, strandnellik, smalkjempe, tiriltunge, stripetorskemunn, gjeldkarve, torskemunn, rundbelg, smørbukk, burot, fuglevikke, landøyda og sløke og kan føres til svingeldyne (W1). Innenfor dette belte og rundt et større fuktigere område var det en god bestand av strandrødtopp (VU). Av andre

arter her kan gåsemure, strandkjempe, beitestarr, strandkjempe, rullsisv, rødsvingel, saltsiv, liten engkall, krypvier og fjæresauløk nevnes, og vegetasjonen kan føres til øvre salteng (U5). Midt i avgrensingen er det et fuktigere område som kan føres til brakkvannsump (U8) med havstarrutforming. Av arter her ble havstarr (m), fjæresauløk (m) og gåsemure notert.

Artsmangfold: En god bestand av strandrødtopp (VU) kan trekkes frem.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er presset inn mellom skog og nedbygde områder.

Fremmede arter: Det vokser en del rynkerose i og nær inntil lokaliteten

Skjøtsel og hensyn: Rynkerosene bør fjernes og det bør også vurderes å fjerne skog og kratt vest og sør for lokaliteten for å øke størrelsen på lokaliteten. Det bør i alle fall sørges for at lokaliteten ikke krympes ytterligere på grunn av gjengroing og utbygging.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Verdien på lokaliteten er satt til B – *viktig*, siden lokaliteten inneholder en forholdsvis stor forekomst av strandrødtopp, men den savner de kvaliteter som kreves for verdi A.

Sveneveg: Knogen

Lokalitetsnummer (ID): ECO0058

Kommune: Lindesnes

Dato: 05.08.2010

Areal: 26,9 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik edelløvskog (F01)

Utforming: Alm-lindeskog (D4) 80 %, lågurt-eikeskog (D2a) 20 %

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 05.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 05.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 05.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Knogen øst for bebyggelsen. Skogen er lokalisert til en vestvendt skråning med noen steile bergvegger og stedvis hylleoppbygning. Området er komplekst med større sammenhengende områder med eikeskog, blokkmark og kulturpåvirket skog. Det er en del kulturspor i skogen i form av steingarder og styvede løvtrær som tyder på at området tidligere var del av kulturlandskap. Det er parti med fet moldjord i skogen med flere næringskrevende arter. Sentralt i området ble det registrert stor hul eik og flere store almer, noen styvede. Ei stor alm står også like vest for lokaliteten, langs veien. Vegetasjonen er stedvis rik og enkelte basekrevende arter ble registrert.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Hele området settes til rik edelløvskog. Alm og lind er vanlig forekommende og store deler av lokaliteten karakteriseres som alm-lindeskog, men også noe lågurt-eikeskog finnes her, spesielt i de høyereliggende, noe tørrere delene.

Artsmangfold: Flere varmekjære arter ble registrert i lokaliteten, samt enkelte basekrevende. Det er et visst potensial for krevende sopper, spesielt på moldjord med kusymre. Befaring ble foretatt for tidlig til å fange opp hattsopper generelt, men gul kremle og duftvokssopp ble registrert. Stedvis ble det registrert mye store almer (NT), hvorav to var styvet, og lind. I tillegg finnes svært store asker (NT), spisslønn, eik, hassel og rogn. På stor alm ble det funnet blant annet puteglye og krypsilkemose. Bunnsjiktet var rikt med flere krevende arter. Skogmarihånd, ormetelg, korsved, liljekonvall, vivendel, skogburkne, kristtorn, firtann, hengeving, kirsebær, ramsløk, lundhengegras, kratthumleblom, skogsalat, storfrytle, hvitveis, dunhavre, blåveis, blåklukke og svartburkne.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noe kulturpreget, men ikke fra nyere tid. Noe ved var tatt ut og litt skrot fra byggefeltet ble funnet. Uttak av ved vil være en reell trussel i området på grunn av nærhet til boligfelt.

Fremmede arter: Parkslirekne vokser tett inntil lokaliteten, men ble ikke registrert i skogen.

Skjøtsel og hensyn: Skogen bevares uten videre tiltak. Styvede almer er svært store og vil trolig ikke tåle skjøtsel. Disse vil ha størst verdi om de får stå urørt.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Rik edelløvskog med alm (NT), ask (NT) og lind, samt en rik bunnvegetasjon. Stedvis god kontinuitet og et par styvede almer, samt hul eik gir grunnlag for verdi B.

Buøya: Skarvøybukta

Lokalitetsnummer (ID): ECO0060

Kommune: Mandal

Dato: 26.07.2010

Areal: 2,9 daa

Hovednaturtype: Ferskvann/våtmark

Naturtype: Evjer, bukter og vikar (E12) 50 %, Gråor-heggeskog (F05) 50 %

Utforming: Vegetasjonsrik vik 50 %, svartorskog-utforming 50 %.

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes 26.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 26.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid 26.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Vika ligger på sørvestre side av Skarvøy i Mandalselva, like oppstrøms E39. Forekomsten er godt skjermet fra erosjon. Engvegetasjon og tilhørende sumpskog med svartor-utforming er inkludert i avgrensningen. Strandsonen kan tidligere ha vært slått og/eller beitet som en del av et helhetlig kulturlandskap på øya, men dette er noe usikkert.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er vik og blir satt til evjer, bukter og vikar på tross av at kun 50 % av avgrensningen kvalifiserer til dette. Øvrig areal består av kantvegetasjon og flommarkskog med svartor-utforming.

Artsmangfold: Vannvegetasjonen er dominert av flaskestarr, storblærerot, hvit nøkkerose og sverdlilje. I tillegg ble flere fuktrevende arter som kattehale, soleiehov, myrhatt, duskull, trådsiv og ryllsiv registrert. Blåtopp var dominerende på landarealet, sammen med kornstarr,

blåstarr, slåttstarr, pors, tepperot, blåknapp, rome, myrfiol, grøftesoleie og vendelrot. Også den rødlistede klokkesøte (VU, tre blomsterskudd) ble registrert. Klokkesøte er sjeldent forekommende så langt øst i fylket. Svartor er dominerende i sumpskogen, men også trollhegg ble funnet her. Lokaliteten ble ikke undersøkt for insekter, men det ble registrert flere øyenstikkere og svært mye sikader i fuktsonen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Vegetasjonen er noe preget av nærhet til E39 i form av noe søppel i søndre del. For øvrig er lokaliteten lite påvirket.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Bør bevares uten videre tiltak, men lokaliteten bør overvåkes i forhold til forsøpling.

Del av helhetlig landskap: Vika skiller seg på mange måter fra kulturlandskapet for øvrig på Skarvøy, men samtidig har nok også dette areal inngått i et tidligere beiteområde og kulturlandskap.

Verdibegrunnelse: Vik med typiske arter, i tillegg til rødlistearten klokkesøte.

Buøya: Skarvøy øst

Lokalitetsnummer (ID): ECO0061

Kommune: Mandal

Dato: 26.07.2010

Areal: 12,8 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Naturbeitemark (D04)

Utforming: Frisk fattigeng (G4) 90 %, våt/fuktig, middels næringsrik eng (G12) 10 %.

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes 26.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 26.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid 26.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Skarvøy ligger i Mandalselva, like oppstrøms E39. I dag henger øya sammen med europaveien, men tidligere var den kun tilgjengelig med båt. På tross av det har Skarvøy opp gjennom tiden vært benyttet til beite for sau, og til slått. I dag er det flere spor av drift på øye. Spesielt synlig er dette i nord, der det finnes rester etter Løgstølslåve. Skinsnes skole har hatt et prosjekt gående på Skarvøy med tanke på å restaurere kulturmiljøet her, og å skjøtte landskapet. Det har blitt ryddet noe kratt og fremmet beiting med sau gjennom tilskuddsmidler fra kommunen. Lokaliteten dekker størsteparten av den østlige delen av Skarvøy.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skarvøya har vært benyttet til slått og beite, men vegetasjonen bærer i dag mest preg av å ha vært beitet, og den avgrensede lokaliteten settes til naturbeitemark. Lokaliteten bærer preg av å være en mosaikk med større, svært tørre

partier på sandjord, mens øvrig område er noe fuktigere. Utformingen settes derfor med følgende fordeling; frisk fattigeng 90 % og våt/fuktig, middels næringsrik eng 10 %.

Artsmangfold: Store deler av tørr fattigeng domineres av sølvbunke og lintorskemunn. I tillegg ble det registrert rødknapp, blåklokke, nyseryllik, grasstjerneblom, stemorsblomst, smyle, gulaks, krattlodnegrass, og smørbukk. Enkelte arter indikerer noe gjødselpåvirkning, men kun svakt; geitrams, høymol, engsyre og småsyre. Som en kuriositet ble det registrert et eksemplar av fjærekoll (strandnellik) av den sjeldne underarten "stor fjærekoll" i enga her. I fuktigere områder ble det funnet sløke, lyssiv, mjødurt, myrhatt, skjermesveve, skjoldbærer, myrmjølke, trådsiv, blåtopp, melkerot og sverdlilje. Hagtorn, trollhegg og bjørnebær vokser spredt i beitemarka, mens svartor forekommer langs kantene i de mer fuktige delene. Spisslønn står helt nordøst på Skarvøy. Det ble ikke gjort registreringer spesielt rettet mot insekter, men det ble sett svært mye gresshopper av ulike arter i enga.

Bruk, tilstand og påvirkning: Kulturlandskapet på Skarvøy er preget av manglende skjøtsel og noe gjengroing, men samtidig er ikke dette fremskredet like langt som mange andre tilsvarende områder. Restaureringspotensialet er stort.

Fremmede arter: Rødhyll

Skjøtsel og hensyn: Det bør utarbeides skjøtelsplan for Skarvøy som ivaretar og videreutvikler det biologiske mangfoldet på øya. Det bør spesielt gjøres en vurdering av hvor mye beitetrykk de tørre partiene av enga tåler, særlig med tanke på tråkkslitasje.

Del av helhetlig landskap: Hele Skarvøy inngår i et sammenhengende kulturlandskap som bør skjøttes og forvaltes deretter.

Verdibegrunnelse: Svakt gjødslet naturbeitemark med flere typiske arter og stort restaureringspotensial.

Buøya: Skarvøy vest

Lokalitetsnummer (ID): ECO0062

Kommune: Mandal

Dato: 26.07.2010

Areal: 3,3 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Slåttemark (D01)

Utforming: Frisk fattigeng (G4) 50 %, våt/fuktig, middels næringsrik eng (G12) 50 %.

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes 26.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 26.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid 26.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Skarvøy ligger i Mandalselva, like oppstrøms E39. I dag henger øya sammen med europaveien, men tidligere var den kun tilgjengelig med båt. På tross av det har Skarvøy opp gjennom tiden vært benyttet til beite for sau, og til slått. I dag er det flere spor av drift på øye. Spesielt synlig er dette i nord, der det finnes rester etter Løgstøl's låve. Skinsnes skole har hatt et prosjekt gående på Skarvøy med tanke på å restaurere kulturmiljøet her, og å skjøtte landskapet. Det har blitt ryddet noe kratt og fremmet beiting med sau gjennom tilskuddsmidler fra kommunen. Den avgrensede lokaliteten ligger nær bygningsmassen nord på Skarvøy og mot vest på øya.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er artsrik og består av slåttemark med en tørr (G04) og en fuktig (G12) utforming. Det forekommer gamle bilder fra slåtten på lokaliteten tilbake til 60-tallet, men trolig har marka også blitt beitet i senere tid.

Artsmangfold: Slåttemarka er relativt artsrik, men flere typiske arter for forekomsten ble registrert; slåttestarr og trådsiv var stedvis dominerende. I tillegg ble det registrert smyle, blåtopp, kattehale, engsyre, sløke, mjødurt og fredløs.

Bruk, tilstand og påvirkning: Opphørt slått og bruk preger lokaliteten. Slåttemark er avhengig av god skjøtsel for å opprettholde arts mangfoldet.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Det bør utarbeides skjøtselsplan for Skarvøy som ivaretar og videreutvikler det biologiske mangfoldet på øya. Denne bør inkludere slått av slåttemark på denne lokaliteten. Dette vil kunne fremme det biologiske mangfoldet.

Del av helhetlig landskap: Hele Skarvøy inngår i et sammenhengende kulturlandskap som bør skjøttes og forvaltes deretter.

Verdibegrunnelse: Naturtypen er så sjelden at alle forekomster føres til A. Denne lokaliteten er fremdeles åpen, men er sterkt preget av manglende slått.

Rema: Feda

Lokalitetsnummer (ID): ECO0063

Kommune: Lindesnes

Dato: 05.08.2010

Areal: 13,7 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Naturbeitemark (D04)

Utforming: Fuktig fattigeng (G1) med knappsiv/heisiv-utforming (G1b) 80 %, frisk fattigeng (G4) med vanlig utforming (G4a) 20 %

Verdi: Lokalt viktig, C

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 05.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 05.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 05.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Feda ligger like nord fra avkjørsel i bebyggelse på Rema, i Lindesnes kommune, på nordsiden av Remasfjorden. Lokaliteten er avgrenset i en dal omkranset av eikeskog og fjellskråninger mot nord og vest, mens veien slynger seg rundt på sørsiden. Det er mye steingarder i området og noe moderne gjerder. Det renner en kanal i området, og ei campingvogn står i kanten på lokaliteten. Lokaliteten er inndelt i flere teiger som beites av hest, og trolig storfe. Det meste av området er gjødselpåvirket, men et mindre område mot nord bærer preg av å være svakere gjødslet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: På tross av gjødsling settes lokaliteten i sin helhet til naturbeitemark. Til tross for at det kun er et mindre areal mot nord som kvalifiserer til verdisetting, inkluderes hele området som har et svakt restaureringspotensial. Utformingen

er stort sett preget av å være fuktig fattigeng med knappsiv/heisiv-utforming, men et mindre tørrere parti settes til frisk fattigeng med vanlig utforming.

Artsmangfold: Typiske arter for lokaliteten er gjødseltålende og foretrekker fukt. Høymol, lyssiv, fredløs, mjødurt, hundekjeks, sølvbunke, ørevier, skogburkne, vannslirekne, sløke, engkarse, flere då-arter, skogsnelle, myrmjølke og vasspepper. Det ble imidlertid også funnet enkelte engarter og arter som indikerer svakere gjødsling og restaureringspotensial; timotei, grov nattfiol, hanekam og hvitkløver.

Bruk, tilstand og påvirkning: Direkte gjødsling eller indirekte via tilleggsforing innvirker negativt på lokaliteten. Enkelte deler av beitet er også helt tydelig hardt beitet, mens øvrig areal gror igjen. Videre gjødsling og jordforbedringstiltak som pløying vil kunne ytterligere redusere beitetets verdi.

Fremmede arter: Kvassdå ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Det bør utarbeides en skjøtelsesplan for lokaliteten der gjengroing motarbeides og beitepress fordeles over hele lokaliteten. Det bør ikke gjødsles og man bør forsøke å få andre beitedyr enn hest inn i området. Eventuelt bør hest kun beite i korte perioder for å redusere tråkkskade.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Lokaliteten er tydelig oppgjødslet og i dårlig hevd. Det forekommer allikevel enkelte engarter og det vurderes dit hen at det er grunnlag for et visst restaureringspotensial, og lokaliteten gis lokal verdi C

Osnes: Osnesodden

Lokalitetsnummer (ID): ECO0064

Kommune: Mandal

Dato: 03.08.2010

Areal: 5,2 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Naturbeitemark (D04)

Utforming: Frisk/tørr, middels baserik eng (G7) 90 %, bergknaus og bergflate (F3) 10 %

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 03.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 03.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 03.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på den søndre delen av Osnesodden midt i Harkmarksfjorden i Mandal kommune. Avgrensningen omslutes av strandberg mot sør og øst, mens det i nord og vest er fulldyrket raigrasåker. Enga er en naturlig del av gårdsmiljøet på Osnes. Jordsmonnet er sandholdig og stedvis vokser vegetasjonen på svært skrin jord eller på berg. Store deler av enga mot vest er tuete og bærer preg av brenning. Også frukttrærne i kanten av enga bærer preg av å ha vært utsatt for gressbrann.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen settes til naturbeite, da store tuer i enga ikke tilsier jevnlig slått. Enga har imidlertid blitt brent for å bedre beite. Enga er svært tørr og har innslag av varmekjære arter, og settes til frisk/tørr, middels baserik eng, men med en del arter som heller mot G7a; engtjæreblom-utforming. Et parti med vegetasjonsdekket berg stikker opp sentralt i området, dette settes til F3; bergknaus.

Artsmangfold: Flere typiske tørketålende og varmekjære arter forekommer deriblant flere som indikerer svært beskjeden gjødselpåvirkning; blåmunke, blåklokke, tepperot, og røsslyng. Samtidig forekommer enkelte mer mineralkrevende arter som smørbukk og skjermesveve i relativt stort antall. For øvrig ble det registrert rødsvingel, gjeldkarve, ryllik, smalkjempe, gullris, engtjæreblom, ormetelg, gulmaure, blåknapp og firkantperikum. På bergknausen ble det registrert, foruten arter allerede nevnt, kystbergknapp, hårsveve, navlelav og rogn. Avgrensningen inkludere også ei eik, ei furu, noe rognasal, apal og bjørnebær.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er representativ for restareal i jordbruket. Nærhet til fulldyrket areal gjør at oppdyrking bør ansees som en reell trussel. Opphørt beite vil også medføre gjengroing på sikt.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert. Raigras dyrkes i nord og vest.

Skjøtsel og hensyn: Det bør lages skjøtelsplan for lokaliteten der beiteintensitet vurderes.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Lite gjødselpåvirket naturbeitemark med kontinuitetspreg. Det ble ikke søkt etter beitemarkssopp. Lokaliteten settes til verdi B.

Tjaum: Bryggeholmen strand

Lokalitetsnummer (ID): ECO0065

Kommune: Lindesnes

Dato: 03.08.2010

Areal: 3,4 daa

Hovednaturtype: Havstrand / kyst

Naturtype: Strandeng og strandsump (G05)

Utforming: Øvre salteng med rødsvingel-fjærekoll-tiriltunge-utforming (U5c) 70 %, brakkvannssump med havstarr-utforming (U8c) 30 %.

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 03.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 03.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 03.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Strandeng ved Tjømsvågen, øst for gårdene på Austgården, Tjaum. Lokaliteten strekker seg på innsiden av Bryggeholmen og sørover forbi enebolig og mot naust langs vannkanten her. Sentralt i området grenser forekomsten til hage. I nord møter lokaliteten utløpet av en kanal ved bebyggelse. Området er smalt, men strekker seg over ca. 300 meter fra nord til sør. Størsteparten av lokaliteten er vegetasjonsdekket, men også noen bare grusflater er inkludert. En liten dam ligger like nord for Bryggeholmen. Selve Bryggeholmen er utelatt fra lokaliteten da denne skiller seg veldig fra strandeng-vegetasjonen ellers. Noe strandeng har blitt innlemmet i tilgrensende hager.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten settes til strandeng av typen øvre salteng, med rødsvingel.fjærekoll-tiriltunge-utforming, der nordre del ved utløp av kanalen er ren brakkvannssump med havstarr-utforming.

Artsmangfold: Forekomsten består i all hovedsak av tett, lavvokst feltsjikt med gras, siv og starr, på middels grovt substrat med god drenering. Nordre del består av brakkvannssump dominert av havstarr. Havstarr ble også registrert på strandeng forøvrig, sammen med gåsemure (m) strandkjempe, strandkryp, strandkvann, duskmyrull, fuglevikke, engstarr, fjøresauløk, rustsivaks, strandsmelle, grønnstarr, fjærekoll, smalkjempe, slåtestarr, tiriltunge, tangmelde, kystbergknapp, rødsvingel, saltsiv, saltbendel, strandkjeks, kveke, krushøymol, åkerdylle, hanekam, bruskmelde, sauesvingel, myrsauløk, strandstjerne, krypkvein, klengemaure, strandrør, ryllsiv og svartknoppurt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Naturtypen er sterkt utsatt for tiltak i strandsonen. Det er allerede oppført bebyggelse i nærområdet og det legges stadig press på området. To steder grenser lokaliteten mot private hager. Her vil det stadig være et press om å utvide hagen, gjødsling og forsøpling. Lokaliteten er allerede noe påvirket av dumping sentralt i området.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Området bør forsøkes bevart slik den er i dag uten privatisering i form av hageutvidelse og gjødsling. Det må ikke legges til rette for inngrep i forekomsten.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Lokaliteten vurderes å være under sterkt press og naturtypen er kraftig desimert i regionen. På tross av at avgrensningen er smal er den svært artsrik med en mengde typiske arter for denne utformingen.

Tjaum: Rørkjær

Lokalitetsnummer (ID): ECO0067

Kommune: Lindesnes

Dato: 03.08.2010

Areal: 1,7 daa

Hovednaturtype: Havstrand / kyst

Naturtype: Strandeng og strandsump (G05)

Utforming: Øvre salteng med rødsvingel-fjærekoll-tiriltunge-utforming (U5c) 50 %, driftinfluert grus-/steinstrand med strandkvann-utforming (V5a) 50 %.

Verdi: Lokalt viktig, C

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 03.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 03.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 03.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Strandeng sør på Tjaum. Adkomst er via parkeringsplass for lokale turløyper og mot sørøst fra grusvei. Det er bygget opp steinbrygge for småbåt nord for lokaliteten. For øvrig er også strandsonen her preget av noe menneskelig aktivitet i form av steinsettinger. Størsteparten av lokaliteten er vegetasjonsdekket, men også noen bare grusflater er inkludert

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Forekomsten settes til strandeng av typen øvre salteng med rødsvingel-fjærekoll-tiriltunge-utforming, der spesielt søndre del settes til driftsinfluert grus-/steinstrand med strandkvann-utforming.

Artsmangfold: Lokaliteten er liten, men artsrik. Strandvortemelk er sjelden og forekommer på kalkrik grunn. Arten hadde god forekomst her. I tillegg ble det registrert strandkvann, havsivaks, strandsmelle, balderbrå, strandkjempe, sauesvingel, rødsvingel, fuglevikke, krushøymol, tiriltunge, smalkjempe, gåsemure, rødkløver, strandsauløk, tangmelde, fjøresaltgras, saltsiv, strandstjerne, strandrug, strandvind, åkerdylle, stankstorkenebb, klengemaure, vrangdå, vendelrot, bringebær, bruskmelde, svartknoppurt, ryllik, legeveronika, gulmaure, hestehov. Noe svartor har spredt seg fra nærliggende skogområder.

Bruk, tilstand og påvirkning: Opparbeiding av brygge og annen forflytning av stein og grus vil være negativt for lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert

Skjøtsel og hensyn: Det bør hindres at svartor spres videre inn i lokaliteten og skygger ut strandeng-vegetasjonen. Videre bør det ikke gjøres tekniske inngrep i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Forekomsten er liten og preget av menneskelig aktivitet, men den er artsrik og den sjeldne strandvortemelken ble funnet her.

Unnerøy: Breivika

Lokalitetsnummer (ID): ECO0068

Kommune: Lindesnes

Dato: 04.08.2010

Areal: 2,2 daa

Hovednaturtype: Havstrand / kyst

Naturtype: Sandstrand (G04)

Utforming: Driftinfluert sand-forstrand (V4) 50 %, grus/stein-strand (V5) 50 %

Verdi: Lokalt viktig, C

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 04.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 04.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 04.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest på Unnerøy, eksponert mot vest og Syrdalsfjorden i Lindesnes. Breivika er relativt godt beskyttet vik med svaberg mot nord og sør. Det ligger noe bebyggelse og en del jordbruksområder mot nordøst. Ei hytte ligger like i kanten på lokaliteten mot stranda. Mitt i lokaliteten står ei trebrygge med småbåt på stranda.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Klart avgrenset sandstrand med svært mye strandarve. Over sandstranda er noe driftinfluert grus/stein-strand med stedvis mye marehalm, strandrug og strandarve.

Artsmangfold: Flere typiske sandstrandarter ble registrert, slik som strandarve, tangmelde og strandmelde. På steinstrand ble det funnet strandrug, strandnellik, fjærekoll, balderbrå,

klengemaure, marehalm, krushøymol, gulmaure, smørbukk, strandkvann, sandstarr, strandkjempe, fuglevikke og bustnype.

Bruk, tilstand og påvirkning: Alle tiltak i strandsonen vil ha negativ innvirkning på artsammensetningen her.

Fremmede arter: Hvitgran står like sør for lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn: Det bør ikke gjøres tekniske inngrep i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Lokaliteten er relativt liten og er allerede noe preget av menneskelig aktivitet. Flere typiske arter forekommer og det er en fin overgang mellom sand- og grusstrand.

Unnerøy: Underøy naturbeitemark

Lokalitetsnummer (ID): ECO0069

Kommune: Lindesnes

Dato: 04.08.2010

Areal: 13,1 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Naturbeitemark (D04)

Utforming: Frisk fattigeng (G4)

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 04.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 04.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 04.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør på Unnerøy vest for bebyggelse, eksponert mot vest og Syrdalsfjorden i Lindesnes. Størstedelen av jordbruksområdene her er gjødslet og fulldyrket, men partiet mot Breivika foreligger som mindre til ikke gjødslet. Den østre delen av lokaliteten er relativt flat og ligger som en tydelig teig avgrenset av steingard mot nord. Lengre vest er avgrensningen noe mer ujevn og grenser til gjødslet areal i nord. Sentralt i den vestre delen er et høydedrag som tydelig ikke er gjødslet. Generelt er lokaliteten relativt godt skjøttet. Det er noe spor etter gjødsling, men denne har vært svak og det har ikke blitt gjødslet siste år. Stedvis er mosedekket og røsslyng i enga død, men det er tegn til at disse er på vei tilbake. I vest øker mangfoldet. Det har vært beitet forsiktig de senere år.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen settes til naturbeitemark med frisk, fattigeng-utforming med mange typiske arter og svak gjødselpåvirkning.

Artsmangfold: Flere typiske arter på naturbeitemark ble registrert. Ingen spesielle arter ble funnet, men det ble heller ikke søkt etter beitemarksopp på lokaliteten. Det er et visst potensial for interessante funn av beitebetingede sopper her. Av karplanter ble det funnet rødsvingel, skjermesveve, blåklokke, gulmaure, røsslyng, tepperot, strandsmelle, kystmaure, grasstjerneblom, engsyre, følblom, vanlig arve, strandløk, svartknoppurt, løvetann, ryllik, markfrytle, gjeldarve, harestart, gulaks, blåbær, blåknapp, fuglevikke, hvitkløver, sandstart og englodnegras. På høydedraget ble det i tillegg registrert slåtestart, småsmelle, kystgriseøre og kystbergknapp. Det er noe oppslag av einer, rogn, eik, villplomme og kjøtttype, spesielt rundt høydedraget.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er noe gjødselpåvirket, men bærer kun svakt preg av dette. Gjengroing vil være en trussel mot vest.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert

Skjøtsel og hensyn: Det bør utarbeides skjøtelsesplan for lokaliteten med plan for periodevis beiting. Det vil være viktig å holde unna einer og trær som etablerer seg på beitet. Gjødsling bør unngås i sin helhet for å fremme arts mangfoldet.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Artsrik beitemark med lite gjødselpåvirkning. Svakt beitet, men med utseende og artsinventar som indikerer langvarig drift.

Unnerøy: sandstrand øst

Lokalitetsnummer (ID): ECO0070

Kommune: Lindesnes

Dato: 04.08.2010

Areal: 2,8 daa

Hovednaturtype: Havstrand / kyst

Naturtype: Sandstrand (G04)

Utforming: Driftinfluert grus/stein-strand (V5) 70 %, sand-forstrand (V4) 30 %,

Verdi: Lokalt viktig, C

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 04.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 04.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 04.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst på Unnerøy, like under et tydelig høydedrag, eksponert mot Sniksfjorden i Lindesnes. Stranda er noe eksponert for vær og vind fra sør. Det er relativt lite vegetasjon på strandflaten, noe som indikerer drift. Det ligger noe bebyggelse og en del jordbruksområder mot vest, og sau beiter helt ned på strandflaten på tross av gjerdning.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Klart avgrenset sandstrand dominert av driftinfluert grus/stein-strand med sandstrand i et smalt belte langs sjø.

Artsmangfold: Lokaliteten er relativt artsfattig, men har noen typiske arter for naturtypen som sandstarr, svartsøtvier, strandarve, strandrug og gulmaure. Det ble også registrert åkertistel, klustersvineblom og bergsvineblom.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er noe preget av gjødsling fra husdyr og noe tråkkslitasje. Det er satt opp gjerne mot tilgrensende innmark, men sau kommer gjennom og beiter på strandplanetene her. Vegetasjonen er tydelig preget av dette.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Det bør ikke beites i lokaliteten. Alle tekniske inngrep i strandsonen vil være negativt for arts mangfoldet her.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Lokaliteten er relativt liten og er noe slitt. Enkelte typiske arter forekommer og det er en fin overgang mellom sand- og grusstrand. Det er ingen tekniske inngrep i lokaliteten.

Rennes: Ronekilen sumpskog

Lokalitetsnummer (ID): ECO0072

Kommune: Mandal

Dato: 26.07.2010

Areal: 6,3 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik sumpskog (F06)

Utforming: Svartor-strandskog (E6) ved beskyttede havstrender

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Svein Imsland 26.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilder Bjarne Oddane 26.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Svein Imsland 26.07.2010

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er lokalisert i den nordøstre bukten innerst i Ronekilen ved Rennes i Mandal kommune. Lokaliteten består av en smal stripe med sumpskog og avgrenses på landsiden av at terrenget blir brattere og tørrer. Avgrensingens nøyaktighet er vurdert til å være bedre enn 5 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Den forekommende naturtype-utformingen er svartor-strandskog ved beskyttede havstrender. Strandsumpen (strandeng og strandsump (G05)) mellom vannet og skogen ble også valgt innlemmet i avgrensingen. Lokaliteten består av et forholdsvis smalt belte med svartor som stedvis er avbrutt av små eiker og edelgran langs nordkanten av bukta. Lengst øst i avgrensingen er feltet med svartor noe breiere. Arter i feltsjiktet var mjødukt (m), myrtistel, klourt, englodnegress, knappsiv, klengemaure, bringebær, vassmynte, svartsøtvier og bergflette og vegetasjonen kan føres til svartor-strandskog (E6) som er en sterkt truet (EN) vegetasjonstype. Vegetasjonen i beltet med

strandsump var dominert av havsivaks og takrøyr, men også havstarr, småsivaks, strandkjempe og saltsiv ble registrert.

Artsmangfold: Det ble ikke registrert noen rødlistearter eller spesielt sjeldne plantearter.

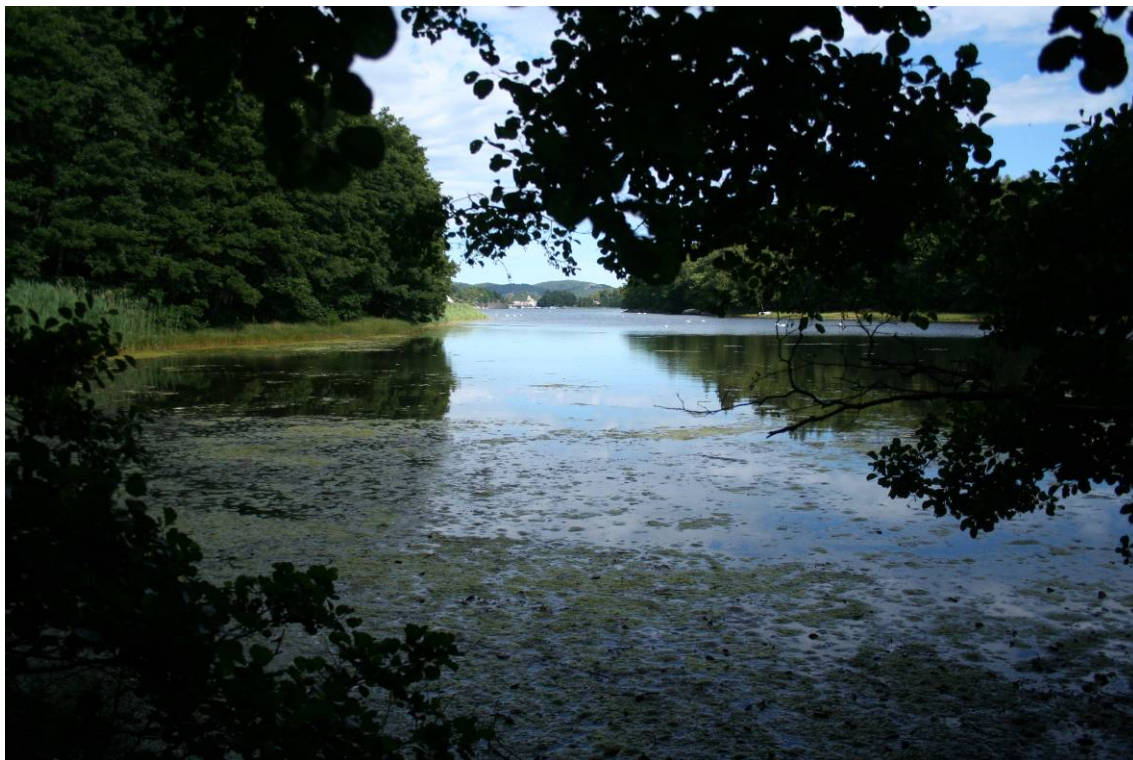
Bruk, tilstand og påvirkning:

Fremmede arter: Det ble registrert edelgran (småplanter) og berberis.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene vil bevares og videreutvikles best dersom området får utvikle seg fritt.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Verdien på lokaliteten er satt til A – *svært viktig*, siden naturtypen består av vegetasjonstypen *svartor strandskog* som er sterkt truet.

Rennes: Skjebstadkilen sumpskog

Lokalitetsnummer (ID): ECO0073

Kommune: Mandal

Dato: 26.07.2010

Areal: 7 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik sumpskog (F06)

Utforming: Svartor-strandskog (E6) ved beskyttede havstrender

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Svein Imsland 26.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilder Bjarne Oddane 26.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane 26.07.2010

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er lokalisert rundt strandsonen i den innerste delen av Skjebstadkilen nord av Rennes i Mandal kommune. Lokaliteten består av en forholdsvis smal sone med sumpskog med en strandsumpsonen mot sjøen.. Avgrensingen er gjort med grunnlag av observasjoner i felt og ved hjelp av flyfoto. Avgrensingens nøyaktighet er vurdert til å være bedre enn 10 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Den forekommende naturtypeutformingen er svartor-strandskog ved beskyttede havstrender. Strandsumpen (strandeng og strandsump (G05)) mellom vannet og skogen ble også valgt innlemmet i avgrensingen. Lokaliteten består av en smal sone med svartor. Stedvis var det forholdsvis store trær. Av andre treslag innenfor avgrensingen ble bjørk, kristtorn, hassel, eik, spisslønn og ask notert. Arter i feltsjiktet var mjødur (m), takrør, sølvbunke, geittelg, gjøkesyre, og bergflette og vegetasjonen kan føres til svartor-strandskog (E6) som er en sterkt truet (EN) vegetasjonstype. Vegetasjonen i beltet

med strandsump består innerst (delvis inn i svartorskogen) av takrør med et belte havsivaks ytterst.

Artsmangfold: Foruten ask (NT) ble det ikke registrert noen rødlistearter eller spesielt sjeldne plantearter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en sti i utkanten av området.

Fremmede arter: Det ble registrert edelgran og berberis.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene vil bevares og videreutvikles best dersom området får utvikle seg fritt.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Verdien på lokaliteten er satt til A – *svært viktig*, siden naturtypen består av vegetasjonstypen *svartor strandskog* som er sterkt truet.

Kvistedal: øvre

Lokalitetsnummer (ID): ECO0074

Kommune: Mandal

Dato: 03.08.2010

Areal: 2,3 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Slåttemark (D01)

Utforming: Gjengroende eng

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 03.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 03.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 03.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger like nedenfor grusveien fra Tregde mot nord, ikke langt fra Huseheia. Lokaliteten ligger øverst i en liten dal mot Djubovatnet. Hele dalen er preget av å ha vært et gammelt gårdsbruk der den avsatte lokaliteten var slåttemark på oppsiden av gården. Det går en gammel ferdselsvei helt ned til vatnet, gjennom dalen. Rundt slåttemarka er det rester etter terrasser, bygninger og steinsettinger, samt to store almer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Gjengroing er langt fremskredet og det er svært vanskelig å påvise slåttemark her, men terrengform og steinsettinger tilsier at det har vært drevet slått her. Det er ikke mulig å si noe om utforming på nåværende tidspunkt.

Artsmangfold: I all hovedsak arter som indikerer langvarig gjengroing ble registrert; bjørnebær, bringebær, geitrams, revebjeller, krattlodnegras, ryllik og eik. Noe arter tilknyttet gårdsdriften ble funnet; såpeurt og humle.

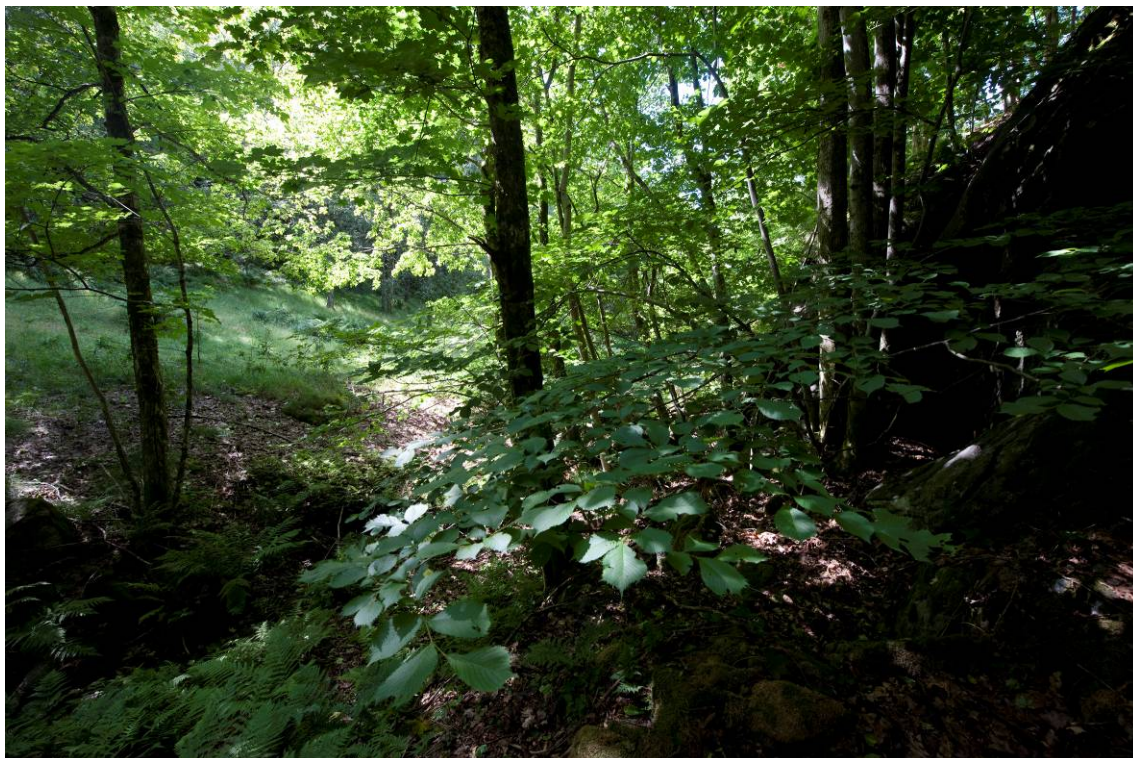
Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er fremdeles lysåpen, men sterkt preget av gjengroing. Det er ingen skjøtsel i dag og eik har spredt seg inn i lokaliteten. Videre tilvekst med skog vil utradere slåttemarka helt.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Det bør lages skjøtelsplan for hele kulturmiljøet der slåttemarka inngår. Det vil trolig være frøbank med slåttemarkarter tilgjengelige i jordsmonnet. Det vil fremdeles være mulig å gjenskape slåttemark på denne lokaliteten før eikeskogen overtar.

Del av helhetlig landskap: Øvre del av sammenhengende gammelt kulturlandskap i Kvistedalen.

Verdibegrunnelse: Slåttamarka henger sammen med et viktig kulturmiljø i Kvistedalen. Det er lite som tilsier verdi B for denne lokaliteten, men det er et visst restaureringspotensial og det at forekomsten ligger i et helhetlig kulturmiljø betyr at det med enkle grep kan gjenskapes et flott kulturlandskap her. Med aktiv skjøtsel kan enga restaureres og bli et fint eksempel på hvordan gårdsbrukene var bygget opp tidligere.

Kvistedal: nedre

Lokalitetsnummer (ID): ECO0075

Kommune: Mandal

Dato: 03.08.2010

Areal: 13,0 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik edelløvskog (F01)

Utforming: Alm-lindeskog (D4)

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Svein Imsland 03.08.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 03.08.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 03.08.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger like nedenfor grusveien fra Tregde mot nord, ikke langt fra Huseheia. Lokaliteten ligger midt i en liten dal mot Djubovatnet. Hele dalen er preget av å ha vært et gammelt gårdsbruk der den avsatte lokaliteten inkluderer deler av gården og trolig var beitet skog. Det går en gammel ferdselsvei helt ned til vatnet, gjennom dalen. Det er flere avgrensede teiger i dalen som trolig har vært både innmark, havnehage og mulig slåttemark her. Det vokser større grantrær mellom grusveien og skogen helt vest i lokaliteten. Mot nord grenser lokaliteten til fattig eikeskog. Skogen er variert med noen større trær og en del død ved. Det renner en bekk gjennom dalen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: På tross av en rekke kulturelement i skogen settes naturtypen til rik edelløvskog med alm-lindeskog-utforming.

Artsmangfold: Skogen er variert, noe som kan henge sammen med at området har mye kulturspor. Det ble funnet alm (NT), eik, spisslønn, hassel, bjørk, ask (NT), osp, barlind (VU), selje og gran. Bunnsjiktet var variert med arter som myskegras, storfrytle, hengeving, fugletelg, ormetelg, liljekonvall, korsved, skogburkne og blankburkne. Sentralt i området er et åpent felt dominert av krattlodnegras. Det ble gjort en del funn av sopp i lokaliteten, men ingen sjeldne arter ble påvist. Av interessante funn kan nevnes brødkurv, trollsmør, ulvemelk, ospekjuke og flatkjuke. Gravmyrt vokser ved grunnmuren på gammelt gårdsbruk i området. Det ble ikke søkt spesielt etter rødlistearter, men det er et visst potensial på større gamle trær og død ved.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er plantet mye gran i nærområdet. Hogst og skogplantning vil være en trussel her.

Fremmede arter: Gravmyrt har spredt seg sentralt i lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn: Det bør lages en helhetlig skjøtselsplan for hele Kvistedalen, der fokus bør være å restaurere kulturlandskapet. Bevaring av rik edelløvskog, spesielt den mest velutviklede delen, uten for mye tilpasning bør inngå i denne planen.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Skogen er variert og har flere varmekjære arter i tillegg til rødlisteartene barlind, alm og ask.

Åmdal: tjern ved Sordalsmyra

Lokalitetsnummer (ID): ECO0076

Kommune: Farsund

Dato: 08.07.2010

Areal: 2,6 daa

Hovednaturtype: Ferskvann/våtmark

Naturtype: Naturlig fisketomme innsjøer og tjern (E10)

Utforming:

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 08.07.2010.

Annen dokumentasjon: K, Olsen (1994), Fylkesmannen i Vest-Agder (2001), Pedersen, O (2004, feltundersøkelser). Artskart

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 09.02.2011 basert på feltarbeid 08.07.2010. Kun vannkantvegetasjon ble undersøkt på feltdagen. Lokaliteten erstatter tidligere registrering i Naturbase BN00061673, Sordalsmyra.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lite tjern beliggende ved Sordalsmyra på Åmdal, Berggrunnen i området består av båndgneis, stedvis migmatittisk, og løsmassene består av morenemateriale (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Siden det er registrert småsalamander (NT) er det sannsynlig at tjernet er fisketomt, og det er derfor valgt naturtypekategorien Naturlige fisketomme innsjøer og tjern E10.

Artsmangfold: Det er tidligere registrert småsalamander (NT) her. Kantvegetasjonen bestod av arter som myrhatt, frynsestarr, flaskestarr, bukkeblad, kantnøkkerose og småtranebær, i tillegg til torvmoser. Fattig kantvegetasjon.

Bruk, tilstand og påvirkning: Tjernet ser ikke ut til å være berørt av inngrep. Om det er blitt satt ut fisk her er uvisst.

Fremmede arter: Ble ikke registrert.

Skjøtsel og hensyn: Tjernet bør ligge urørt. Utsetting av fisk må unngås.

Del av helhetlig landskap: Tjernet ligger i et spesielt kulturlandskap med en rekke ulike naturtypelokaliteter, og flere rødlistede og sjeldne plantearter.

Verdibegrunnelse: Det er ikke dokumentert at tjernet er fisketomt, men ut fra størrelse og tidligere registrering av småsalamander er dette svært sannsynlig. Lokaliteten gis verdi viktig (B).

Åmdal: hagemark

Lokalitetsnummer (ID): ECO0077

Kommune: Farsund

Dato: 08.07.2010

Areal: 27,5 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Hagemark (D05)

Utforming: Bjørkehage D0501 50%, Eikehage D0503 30%, Hasselhage D0509 20%

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 08.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilde Rune Søyland 08.07.2010. Pedersen, O (2004, feltundersøkelser). Artskart

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 10.02.2011 basert på feltarbeid 08.07.2010, og tidligere beskrivelse av området (Pedersen, O, 2004).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Hagemark av ulike utforminger som ligger i utkanten av et viktig og variert kulturlandskap på Åmdal. Lokaliteten er stort sett avgrenset av gjerder og steingarder. Eksposisjonen er nordlig og østlig. Berggrunnen i området består av båndgneis, stedvis migmatittisk, og morenedekket er tykt (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Hagemark D05 er mest aktuell naturtype, selv om partier tenderer mot beiteskog. Det er både bjørkehage, eikehage og hasselhage, og det er også noe innslag av osp.

Artsmangfold: Bunnvegetasjonen er i stor grad grasdominert med gulaks og smyle. Det er store variasjoner og arter som liljekonvall, hvitveis, legeveronika, knollerteknapp, rød jonsokblom, skogstjerne og tveskjeggveronika ble notert. Det ble sett noe på lav på trær uten at spesielle arter ble funnet, men området ble ikke grundig gjennomgått. Området er ikke undersøkt for beitemarkssopper.

Bruk, tilstand og påvirkning: En del av skogen er relativt ung, men beitepreget er tydelig i det meste av lokaliteten. Lokaliteten beites av storfe i nordvest og av sau i sørøst. Det er mange steingarder innenfor lokaliteten. Noe innslag av død ved.

Fremmede arter:. Det ble ikke registrert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør beites som nå. Hogst av større trær bør unngås. Død ved bør ikke fjernes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et helhetlig kulturlandskap med en rekke viktige naturtypelokaliteter, rødlistede arter og lokalt og regionalt sjeldne arter.

Verdibegrunnelse: Skogen er forholdsvis ung, så det er valgt å gi lokaliteten verdi viktig (B-område). Nærmere undersøkelser av sopp og lav kan tilsi høyere verdisetting. Det kan også argumenteres for høyere verdisetting ut fra beliggenhet i et helhetlig kulturlandskap.

Åmdal: Slåtteeng øst

Lokalitetsnummer (ID): ECO0078

Kommune: Farsund

Dato: 08.07.2010

Areal: 1,7 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Slåttemark (D01)

Utforming: Frisk fattigeng (G4)

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 08.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Rune Søyland 08.07.2010

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 10.02.2011 basert på feltarbeid 08.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Sørøstvendt slåttemark som ligger i østre del av et variert kulturlandskap på Åmdal. Enga er delt av en steingard med noen hassel og bjørketrær. Berggrunnen i området består av båndgneis, stedvis migmatittisk, og morenedekket er tykt (NGU)

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Slåttemark D01 som går fra frisk til fuktig utforming i nederste del nedenfor steingard. Vegetasjonen passer best med Frisk fattigeng G4a Vanlig utforming, men med innslag av arter fra G4b.

Artsmangfold: Viktige mengdearter er gulaks, rødsvingel, sølvbunke og hundegras. Smyle, tveskjeggveronika, fagerperikum, svever sp, kystgriseøre, gjeldkarve, legeveronika,

blåklokke, gullris, hårsveve, skogsveve, knegras, engfrytle, bleikstarr, ryllik, kvitbladtistel, smalkjempe, gjerdevikke, tepperot, kvitkløver, engkvein, engrapp og vanlig knoppurt ble notert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Enga er særlig i øvre del i noe gjengroing med hassel og bjørk. Det er to rydningsrøyser i øvre del, og en steingard skiller enga i to. Det er fortsatt dominans av engarter men noen skogsarter er på veg inn.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Enga er avhengig av gjenopptatt slått for å ivaretas. Bjørke- og hasseloppslag bør hugges ut.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et helhetlig kulturlandskap med en rekke viktige naturtypelokaliteter, rødlistede arter og lokalt og regionalt sjeldne arter.

Verdibegrunnelse: På grunn av noe gjengroing og manglende hevd gis det verdi viktig (B).

Åmdal: Løyndalen

Lokalitetsnummer (ID): ECO0079

Kommune: Farsund

Dato: 08.07.2010

Areal: 11,2 daa

Hovednaturtype: Skog

Naturtype: Rik edellauvskog (F01) og Gammel lauvskog (F07)

Utforming: Rikt kyst-hasselkratt F0103

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 08.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilde Rune Søyland 08.07.2010. Pedersen, O (2004, feltundersøkelser).

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 10.02.2011 basert på feltarbeid 08.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Hasselkratt i østre del av rikt kulturlandskapsområde på Åmdal. Lokaliteten grenser mot ei slåttemark i øst og går i nord over i beiteskog, og er i stor grad avgrenset av steingarder. Eksposisjonen er sørøstlig. Berggrunnen i området består av båndgneis, stedvis migmatittisk, og morenedekket er tykt (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Rik edellauvskog F01 av typen rikt hasselkratt F0103 dominerer området, men det er også noe innslag av gammel lauvskog F07 i øvre del, dominert av bjørk. Vegetasjonstypen for rikt hasselkratt er D2c Vestlig utforming. Deler av lokaliteten er trolig hagemark i gjengroing.

Artsmangfold: Kusymre, firblad, kratthumleblom, markrapp, svæver sp., vendelrot, markjordbær, gjerdevikke, tviskjeggveronika, snauveronika, blåkoll, marigras, knollerteknapp, liljekonvall, småmarimjelle, maurarve. Hassel er dominerende treslag, noen eldre bjørker kommer inn i høyden. Av interessante moser kan nevnes larvemoser og sagtvebladmoser. Kysttornemoser forekommer som mengdeart. Valkildkjuke.

Bruk, tilstand og påvirkning: Trolig eldre hagemark i gjengroing. Rik bunnvegetasjon og en del død ved gjør lokaliteten spesielt interessant. Det er mye læger av hassel, og en del stående død ved av bjørk. Flere spettehull ble funnet.

Fremmede arter: Berberis ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør ligge urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et helhetlig kulturlandskap med en rekke viktige naturtypelokaliteter, rødlistede arter og lokalt og regionalt sjeldne arter.

Verdibegrunnelse: Rikt kysthasselkratt med kontinuitet i tresjiktet, sammen med relativt gode forekomster av død ved, gjør at det gis verdi svært viktig (A).

Åmdal: Beiteskog

Lokalitetsnummer (ID): ECO0080

Kommune: Farsund

Dato: 08.07.2010

Areal: 14,5 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Beiteskog (D06)

Utforming: Blåbærskog

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 08.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Rune Søyland 08.07.2010. Pedersen, O (2004, feltundersøkelser). Artskart.

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 10.02.2011 basert på feltarbeid 08.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Område med beiteskog på Åmdal, i et variert kulturlandskap. Lokaliteten er i nord og øst avgrenset mot mer intensivt drevet jordbrukslandskap (gjødslet), og i sørøst mot en rik edellauvskogslokalitet. Berggrunnen i området består av båndgneis, stedvis migmatittisk, og morenedekket er tynt (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Beiteskog D06. Blåbærskog er dominerende.

Artsmangfold: Det ble funnet rundt 60 planter av solblom (VU) (bilde over) på feltdagen. Bjørk er dominerende treslag, og vegetasjonen er grasdominert. Det ble notert grov nattfiol,

storblåfjør, gulaks, kornstarr, smyle, flekkmarihånd, engfrytle, fagerperikum. Sinoberkjuke ble funnet på bjørk, og labyrintkjuke. Det er ikke blitt undersøkt i forhold til beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har tydelig beitepreg, og beites av storfe. Mot gjødselpåvirkede områder er det avgjerdet. Solblomlokalitetene kan på sikt trues noe av gjengroing av bjørk.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Beite av storfe bør fortsette. Gjødsling må unngås. Rundt solblomlokalitetene kan det med fordel åpnes opp noe mer ved å hogge ut noe bjørk.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et helhetlig kulturlandskap med en rekke viktige naturtypelokaliteter, rødlistede arter og lokalt og regionalt sjeldne arter.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten er i god hevd og har en god forekomst av rødlistearten solblom (VU). Beiteskogen er også del av et helhetlig kulturlandskap.

Åmdal: Slåttemark

Lokalitetsnummer (ID): ECO0081

Kommune: Farsund

Dato: 08.07.2010

Areal: 5,6 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Slåttemark (D01)

Utforming: Frisk fattigeng (G4)

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 08.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Rune Søyland 08.07.2010. Pedersen, O (2004, feltundersøkelser).

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 10.02.2011 basert på feltarbeid 08.07.2010, og tidligere registreringer av Oddvar Pedersen (2004).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Slåttemark som ligger sentralt i variert kulturlandskap på Åmdal. Lokaliteten er omkranset av kantskog og småbiotoper som trolig kunne blitt verdisatt som egne naturtypelokaliteter. Kun de viktigste naturtypelokalitetene ble skilt ut etter feltarbeidet 08.07.2010, og flere av tilgrensende arealer kunne blitt vurdert som kantsoner eller andre sammensatte naturtyper innenfor kulturlandskap. Berggrunnen i området består av båndgneis, stedvis migmatittisk, og morenedekket er tynt (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Slåttemark D01 med noe varierende fuktighetsforhold. Frisk fattigeng D0104 er mest aktuell, men det er også fuktigere partier.

Artsmangfold: Engkvein, rødsvingel og englodnegras ble notert som viktigste mengdearter. Hanekam er av Pedersen oppført som viktig art, men den ble ikke påvist i 2010. Det ble notert vanlig arve, blåklokke, bråtestarr, engrapp, engsoleie, engsyre, fuglevikke, grasstjerneblom, gulaks, harestarr, knappsisv, kvitkløver, krattlodnegras, lyssiv, markfrytle, prestekrage, ryllik,

smyle, sølvbunke, tepperot, tviskjeggveronika, villtimotei, myrmjølke, knollerteknapp, engreverumpe. Pedersen nevner også veikveronika og grøftesoleie.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er usikkert om enga slås nå, men enga er i relativt god hevd. Det ligger en rekke kulturminner i tilknytning til enga, og enga er delt i to av en steingard.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås årlig, og materiale fjernes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger som et sentralt element i et helhetlig kulturlandskap med en rekke viktige naturtypelokaliteter, rødlistede arter og lokalt og regionalt sjeldne arter.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten er i god hevd, og inngår som et sentralt element i et helhetlig kulturlandskap.

Åmdal: Naturbeitemark

Lokalitetsnummer (ID): ECO0082

Kommune: Farsund

Dato: 08.07.2010

Areal: 57,4 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Naturbeitemark (D04) og Slåtte- og beitemyr (D02)

Utforming: Fuktig fattigeng D0401, Frisk fattigeng D0404 og Vekselfuktig baserik eng D0411

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Ove Førland 08.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Rune Søyland 08.07.2010. Pedersen, O (2004, feltundersøkelser).

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 09.02.2011 basert på feltarbeid 08.07.2010, og undersøkelser av Pedersen i 1994.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Område dominert av naturbeitemark som ligger sentralt i et variert kulturlandskap på Åmdal. Avgrensningen har forsøkt å utelate områder med gjødselpåvirkning, og er basert på feltarbeidet. Berggrunnen i området består av båndgneis, stedvis migmatittisk, og løsmassene er tynt morenedekke og delvis bart fjell med stedvis tynt løsmassedekke (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturbeitemark D01 er dominerende naturtype, men det er også beitepåvirket fattigmyr, som kommer i kategorien Slåtte- og beitemyr D02. Undersøkte områder bestod av arter knyttet til fattigeng (Fuktig fattigeng D0401 og Frisk fattigeng D0404), men Pedersen fant i 1994 små forekomster av engstarr (siste kjente forekomst i Vest-Agder), blåstarr, loppestarr og harerug i små, fuktige forsenkninger. Det er noe usikkert om disse registreringer er innenfor avgrenset lokalitet, men sannsynligvis er de

det. Disse artene er tyngdepunktarter og kjennetegnende arter i Vekselfuktig baserik eng D0411.

Artsmangfold: Bleikstarr, blåtopp, elvesnelle, engkarse, engkvein, englodnegras, engreverumpe, engsyre, engtjæreblom, flaskestarr, fuglevikke, glattmarikåpe, grasstjerneblom, grøftesoleie, gråstarr, harestarr, knappsiv, krypssoleie, kvitmaure, lyssiv, mannasøtegras, mjødur, myrfiol, myrfrytle, myrmjølke, myrtistel, rognasal, rødsvingel, skogsnelle, slåtestarr, stjernestarr, sumpsivaks, sølvbunke, tepperot, trådsiv og villtimotei ble notert. Pedersen har også registrert fløyelsmarikåpe og vårstarr, og fuktigere forsenkninger med engstarr, blåstarr, loppestarr og harereug. Området er ikke blitt undersøkt i forhold til beitemarkssopper.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten ser ut til å være beitet både av storfe og sau. Det er noe gjengroing. Sørliche del er trolig noe gjødselpåvirket. Det er en rekke steingarder og ulike kulturminner i tilknytning til lokaliteten.

Fremmede arter: Plantet gran særlig i sørliche del

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør fortsatt beites. Beitepresset kan med fordel økes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger som et sentralt element i et helhetlig kulturlandskap med en rekke viktige naturtypelokaliteter, rødlistede arter og lokalt og regionalt sjeldne arter.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten er i god hevd, har stor variasjon av arter og innslag av lokalt og regionalt sjeldne arter. Lokaliteten inngår også som en del av et helhetlig kulturlandskap, og det gis derfor verdi Svært viktig (A).

Tjåmeland: Stifte

Lokalitetsnummer (ID): ECO0083

Kommune: Lyngdal

Dato: 15.07.2010

Areal: 15,0 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Slåttemark (D01)

Utforming: Frisk fattigeng (G4)

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Christian Mong og Svein Imsland 15.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilde Christian Mong 15.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Christian Mong i desember 2010, basert på feltarbeid sammen med Svein Imsland 15.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger 304 m.o.h., på fattig berggrunn. Det er mye hytter og gårder i nærområdet, men ingen fastboende. Lokaliteten ligger i tidligere registrert naturtype BN00037545, Tjåmeland. Denne er registrert som naturbeite med lokal verdi der 20% er slåttemark. Det er uvisst om disse 20% er det avsatte arealet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Slåttemark med frisk fattigeng utforming. Lokaliteten vurderes som ugjødsel og er i god hevd.

Artsmangfold: Typiske arter for naturtypen, knyttet til frisk fattigeng, ble registrert; harestarr, slåttstarr, sølvbunke, gulaks, finnskjegg, trådsiv, engfrytle, engsyre, lyssiv og engkransmose.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokalteteten skjøttes trolig som "hage" for fritids-eiendom. Det er også no  beitetrykk på eng .

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Jevn og tilpasset slått vil være gunstig for forekomsten. Det bør ikke gjøres tiltak som gjødsling eller utstrakt kalking, typisk for plen. Det vil være en fordel om det gjøres avtale med grunneier/bruker om regelmessig slått tilpasset frøsetting for karplanter.

Del av helhetlig landskap: Ligger som del av et helhetlig, gammelt kulturlandskap.

Verdibegrunnelse: Lokalteteten bærer preg av kontinuitet og er no  beitepreget med forekomster av typiske arter. Verdi settes til viktig da forekomsten er no  preget av opparbeiding. Overgang til tradisjonell drift vil øke verdien til svært viktig.

Kittelsnes: Kittelsnesbukta

Lokalitetsnummer (ID): ECO0086

Kommune: Lyngdal

Dato: 09.07.2010

Areal: 2,0 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Slåttemark (D01)

Utforming: Frisk fattigeng (G4)

Verdi: Svært viktig, A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Rune Søyland 09.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 09.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Rune Søyland 09.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Forekomsten ligger på Kittelsnes, like vest for Jåsund på grensen mellom Lyngdal og Lindesnes. Slåtteenga ligger rett vest for gården på nedsiden av landbruksveien og sjøen. Enga er delt i to av steingjerde. Det er beitemark og innmark i området, men de øvrige arealene er hardt gjødslet og opparbeidet. Det vokser løvskog på begge sider av lokaliteten, men enga er lite preget av gjengroing. Det er behov for skjøtsel, og potensialet for restaurering vurderes som stort.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Natureng som tydelig er slått. Det er mulig at det har forekommet lett gjødsling, men dette preger ikke artsmangfoldet i særlig grad. Slåttemark av typen frisk fattigeng med flere typiske arter for utformingen.

Artsmangfold: Engarter som englodnegras, engrapp, gulaks og løvetann dominerer. Av andre arter ble det registrert blåklokke, marikåpe sp., engsoleie, engsyre, firkantperikum, grasstjerneblom, hundegras, hundekjeks, høymol, hårsveve, knappsiv, hvitkløver, kystmaure, landøyde, markfrytle, prestekrage, rødkløver, ryllik, smalkjempe, smyle, småsyre, sølvbunke, tveskjeggveronika, engreverumpe, knollerteknapp, kratthumbleblom og gulflatbelg.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten bærer preg av dårlig skjøtsel, men fremstår som relativt artsrik.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Det bør lages skjøtselsplan der det legges opp til jevnlig slått av marka og restaurering uten bruk av gjødsel.

Del av helhetlig landskap: Ligger i forbindelse med aktivt gårdsbruk der øvrige arealer er gjødslet og fulldyrket.

Verdibegrunnelse: Slåttemark med lite gjødselpåvirkning og med et klart restaureringspotensial.

Gjervollstad: Jonsokkneben beitemark

Lokalitetsnummer (ID): ECO0087

Kommune: Farsund

Dato: 08.07.2010

Areal: 6,0 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Naturbeitemark (D04)

Utforming: Frisk fattigeng (G4)

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes og Christian Mong 08.07.2010. Undersøkt for sopp 05.11.2011 ved Bjarne Oddane.

Annen dokumentasjon: Bilde Roy Mangersnes 08.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Registreringen er skrevet av Roy Mangersnes i januar 2011, basert på feltarbeid sammen med Christian Mong 08.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom E39 og Åpta ved avkjørsel til Lista like før Gjervollstad. På sørsiden av grusveien strekker den seg opp en skråning under Jonsokkneben i et relativt smalt belte. Det er piggtrådgjerde mot veien. I øvre kant går en traktorvei. Storfe beiter på naturbeitet her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Liten og tydelig avgrenset naturbeitemark med flere typiske beitearter tilknyttet frisk fattigeng. Noe tilgroing med rogn, osp og bjørk.

Artsmangfold: Av arter kan nevnes karve, vårerteknapp, blåklokke, tepperot, engsoleie, smyle, blåtopp, legeveronika, ryllik, maiblom, tveskjeggveronika, kystmaure, sølvbunke, myrtistel, harestart, rødsvingel, sløke, engrapp, grasstjerneblom, slåttestarr, steinrose, blåbær, blokkebær og liljekonvall. Noe busk av rogn, bjørk og osp har spredt seg inn i lokaliteten. Det

ble foretatt søk etter beitemarkssopp her 5. november 2011 (ved Bjarne Oddane). Det var noe seint i sesongen og det hadde allerede vært frost. Flere av soppene var vanskelig å bestemme, men det ble funnet noe beitemarkssopp. Av interessante arter kan nevnes grå vokssopp som er en god indikator på beite, og antyder potensial for mer sjeldne arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Påbegynt gjengroing med trær og busk bør bekjempes manuelt. Det er viktig å opprettholde beitepress uten bruk av gjødsel.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.

Skjøtsel og hensyn: Det bør lages skjøtelsplan for lokaliteten for å sikre at beite opprettholdes uten gjødsling og for å hindre gjengroing.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Skjøttet naturbeite uten særlig gjødselpåvirkning. Lokaliteten er liten, men typisk for naturtypen.

Gauksheim: Slåttemark

Lokalitetsnummer (ID): ECO0088

Kommune: Lyngdal

Dato: 12.07.2010

Areal: 7,5 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Slåttemark (D01)

Utforming: Frisk fattigeng (G4)

Verdi: B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Svein Imsland 12.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Rune Søyland 12.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 22.02.2011, basert på feltarbeid med Svein Imsland 12.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Slåttemark beliggende i tilknytning til gårdsbygninger på Gauksheim. Berggrunnen består av båndgneis, stedvis migmatittisk, og det er tynt morenedekke (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Slåttemark D01. Frisk fattigeng D0104 er dominerende, men det er noen fuktigere partier. Vegetasjonstypen er Frisk fattigeng, vanlig utforming G4a.

Artsmangfold: Viktige mengdearter er gulaks, rødsvingel og engsvingel. Videre ble det notert slåttestarr, harestarr, engsyre, småsyre, skogsnelle, tepperot, kystmaure, strandrør, finnskjegg, engfrytle, kvassdå, engreverumpe, knereverumpe, krypssoleie, kvitkløver.

Bruk, tilstand og påvirkning: Enga er noe preget av gjengroing, og har trolig ikke blitt slått på noen år. Det er noe beitepreg rundt bygningene, så enga har trolig blitt beitet noe de siste årene.

Fremmede arter: Kvasstdå ble registrert

Skjøtsel og hensyn: For å ivareta lokaliteten må slått gjenopptas. Lokaliteten er fortsatt lite preget av gjengroing slik at restaurering vil være enkelt.

Del av helhetlig landskap: Enga utgjør en vesenlig del av miljøet knyttet til de gamle gårdsbygningene, men ligger ikke i tilknytning til andre verdifulle naturtypelokaliteter.

Verdibegrunnelse: Enga er forholdsvis stor, men på grunn av manglende hevd og begynnende gjengroing gis det ikke høyere verdi enn viktig (B-område).

Sørليا: Sørlien

Lokalitetsnummer (ID): ECO0089

Kommune: Lyngdal

Dato: 10.07.2010 og 23.10.2010

Areal: 5,9 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap (D)

Naturtype: Slåttemark (D01)

Utforming:

Verdi: A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Sten Svantesson 10.07.2010, og 23.10.2010 av Bjarne Oddane

Annen dokumentasjon: Bilder Bjarne Oddane 10.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Sten Svantesson 10.07.2010 samt søk etter sopp 23.10.2010 av Bjarne Oddane.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Slåttemarken ligger på nedsiden av hus og uthus på Sørليا ved Lyngdalsfjorden i Lyngdal kommune. Avgrensingens nøyaktighet er vurdert til å være bedre enn 5 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Vegetasjonen kan i hvert fall for deler av området føres til frisk/tørr middels baserik eng (G7) med dunhavreutforming. Andre deler passer nok best inn i frisk fattigeng (G4).

Artsmangfold: Store deler av slåtteenen var alt slått under befaringen, men de gjenstående delene ga en fin pekepinn på arts mangfoldet. Særlig der terrenget skrånet var urteinnholdet stort med arter som blant annet gjeldkarve, skjermesveve, gulmaure, firkantperikum, setergråurt og rødknapp. I området øst for tuntreet (stor eik) var det mye dunhavre. På et

gjenstående felt nordøst for uthusene var det mye knollerteknapp, engkvein, rødsvingel og gulaks. Her vokste også en grov nattfiol og i følge grunneier var det flere nattfioler på et området der det allerede var slått. Det var store mengder gresshopper i engen uten at artstilhørighet ble undersøkt. På et gammelt morelltre (tuntre) ble det registrert eikelav (NT) og svovelkjuke. Det ble søkt etter beitemarksopp 23.10.2010 uten at det ble registrert verken sjeldne arter eller store antall. Det ble registrert kritt vokssopp og en art som var for rått til å bestemmes. Det må legges til at det hadde vært flere frostnetter i forkant og at det var noe seint i sesongen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området har blitt brukt som slåtteeng gjennom lange tider. Den har trolig blitt noe gjødslet frem til begynnelsen av 1980-tallet. I 1997 eller 1998 ble den gjødslet forsiktig med kunstgjødsel. Slåttemarken blir årlig slått med "tohjulsklipper" og høyet blir fjernet.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Skjøtsel og hensyn: Området bør skjøttes slik som i dag med årlig slått seint i sesongen og ingen bruk av gjødsel.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av det er en slåtteeng med gode kvaliteter som fortsatt holdes i hevd.

Egilstad: Egilstad øst

Lokalitetsnummer (ID): ECO0090

Kommune: Lyngdal

Dato: 13.07.2010

Areal: 2,6 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap (D)

Naturtype: Slåttemark (D01)

Utforming: Frisk fattigeng (G4)

Verdi: A

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Sten Svantesson 13.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilder Bjarne Oddane 13.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Sten Svantesson 13.07.2010

Beliggenhet og naturgrunnlag: Slåttemarken ligger i en skråning øst for husa på Egilstad i Lyngdal kommune. Avgrensingens nøyaktighet er vurdert til å være bedre enn 5 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Engvegetasjonen kan i føres til frisk fattigeng (G4).

Artsmangfold: Mest spesielt var 75 blomstrende eksemplarer av grov nattfiol innenfor lokaliteten. Av andre arter kan tepperot, smyle, engsyre, smalkjempe, gulaks, ryllik, blåknapp, kystmaure, engsoleie, firkantperikum, fuglevike, knollerteknapp, rødsvingel og strandsmelle nevnes. Rundt nedre kant av slåttengen var det slått en stripe på noen meter, men det er trolig

at inventaret er det omtrent det samme som resten av lokaliteten. Det ble observert en firfirsle på engen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Stordelen av lokaliteten har nok ikke blitt slått de seineste årene da det var oppslag av små eiketre på 20-30 cm flere steder.

Fremmede arter: Det var nylig plantet noen edelgraner helt kanten på den sørlige enden av slåttemarken. Plantene var bare 20 cm og bør fjernes. Det vokste også parkslirekne i kantsoner i nærområdet rundt.

Skjøtsel og hensyn: Området bør skjøttes med årlig slått seint i sesongen og ingen bruk av gjødsel.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av det er en slåtteeng med gode kvaliteter.

Belland: Hagemark i nordenden av Børrevatnet

Lokalitetsnummer (ID): ECO0091

Kommune: Lyngdal

Dato: 12.07.2010

Areal: 25,2 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Hagemark (D05)

Utforming: Eikehage

Verdi: B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Sten Svantesson 12.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilder Bjarne Oddane 12.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Sten Svantesson 12.07.2010

Beliggenhet og naturgrunnlag: Hagemarken er lokalisert ved Belland. Avgrensingens nøyaktighet er vurdert til å være bedre enn 5 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Hagemarkslokaliteten slik den fremstår i dag er todelt; en hagemark som er i aktiv bruk og en som ikke har vært beitet siden slutten av 1990-tallet. I begge delområdene dominerer eik nesten totalt tresjiktet deriblant minst fire hule trær. Feltsjiktet kan for den delen som fortsatt er i hevd føres til frisk fattigeng (G4) med jordnøtt-utforming (G4b) på de kuperte delene og trolig til fuktig fattigeng (G1) på den delen som tidligere har vært åker/eng.

Artsmangfold: På G4-engen ble jordnøtt, ryllik, gresstjerneblom, engsyre, følblom, hårsveve, tepperot, kystmaure, blåklokke, legeveronika, rødvingel, engkvein, gulaks, engrapp, småsyre, firkantpeikum, kvitkløver, tveskjeggveronika og knollerteknapp notert. På G1-enga var det

blant annet en del lyssiv, mjødurt, englodnegras og tepperot. Myrmjølke, hanegras og trådsiv kan også trekkes frem her. Feltsjiktet i den delen som ikke ble beitet inneholder trolig flere av de allerede nevnte artene men med et større innslag av smyle, småmarimjelle og stedvis også blåbær.

Det ble gjort søk etter sjeldne og trua kryptogamer og på eik ble det funnet *Pachyphiale carneola* (VU) på fire steder og liten praktkrinslav (VU) ble funnet på en sted. Det ble også funnet krypsilkemose, stiftfiltlav og flishinnelav som er indikatorer på gamle trær.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området blir beitet. Under befaringen ble området beitet av sau, ungdyr av storfe og en hest.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Skjøtsel og hensyn: I den delen som i dag ikke blir beitet bør beitet gjenopptas. Det bør ikke gjødsles innenfor området. Oppslag av ungtrær og lett tynning (etter en skjøtelsesplan) i det området som i dag ikke blir beitet bør vurderes. Eller bør det ikke drives med hogst. Det bør sørges for at utgående trær blir erstattet av nye.

Del av helhetlig landskap:

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at den er en inntakt hagemark som fortsatt blir hevdet (deler av området) og det er registrert flere rødlista lavarter på trærne.

Revøy: Naturbeitemark på Indre Revøy

Lokalitetsnummer (ID): ECO0094

Kommune: Lyngdal

Dato: 12.07.2010 og 23.10.2010

Areal: 29,9 daa

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Naturbeitemark (D04) og hagemark (D05)

Utforming:

Verdi: A

Undersøkt/kilder: 12.07.2010 av Bjarne Oddane og Sten Svantesson og 23.10.2010 av Bjarne Oddane

Annen dokumentasjon: Bilder Bjarne Oddane 12.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Undersøkt ved feltarbeid av Bjarne Oddane og Sten Svantesson 12.07.2010 samt søk etter sopp 23.10.2010 av Bjarne Oddane.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er lokalisert helt nord på Revøy (ved Revøysundet) i Lyngdal kommune. Området består av gammel kulturmark og er lett kupert. Området må sees på som et helhetlig kulturlandskap med slåtteeng, naturbeitemark og hagemark med delvis glidende overganger. Vi har avgrenset og skilt slåttingen fra naturbeitemarken og hagemarken mest grunnet ulik skjøtsel. Avgrensingens nøyaktighet er vurdert til å være bedre enn 5 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Områdets største del består av naturbeitemark mens det på noen av kollene inngår hagemark der tresjiktet hovedsakelig består av eik. Vegetasjonen kan for en stor del føres til frisk fattigeng (G4) men enkelte parti kan føres til frisk/tørr middels baserik eng (G7).

Artsmangfold: Tresjiktet består hovedsakelig av eik men også en grov alm (NT) med en diameter i brysthøyde på 144 cm. Det ble gjort søk etter sjeldne og trua kryptogamer på trærne i hagemarken og eikelav (NT) ble funnet med fem funnplasser og liten praktkrinslav (VU) med et funn. På den sørligste delen a beitemarken ble det i feltsjiktet notert rødsvingel, gulaks, engkvein, blåklokke, revebjelle, kattedot, sølvbunke og kystmaure. Noterte arter i den nordlige delen er: knoppurt, villøk, gulmaure, lodnefaks, rødknapp, enghavre, skogkløver, tjæreblom, tiriltunge, hestehavre, strandkoll, blodstorkenebb, blåmunke, engsmelle, skjærmsveve, engsyre, ryllik, blåklokke, firkantperikum, tepperot, legeveronika stemorsblomst, skogstorkenebb, smørbukk, jordnøtt og flekkgriseøre. Det ble søkt etter beitemarksopp 23.10.2010 og krittvoksopp, engvokssopp og skjelljordtunge/vanlig jordtunge ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Deler av det nordlige området ble nok slått i eldre tider, men blir i dag nyttet som høstbeite. Kollene og hagemarken har trolig bare blitt beita. Den sørligste delen har også trolig bare blitt beitet. Dette området blir beitet også om sommeren.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Skjøtsel og hensyn: Området bør skjøttes slik som i dag. Det bør ikke gjødsles innenfor området og ikke drives med hogst. Det bør sørges for at utgående trær blir erstattet av nye.

Del av helhetlig landskap: Området er i høyeste grad en del av et helhetlig landskap, med naturbeitemark, hagemark, slåtteeng og større områder med kystlynghei innenfor samme område.

Verdibegrunnelse: Området får verdi A (svært viktig) fordi det er en velutviklet beitemark og hagemark med lang kontinuitet med en rekke indikatorarter og flere rødlistearter. Området utgjør også en del av et helhetlig kulturlandskap.

Skomrak: Styva ask nord for huset

Lokalitetsnummer (ID): ECO0095

Kommune: Lyngdal

Dato: 07.07.2010

Areal: 36 m²

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Store gamle trær (D12)

Utforming: Styvet ask

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes, Rune Søyland, Christian Mong, Svein Imsland, Ove Førland og Bjarne Oddane 07.07.2010.

Annen dokumentasjon: Bilder Roy Mangersnes 07.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Undersøkt ved feltarbeid av Roy Mangersnes, Rune Søyland, Christian Mong, Svein Imsland, Ove Førland og Bjarne Oddane 07.07.2010. Området ble undersøkt av flere registranter for å kalibrere verdisetting av kulturlandskap ved oppstart av feltarbeid.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Treet er ett av to stor styve asker i tunet på gården Skomrag øst for Agnefest i Lyngdal kommune. Treet er lokalisert rett nord for hovedhuset på gården.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Asketreet er sett til naturtypen store gamle trær (D12). Asken har en omkrets på 350 cm i brysthøyde. Den har tidligere blitt styvet, men er også i senere tid styvet med ujevne mellomrom.

Artsmangfold: Ask er oppført som nær tuet (NT) på rødlisten. Det ble ikke funnet noen rødlistete lav eller moser knyttet til treet, men ekornmose og krypsilkemose kan nevnes.

Bruk, tilstand og påvirkning: Tidligere styvet. Men blir nå styvet bare mer tilfeldig og med for lengre perioder mellom hver gang.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Skjøtsel og hensyn: Det bør vurderes om asken skal restaureres som styvingstre.

Del av helhetlig landskap: Er sentralt plassert i miljøet rundt det gamle gårdtunet.

Verdibegrunnelse: Verdien på lokaliteten er satt til B – *viktig*, siden asken er gammel, har vært styva og fortsatt holdes i delvis hevd, men den savner de kvaliteter som kreves for verdi A.

Lauvskardheia; Mudderbank i Lautjønna

Lokalitetsnummer (ID): ECO0096

Kommune: Lyngdal

Dato: 12.07.2010

Areal: 11,3 daa

Hovednaturtype: Ferskvann/våtmark

Naturtype: Mudderbank E02

Utforming:

Verdi: Lokalt viktig, C

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Svein Imsland 12.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Rune Søyland 12.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 22.02.2011, basert på feltarbeid 12.07.2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Kantsone og grunnområde i Lautjønna, beliggende sør for Lauvskardsheia. Berggrunnen består av båndgneis, stedvis migmatittisk (NGU).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Mudderbank D02. Vegetasjonen passer ikke helt med Kortskudd-strand-vegetasjon O1, men inneholder elementer av fattigmyrarter og vannkantarter. Vegetasjonen er sparsom og utviklet på finpartikulært materiale, og det er valgt å ta med lokaliteten som en lokalt viktig forekomst.

Artsmangfold: Vasspepper, piggknopp, trådstarr, bukkeblad, flaskestarr, kvitmyrak, dikesoldogg, pors, trådstarr. Det ble i tillegg registrert frosk og øyenstikkere, uten at disse ble artsbestemt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Deler av kantsonene ser ut til å være noe beitet. Det er noe forsøpling i lokaliteten. Lokaliteten er trolig et viktig beiteområde for fugler.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Inngrep bør unngås. Beite kan med fordel fortsette.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten grenser mot en lokalitet av gammel fattig edellauvskog.

Verdibegrunnelse: Det er valgt å ta med lokaliteten selv om artssammensetningen ikke er typisk for mudderbanker. Slike gruntvannsområder har mange viktige økologiske funksjoner, og området har trolig verdi både for fugler, amfibier og insekter. Det er valgt å ta lokaliteten med som lokalt viktig (C-område).

Vatlandsvatnet; gammel ask nord for vannet

Lokalitetsnummer (ID): ECO0097

Kommune: Lyngdal

Dato: 12.07.2010

Areal: 13 m²

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype: Store gamle trær D12

Utforming: Gammelt tre D1204

Verdi: Viktig, B

Undersøkt/kilder: Undersøkt ved feltarbeid av Rune Søyland og Svein Imsland 12.07.2010

Annen dokumentasjon: Bilde Rune Søyland 12.07.2010.

Områdebeskrivelse

Innledning: Lokalitetsbeskrivelse av Rune Søyland 22.02.2011, basert på feltarbeid 12.07.2010. Treet ble ikke grundig undersøkt, men ingen sjeldne lavarter ble funnet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Stor ask nord for Vatlandsvatnet. Treet står bak en låve ved avkjørselen fra E39 mot Vatland.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Store gamle trær D12

Artsmangfold: Ask er nær truet. Krypsilkemose og kystrustkjuke ble notert. Like ved treet står det en forholdsvis grov eik, noe mindre enn asketreet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Treet ble målt til å ha brysthøydiameter på 103,5 cm (BHO 325 cm). Treet har en forholdsvis omfangsrik krone for et asketre, og kan ha blitt styvet for

lang tid tilbake. Det er ingen tegn etter styving eller hulrom, men godt dekke av krypsilkemose på deler av treet.

Fremmede arter: Det vokser parkslirekne like ved treet.

Skjøtsel og hensyn: Treet bør stå urørt.

Del av helhetlig landskap: Treet i seg selv er et vesentlig landskapselement, og det står også en grov eik like ved. Tuntre.

Verdibegrunnelse: Så grove trær representerer et kontinuitetsmiljø for en rekke spesialiserte arter. Ask er også rødlistet som nær truet. Ingen sjeldne arter ble funnet, og treet gis verdi Viktig (B).

10 Kilder

Lista inneholder internetbaserte kilder, og litteratur benyttet i forbindelse med bestemmelse av arter og verdisetting av naturtyper.

Skriftlige kilder

- Artsdatabanken 2010*. Data om rødlistearter: <http://www.artsdatabanken.no/>
Artsdatabanken 2010. Data om fremmede arter: <http://www.artsdatabanken.no/>
Artskart 2010. Karttjeneste fra Artsdatabanken (<http://artskart.artsdatabanken.no/>)
Direktoratet for naturforvaltning 2007a. Kartlegging av naturtyper - verdisetting av biologisk mangfold. DN-handbok nr. 13, 2 utgave.
Direktoratet for naturforvaltning 2010. Naturbase. <http://www.naturbase.no> eller <http://dnweb12.dirnat.no/nbinnsyn/>
Fylkesmannen i Vest-Agder 2001. Verdier i Nesheimvassdraget, Farsund kommune i Vest-Agder. Utgitt av Direktoratet for naturforvaltning i samarbeid med Norges vassdrag- og energidirektorat. VVV-rapport 2001-35. Trondheim. 126 sider, 12 kart + vedlegg.
Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12. 279 s.
Fremstad, E. & Moen, A. (red.) 2001. Truete vegetasjonstyper i Norge. NTNU rapport botanisk serie 2001-4, 231 s.
Gederaas, L., Salvesen, I & Viken, Å. (red.) 2007. Norsk svarteliste 2007 - økologiske risikovurderinger av fremmede arter. Artsdatabanken, Trondheim. 151 s.
Gulden, G., Bendiksen, E., Brandrud, T. E., Ryvarden, L., Sivertsen, S. & Smith, O. 1996. Norske soppsnavn. Fungiflora. 137 s.
Kålås, J. A., Viken, Å., Henriksen, S. & Skjelseth, S. (red.) 2010. Norsk rødliste for arter 2010. Artsdatabanken, Norway.
Lid, J. & Lid, D. T. 2005. Norsk flora. 7. utgåve ved Reidar Elven. Det Norske Samlaget, Oslo. 1230 s.
Moen, A. 1998. Vegetasjon. Nasjonalatlas for Norge. Statens kartverk, Hønefoss. 199 s.
Norsk lavdatabase (NLD) 2010. <http://www.toyen.uio.no/botanisk/lavherb.htm>
Norsk mosedatabase (NMD) 2010.
http://www.nhm.uio.no/botanisk/nxd/mose/nmd_b.htm
Norsk soppdatabase (NSD) 2010.
http://www.nhm.uio.no/botanisk/nxd/sopp/nsd_b.htm.
Olsen, K. 1994. Ynglelokaliteter for amfibier - registrering i Farsund kommune 1994.